

عنوان	مترجم	نویسنده	صفحه
سینتاوسینما	-	ساسان سینتا	۲
عمق منظره	-	هوشناک کاووسی	۱۰
فیلمسازان جوان	سوسن قرا گزلو	روجر لارسون	۱۸
ظهور فیلم	-	-	۳۱
نقاشی متحرک	سیروس هرمزی	-	۳۹
تروکاژ	-	م - بکتاش	۴۶
رنک در سینما	-	چارلن رینولد	۵۲
گفتار فیلم جام حسنلو	-	محمد رضا اصلانی	۵۹
سیاوش در تخت جمشید (شعر)	-	بهرام اردبیلی	۶۱
سیاوش در تخت جمشید	-	نصیب نصیبی	۶۲
دونظر در باره سیاوش...	-	ها نری لانگلوا - پاتریک استرارام	۶۹
آرشیو فیلم ایران	-	-	۷۳
مرگ یک قصه	-	هوشناک طاهری	۷۵
خانه سیاه است	-	هوشناک کاووسی	۷۷
بررسی فیلم‌های استان ویندر بیک	-	فرید نوین	۸۵
شب قوزی	-	سام	۹۱
رومن پولانسکی	-	رضا شهرابی	۹۴
پازولینی، مده آ - د کامرون	-	جمشید اکرمی	۱۰۵
معرفی یک همکار	-	-	۱۱۳
رادیو تلویزیون و مطبوعات ...	-	-	۱۱۵
سینمای تجریبی - سینمای فارسی - سینمای آزاد	گفتگو با آربی او انسیان	-	۱۱۷
چه هراسی دارد ظلمت روح	-	فرخ تمیمی	۱۲۸
دایره سرخ	-	محمدعلی هاشمی	۱۲۳

عبدالحسین سپنده به هنر ام تهیه‌ای فیلم لیلی و مجنون ۱۳۱۵ بهجهی

را نشان می دادند ولی مکالمات
برای سینمای نا مفهوم بود ، چون
بزبان خارجی بود ، در بعضی
سینماها یکنفر مانند نقل داستان
فیلم را برای مردم تعریف می کرد.

در همین سالها یکی از
ایرانیان بنام آردشیر اپرانتی که در
بیمه‌ی یک استودیوی فیلم برداری
داشته بود و فیلمهای صامت
تولید کرد ، پس از شنیدن آوازه

اخراج دستگاههای سینمای ناطق
در آمریکا ، مبادرت بخوبی یک سیستم
فیلمبرداری و دستگاههای ضبط

صدا روی فیلم نمود و این درست
چند سالی بعد از اولین فیلم ناطق
دنیا بنام «خواننده جاز» می باشد.

بخاطر بزرگداشت بنیانگذار سینمای ایران ، جلسه‌ی ۲۶ سینمای
آزاد در آمیخته دانشگاه آریامهر ویژه‌ی عبدالحسین سپنتا بود . در این
جلسه با تشکیل نمایشگاه کامل از کارهای سپنتا – و نمایش فیلم -- اسلامی و
سخنرانی هوشنگ کاووسی کوشش شد تا چهره‌ی سپنتا به جوانان شناسانده
شود . کتاب را با یاد سپنتا آغاز می‌کنیم .

سپنتا و سینما

نمایش فیلم بدون صوت و صامت
کار می کردند و دستگاه نمایش فیلم
ناطق عمومیت نیافته بود .

از اوایل ۱۳۱۱ بتدريج چند
سینما مجهز به دستگاههای نمایش
ناطق شدند و اولین فیلمهای ناطق

ضبط صداروی فیلم و نمایش
حاصله از این ابداع که آغاز
سینمای ناطق شمرده می شود مورد
استقبال مردم واقع شد .
در سالهای ۱۳۱۰ و ۱۳۱۱ در
ایران بيشتر سینماها با دستگاههای

اردشیر ایرانی موافق خود را با تهیه اولین فیلم ناطق فارسی اعلام میدارد و سپنتا نویسنده داستان آن که از مدتها پیش منتظر چنین فرصتی بود عهد دار تهیه سناریو و اشعار و ترانه های فیلم میگردد.

ولی باید صبر کنند تا بقیه فیلمهایی که استودیو در دست تهیه داشت خانمیه یابد و دستگاهها و تکنسین ها برای فیلم جدید آماده شوند - سپنتا صورت لوازم لباسها - تعداد هنرپیشگان - صحنه ها و دکور را به اردشیر میدهد. لباسها باید ایرانی باشد و از لباسهای موجود در استودیو که بسبک هندی

کارگردانی و تکنیک سینما اختصاص داد و به تشویق دانشمند معروف پهلوی دان یعنی پروفسور انگلسا ریا نظر اردشیر ایرانی را بساختن یک فیلم ناطق فارسی جلب کرد. ولی از آنجا که در ایران سینما های محدودی وسیله نمایش فیلم ناطق داشتند سرمهایی گزاری در این راه و اعتماد به هزینه مصروفه مخاطره داشت با وجود این از آنجا که اردشیر به وطن اصلی خود ایران و صنعت سینما واقعاً علاقمند بود شبی در جلسه ای با حضور دینشاه ایرانی و پروفسور انگلسا ریا، تصمیمی گرفته شد که در تاریخ سینمای ایران نقطه آغاز است.

پس از نصب دستگاهها اولین فیلم ناطق هندوستان بنام «عالی آرا» در استودیوی این کمپانی تهیه شد و بتدریج تا ۱۹۳۳ چند فیلم ناطق دیگر را تهیه کرد. در طول این سالها عبدالحسین سپنتا که بدعوت دین شاه ایرانی رئیس دانشمند انجمن زرتشتیان بمبئی برای ترجمه کتاب های ایران شناسی از ایران به بمبئی رفته بود و بکار ترجمه و تأليف مشغول بود وسیله دینشاه با اردشیر ایرانی و استودیوی او آشنائی حاصل کرد و بکار سینما علاقمند شد. ضمن کار ریزانه اوقات اضافی خود را به آموختن سناریو نویسی

منعکس کنندگانی نور تنظیم شده است، رستم ایرانی فیلمبرداری فیلم را بعهده دارد و برای آخرین بار درین را بررسی کرده است. بهرام ایرانی جای میکروفن‌ها را معین میکند و صدابردار است. صحنه درختی است نزدیک چاه آب، جعفر باید نام خود را روی آن حک کند و این شعر را باواز بخواند:

هان عمر گران را هده رایگان چون آب روان بگذرد زندگانی و اکنون همه چیز برای شروع کارمیبا است، اردشیر فریاد هیزند حاضر.

متصدیان فیلم برداری - ضبط

میرسايد، اردشیر نمکات فنی لازم را به سناريو اضافه ميکند، اکنون شش ماه گذشته است و همه چیز آماده است، هنرپيشگان مهم عبارتند از، روح انگيز در نقش گلنار - سپتا در نقش جعفر، هادی در نقش قلی خان و سهراب در نقش رمضان.

اکنون صحنه فیلم «دختر لر» آماده فیلمبرداری است، سینتاكه نقش جعفر را بعهده دارد دیالگ خود را تمرین میکند.

اردشیر ایرانی در کار گردانی او رایاری میسازد، چند جلسه تمرین قبل انجام شده، این صحنه بیرون از استودیو است در نور طبیعی.

است فمیتوان استفاده کرد. کمپیانی مشغول تهیه فیلم خام و سایر لوازم برای صحنه‌ها میگردد.

در ایران حجاب و تعصبات خرافاتی زیاد است و پیدا کردن زنی که بدون حجاب روی پرده سینما ظاهر شود ممکن نیست بنمازدار زن یکی از کارکنان استودیوی امپریال که ایرانی بود حاضر میشود نقش اصلی فیلم را بعهده بگیرد.

منظور بیرون از استودیو باید بدقت انتخاب شود و چون مناظر ایران باشد.

سینتاكه کالمات «Dialogue» را مینویسد و بنظر اردشیر ایرانی

امپریال دومین فیلم فارسی را بنام «فردوسی» به سینتا واگذار کرد . این فیلم کوتاه بود و زندگی فردوسی و وضع زمان سلطان محمود غزنوی را نشان میدهد ، فیلم بعدی «شیرین و فرهاد» بود اقتباس از داستان باستانی ایران . کلیه طرح لباسها دکور و مکالمات با توجه به نقوش باستانی و روایتهای کتابهای پهلوی تهیه شده است .

هنرپیشگان این فیلم را سینتا در سفر دوم خود از ایران بهند دعوت کرد خانم وزیری (در نقش شیرین) خانم ایران دفتری (در نقش ندیمه) و آقای نصرت الله

فیلمبرداری شده و صدا بطريق نوری «اپتیک» سر صحنه برداشته و حاشیه فیلم چاپ شده است این فیلم نه فقط از نظر آنکه اولین فیلم ناطق فارسی است بلکه از آنجا که در دیف فیلمهای اولیه سینمای ناطق دنده است از نظر تکنیک سینما - نور - ضبط صدا - زبان مکالمه و موسیقی قابل تحقیق و مطالعه است .

فیلم با ایران آمد - مورد استقبال مردم واقع شد و سرمايه اردشیر ایرانی بهدر نرفت بلکه در آمد قابای هم برایش بیار آورد . جشنهای هزارمین سال تولد فردوسی در ایران برپا شد و کمپانی

صدا - نور - علامت مثبت میدهدند . اوستور شروع فیلمبرداری میدهد صدای تقدیر خورد چوب کلاکت شنیده میشود و ازا ینجا فیلمبرداری یکی از صحنهای فیلم « دختر لر » اولین فیلم ناطق فارسی شروع شده است داستان این فیلم يك داستان ملی بود ، این فیلم در سال ۱۳۱۱ (۱۹۳۳) بدست ^۲ ایرانیان تهیه شد طول فیلم چهارده هزار فوت است ، سعی شده است از بکار بردن نام مقدسین هنری در فیلم خود داری شود آهنگها و ترانهها از موسیقی اصیل ایرانی است و مکالمات روان انتخاب شده است . تصویر با دوربین میچل ۳۵ میلیمتری

سناریوی فیلم «لیلی و مجنون» را مینوشت، حال که مجله های سینمایی هندوستان او را شناخته اند و کمپانیهای فیلم برداری او را می پذیرند باید فیلمی بسازد که جنبه هنری آن با ادبیات باستانی ما اثری جاویدان بجای گذارد.

بخصوص در موضوعی که انتخاب کرده است فیلم باید نمایشگر یکی از لطیف ترین داستانهای عشقی جهان باشد.

موضوع فیلم از روی سه کتاب قدیمی و سند اصلی عربی بنام قیس بن عامر - خمسه نظامی و وحشی بافقی اقتباس شده، دو سال سناریوی آن بطول انجامیده

در اردوی نادر بهند رهسپار هستند نشان میدهد.

این فیلم از داخل غارهای تاریخی منقش که محل عبادت بودائیان قدیم بوده است و تا آن زمان پایی هیچ فیلمبرداری بدانجا نرسیده بوده است فیلمبرداری هیشود، از عملیات هر تا ضین هیپنوتیزم و عجائب آن قاره عظیم. فیلم چشم‌های سیاه «خاتمه میباشد، و سانسور هندوستان بعضی قسمتهای آنرا که آتش زدن لاہور بدست نادر شاه باشد تعدیل میسازد فیلم بایران هیاید و باز مورد استقبال مردم واقع میشود. از دو سال قبل از آن سپنتا

میحتشم نقش خسر و پرویز را با همارت ایفا کردند.

در این ایام سپنتا سناریوی فیلم «چشم‌های سیاه» را آماده میسازد، داستان حمله نادر شاه به هندوستان و فتح لاہور بدست نادر است فیلمبرداری چنین موضوعی در هندوستان کار مشکلی است. کمپانی امپریال با نظر محافظه کاری به سناریو نگاه میکند.

کمپانی دیگری بنام، کریشن فیلم، در بمبهی داوطلبانه حاضر میشود بدون هیچ قید و شرطی این سناریو را بفیلم درآورد و از مخاطره تعصبات ملی نمیهرسد. فیلم داستان ذو دلداده را بنام هما و همایون که

صدا - وسائل صحنه - حرکت دوربین و یاد داشتهای لازم برای ادیت (مونتاژ) فیلم و لاپرا توار جداگانه بدقت تعیین شده است.

دکوپاژ هر صحنه کشیده شده حرکات دوربین بطريق افقی و عمودی باذکر درجه زاویه حرکت دوربین برای هر صحنه تعیین شده فیلمبرداری شروع میشود.

«دانس» یکی از معروفترین فیلم برداران بنسکال فیلمبرداری را بعده میگرد.

Mitchel دوربین ساخت کارخانه ۳۵ میلیمتری با سه عدسی برای دور - متوسط - نزدیک و دارای هو تور همزمان «Sync» با

در کلکته وارد مذاکره میشود.

رئیس کمپانی سناریوی «لیلی و میجنون» را مطالعه میکند پس از پانزده روز جواب مثبت است.

در نوامبر ۱۹۳۵ فیلمبرداری لیلی و میجنون شروع میشود. صورت لوازم هر صحنه طرح دکورها - دکوپاژ.

لباس و گریم و نوتهاي موزیک فیلم قبل از متخصصین داده شده است تا صحنه ها آماده شود.

سناریوی کامل فیلم امروز در دست است، در این سناریو تعداد صحنه ها (داخل یا خارج استودیو) تعیین شده و برای هر صحنه مکالمات حرکت هنرپیشه - لباس - نور -

است. استودیوهای موجود در بمبی نمیتواند جوابگوی بفیلم آوردن این اثر باشد.

بهمن ایرانی که از دوستان سپنتا بود از کلکته با او می نویسد که در آنجا یکی از میلیونهای هندوستان کمپانی مجهزی با همکاری یکی از کمپانی های فیلمبرداری هولیود آمریکا درست کرده است و آخرین دستگاههای فیلمبرداری لاپرا توار و صدا برداری و چاپ فیلم را با امکانات وسیعی در اختیار دارد.

سپنتا با کمپانی مذکور که بنام «ایست ایندیا» خواند میشود

در سیزده حلقه بوده است ، نمونه فیلم جداگانه در یک حلقه هزار فوتی است که امروزدر دست است. همانگونه که گذشت فیلمبرداری آن از نوامبر ۱۹۳۵ شروع و تا اوت ۱۹۳۶ خاتمه یافت . آهنگها از ترانه های اصیل ایرانی است . مکالمات فیلم روان است . کارگردانی آگاهانه و با نظر روانی انجام شده . از نظر تعادل نور صحنه ها و فیلمبرداری و حرکات دوربین - Panning سریع افقی که بدون هیچ پرش در فیلم بچشم می خورد قابل مطالعه است . از این فیلم نمونهای در - دست است که در جلسه ای که «سینما

و بدون لحظه ای پیش و پس با هم پیش میرود ، بعد در - لا بر اتوار صد آرا حاشیه فیلم «مبثت» چاپ می کند . کارگردانی و نقش مجnoon را خود سپنتا عهددار بود - بقیه هنرپیشگان این فیلم عبارتند از : خانم وزیری در نقش لیلی محمد حسین کرمانشاهی در نقش پدر لیلی احمد شیرازی « ابن سلام خانم مارکار « مادر لیلی منوچهر آریان « عارف زاهد « طفو لیت قیس نورین » لیلی فیلم در سیزده هزار فوت و

دستگاه ضبط صدا است . دستگاه ضبط صدا که تازه اختراع شده بود ساخت کارخانه RCA است و صدا را بطریق « اپتیک » سوری روی یک فیلم دندانه دار ضبط میکند . صدای گفتگو و مکالمات هر صحنه ضبط میشود - فیلم دندانه داری که صدا روی آن ضبط میشود مثل فیلم منفی « Negative » در مقابل نور حساس است بنا بر این داخل دستگاه ضبط صدا مانند دوربین خالی از هر منفذی است و تاریک است .

این فیلم دندانه دار صدا با فیلم منفی داخل دوربین همزمان

که به معرفی سپنتا اختصاص داد این سکوت را شکست و اعضاء سینمای آزاد با قیافه های صمیمی با آثاری که بیش از یک ربع قرن از دیدگان آنان مستور نگاهداشته شده بود آشنایی نداشتند و صمیمانه بدان نگریستند.

ویژگی کار سپنتا در هنر -

سینما عبارتست از آشنائی کامل به ادبیات فارسی و نویسنده‌گی، نوشتن سناریوی کامل هر فیلم با استفاده از وسائل موجود در آن زمان و صمیمت در ارائه داستانهای ملی ایرانی بوسیله فیلم و ایجاد رابطه وی با بیننده.

سازمان سپنتا

۹

بود. عدم علاقه داخلی‌ها به اینکار و محدودیت‌های دیگر او را از ادامه کارهای سینمایی منصرف کرد گویندکه تا اواخر عمر باز با آنچه در اختیار داشت یعنی یک دوربین ۸ میلیمتری کوکی فیلمبرداری، فیلمهای از مناظر ایران می‌ساخت ولی دیگر عملاً در فعالیت‌های سینما شرکت نکرد.

نسل گذشته با آثار او آشنائی داشتند ولی نسل جدید فقط روایتهای از آثار او شنیده بودند ولی از آنجاکه این جوانها آگاهند و جستجوگر خواستند مستقیم با او لین آثار سینمای ایران روبرو شوندو «سینمای آزاد» با جلسه‌ای

آزاد» بیان بود عبدالحسین سپنتا تشکیل دادنما یعنی داده شد و همین نمونه که بیش از ده دقیقه نیست نمایشگر موارد فوق است. سپنتا در مدت اقامت در هند نظر کمپانیهای بزرگ را که با او همکاری کرده بودند به تأسیس یک کمپانی فیلمبرداری در ایران جلب کرد. و پس از جلب موافقت آنان برای مذاکره در این خصوص با ایران آمد و لی در همین موقع جنگ جهانی دوم بمنتهای اوج خود رسیده بود. فیلمهای فارسی هم گرفته رعوارض گمرکی بود و از این فیلمهایمان عوارضی گرفته‌می‌شد که از فیلمهای کمپانیهای معظم هولیود

سینما در بد اختراع جز یک وسیله ضبط حرکت انسان یا اشیاء بود. اما نخستین فیلمسازان خیلی زود متوجه گردیدند که با این وسیله میتوان داستانی را نیز حکایت کرد. آنروز که این جویندگان به این نتیجه رسیدند، تاریخ سینما مبدل به تاریخ جستجوی بهترین طرق کار بردن از یک وسیله ضبط همانیک بمنظور دمیدن بهترین نتیجه ممکن‌های در امدادیک به داستانهای گردید که این ماشین میتوانست به مردم تماشاگر نشان دهد.

در نخستین روزهای اختراع سینما، کیفیت ابژکتیف - های فیلمبرداری نیز مثل درجه حساسیت فیلم‌ها و امور لابراتواری کامل نبود و باستی روی آن بمنظور رسیدن به تکامل کوشش‌های انجام میگرفت.

همان اوقات که وسائل سینمائي از آزمایشگاه‌های فیزیک دانان خارج میشد بدهست مردان تجارت می‌افتد، یک ایده‌آل فنی برای تکنسین‌ها پیدا شد و آن عبارت بود از: بدهست آوردن

عمق منظره

تصاویر واضح که جزئیات در آن قابل تشخیص باشد.

در همین موقع عکاسان نیز مشغول جستجو بودند تا یک ظرافت به جزئیاتی که روی صفحه حساس نقش هی بست بیخشند. آن روزها چنین رایج بود که با دیافراگم (۶۴: عکاسی شود. اما خیلی زود عکاسان متوجه گردیدند که امکان برای تجسم ایده های هنری باین طریق، کاملاً محدود است. در آن ایام چندان اهمیتی نداشت چنانچه برگهای درختی که در صد متر دهانه دور بین قرار میگرفت واضح و خوانا نمیشد در حقیقت قدرت چشم بشری نیز به این حد نیست، بر عکس یک وضوح کمتر امکان اینرا میداد که عکس برای چشم مطبوع تر شود.

فیلمسازان نیز بنوبه خود در راه همین جستجو و کنکاش روانه شدند. نتیجتاً به این نظر رسیدند که یک عکاسی ملائم و بدون وضوح کامل، به بعضی صحنه ها و مناظر مشخصه ای موثر تر ملائم و خلاصه دراماتیک تر میدهد و یک وضوح کامل حالتی عادی و بدون اثر به تصویر می بخشند. ضمناً در مورد نخست، بازی با «افه» های نور و تنظیم یک سایه روشن روی سوژه، نتیجه ای بهتر میدهد.

از بدو سینما به بعد فیلمبرداران هر سال کمتر طرفدار تصاویر کاملاً واضح و عمیق میشدند. حتی از فیلم‌ها از «فلو» و عدم وضوحی و «تار» بودن عمق استفاده گردید - کار بجایی رسید که صحبت «فلو»ی هنری پیش آمد و مورد استفاده بسیاری از فیلمبرداران قرار گرفت سال‌های ۳۰ عهد پر ثمر این نوع فیلم‌ها است.

در داخل استودیو با گذاشتن شیشه‌های «پخش‌کننده» جلوی نور افکن‌ها تابش آنرا بحد اعلاً پخش می‌نمودند. در صحنه‌های خارج که از نور طبیعی استفاده می‌گردید بجای کار کردن با دیافراگم فیلترهای خنثی دهانه دور بین می‌گذاشتند و با دیافراگم کاملاً باز کار می‌کردند.

حتی پا را فراتر گذاشته و به لا برآتوارها و به سازندگان نوار حساس فیلم توصیه می‌کردند که چه در ترکیب دو او چه در آماده ساختن مایه حساس روی فیلم طوری عمل نمایند که عکس‌ها نرم‌تر بدست آید، یعنی کاملاً واضح و «نت» نگردد. حتی صافی‌های پخش‌کن و «ترام»‌های مخصوص مقابله ابژکتیف قرار داده می‌شد تا صورتها مطبوع و درؤیائی تر شود مخصوصاً در پلان‌های درشت از زنان، باین طریق ما چهره گرتا -

گاربوها و نور ماشیرها را و جین هارلوعا و مارلن دیتریش ها را دیدیم و تحسین کردیم .

اما از طرف دیگر فیلمبرداران متوجه گردیدند که این سبک عکس برداری با نهاد موضوعها سازگار نیست . مثلاً فیلم‌های کنگستری و وحشت آور احتیاج بیشتری ، نسبت به فیلم‌های عاشقانه و رمانیک ، به تصاویر کاملاً واضح و «نت» دارد . فیلم‌های که دارای سوژه‌های مستند است نمی‌توانند از عکاسی «فلو» و «تار» استفاده کنند . در همین موقع واکنش هؤلئه از طرف فیلمبرداران مستند یا سوژه‌های کنگستری و وحشت آور نشن داده شد . و در پیشادیش این نهضت کریگ تولاند فیلمبردار هنرمند شاعکار معروف «همشهری کین» قرار گرفت .

استفاده از تکنیک عمق منظره یا عمق میدان که عبارت از واضح بودن ردیف‌ها و پلان‌ها از نزدیکترین تا دورترین سوژه به دوربین است با تکامل صنعت ابژکنیف سازی استفاده از مایه‌های حساس و سریع موجود روی فیلم ، کاملاً عملی شد . امروز فیلمبرداران انواع ابتکار را در ایجاد وضوح در عمق منظره بکار می‌برند . اما باید گفت که استفاده از «ابژکنیف» های با فاصله کانونی کوتاه و دیافراگم‌های بسته ، گرچه تصاویری

کاملاً واضح و روشن با وضوح شدید در عمق صحنه میدهد اما بر جستگی تصاویر و کیفیت غیر قابل بیانی را که به تصویر دو بعدی یاک و هم سه بعدی می بخشد، از آن سلب مینماید.

ضمناً در این کوشش شدید برای بدست آوردن وضوح کامل در عمق منظره خطر دیگری وجود دارد و آن عبارت از ضایع کردن کاراکتر خاص داستان ضمن پیشرفت در اماتیک آنست یعنی روی یاک تصویر که ردیف های آن از جلو تا آخر کاملاً «ذت» و واضح است تماشاگر به نگاه اول نمیتواند مرکز ظفل و نقطه ارزش ماجرا را بیابد. در صورتی که وقتی از تکنیک وضوح کمتر در عمق منظره استفاده میشود و یاک «فلو»ی نسبی بکار میروند کارگردان و فیلمبردار میتوانند آنچه را که در پلان اول ارزش در اماتیک قرار میگیرد تجسم دهنند و نقطه یاگوشهای را تقویت و تضعیف نمایند در این صورت نگاه تماشاگر بدنبال خواست کارگردان و فیلمبردار بطرز اتوماتیک پیش میروند.

در نخستین فیلم هائی که قهقهه گردیده تنها زاویه فیلمبرداری عبارت بود از مناظر عمومی و چنین نقطه دیدی مطابق با میدان رؤیت تماشاگر تئاتر است که از صندلی خود به سن نگاه می کند - در چنین موردی

بمیض آنکه پیشرفت آکسیون تقویت میگردید در آن گوشه از پلان عمومی، که باید توجه تماشاگر را بسوی خود بکشد، بازی یک جنبه غلو آمیز میافت یا اینکه آن قسمت از تصویر روشن تر از نقاط دیگر هیشد. چندی بعد بر اثر بهبودی که در امر تکنیک فیلمبرداری پیش آمد دوربین را بسمت نقطه حساس درامی به تدریج نزدیک تر قرار دادند تا جزئیات دیگر از میدان دید تماشاگر بیرون باشد و توجه بینندۀ بسوی نقطه‌ای معین متوجه شود.

یک پلان عمومی را در نظر میآوریم، در چلوی دوربین یک آکتور قرار دارد و در ردیف های دور تر یک سالن با عده‌ای سیاهی لشکر دیده میشود - آکتور در چلو و سیاهی لشکر دورتر هر دو با یک درجه وضوح دیده میشوند. اگر دوربین را خیلی نزدیک آکتور قرار دهیم و یا بدون نزدیک شدن به او، از ابزکتیف با فاصله کانونی طولانی استفاده نمائیم خواهیم دید که عدم وضوح در عمق منظره نمی‌تواند آکتور را در چلو و سیاهی لشکر را در عمق، با یک درجه وضوح بما نشان دهد. این خاصیت در مواردی ممکن است امتیاز و حسنی شمرده شود. مثلاً در یک پلان نزدیک عامل اساسی آکتور است - از نظر ارزش دراماتیک آنچه که

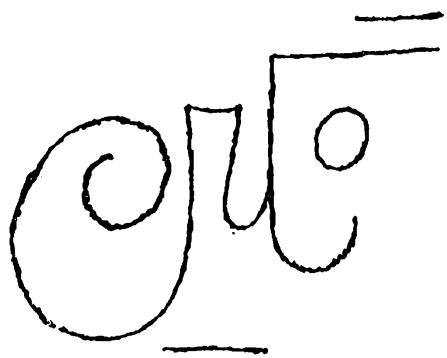

در پشت سر او قرار می‌گیرد، دارای هیچگونه نفع فوری برای بیننده ڈیست - چنین وضعی عین زندگی حقیقی است: وقتی شما کاملاً نزدیک کسی هی نشینید و با او صحبت می‌کنید، توجهی ندارید که پشت اوچه میگزد، گرچه در میدان رویت شما واقع باشد، هیچگونه توجهی به آن نمی‌کنید.

در بعضی فیلم‌ها آنچه که در نزدیکترین نقطه بدور بین و یا دورترین نقاط از آن میگزد ممکن است دارای نفع دراماتیک و ارزش آکسیون مشابه باشد بنا براین لازم است با یک هیزان وضوح دیده شود. هیزان

ماهنامه‌ی اندیشمندان

بخوانید

اورسن ولز در « همشهری کین » با تکنیک عمق منظره تولاند بستگی و پیوند نزدیک دارد ، چنانکه یکی بدون دیگری بدون معنی و ارزش میگردد . بهر حال جز در چنین مواردی استفاده از وضوح در تمام ردیفها کاری بدون خاصیت است .

اما از طرفی برای سینما هم ، مثل خیلی از چیزهای دیگر همیشه نمیتوان قاعده و قراری وضع نمود . همانطور که تکنیک « فلو » در سالهای ۳۰ موجب یافتن نکات جالب توجهی شد . تکنیک عمق منظره فعلی نیز رازهای رادر بیان سینمایی بر ما مکشوف و روشن می‌سازد . این دیگر با کارگردان و فیلمبردار است که در موقع خاص از چه نوع تکنیکی استفاده کنند - این دو باید با هم تفاهمنی و امکانات لازم هر روز در مجموع وسائل فنی کار خود پیشتر روند تا مسائلی را که در هر فیلم به طرزی خاص و متفاوت با فیلم دیگر ارائه میگردد ، برای خود و دیگران حل نمایند .

هوشمندک گاوی

روجر لارسون از سال ۱۹۶۳ با گروهی از نوجوانان ۱۳ الی ۱۹ ساله در برنامه‌ی هنری تابستانی تئاتری واقع در مرکز ارتباطی « ماشلو موخت فیوز » نیویورک همکاری داشت - پیشنهاد کرد علاوه بر کار تئاتر در زمینه‌ی فیلمسازی نیز فعالیت داشته باشدند .

روجر لارسون موفق شد یک مرکز موقت کار در خیابان « ۹۲ نیویورک » پیدا کند . در ضمن کار با جوانان و نوجوان که سینما را دوست داشتند به مسائلی برخورد کرد ، به کنکاش روحیه‌ای نگونه سینماگران پرداخت و برای شناخت جهت‌های فکری آنان و همچنین تشریح تکنیک کارشان بسیار کوشید (بهمین جهت نوشه‌ی لارسون را در بخش تکنیک می‌آوریم) و کتاب فیلمسازان جوان را نوشت - شاید کار گروه روجر لارسون بی شباهت به سینماگران گروه سینمای آزاد نباشد . بنده صوص که سینماگران گروه لارسون اکثراً فیلم‌های ۸ میلیمتری می‌سازند ، برای آشنائی سینماگران جوان ایرانی با گروه‌های مشابه در آمریکا ، قسمت‌هایی از کتاب فیلمسازان جوان را که خانم سوسن قراگزلو برای کار نامه‌ی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ترجمه کرده است نقل می‌کنیم ، و باقیمانده رادر کتاب دوم خواهید خواند .

فیلمسازان جوان

نوشه‌ی روجر لارسون
ترجمه‌ی سوسن قراگزلو

من چند نمونه از فیلم‌های را که میان این مطلب میباشند و توسط نوجوانان ساخته و تهییه شده‌اند ذکر میکنم.

در گروه نخست فیلم «بابی Bubby» که در ردیف فیلم‌های هستند است (فیلم‌های هستند به فیلم‌های کفته میشود که فیلمساز در جزئیات سوزه‌هوردنظر هیچگونه تغییری ایجاد نکند بعبارت بهتر، زندگی یا یک رویداد از زندگی را به همان صورت که هست با دور بین خود ضبط کند البته بعداً برای القاء بیان یا موضوع خاصی میتواند در موقع مونتاژ تغییراتی را ایجاد کند.)

«بابی» نام مادر بزرگ، سازنده فیلم «موری» میباشد که یک جوان ۱۸ ساله است. «موری» زمانی که پسر کوچکی بود با مادر بزرگش زندگی میکرد و علاقه و احترام

... معتقدم فیلمی را که یک جوان تازه سال برای ساختن انتخاب میکند، وابسته به عوامل مختلفی میباشد که عبارتند از موقعیت اجتماعی، محل زندگی، محیط خانوادگی و بالاخره محیط مدرسه‌ای که در آن درس میخواند. و این موردی غیر قابل انکار است که عوامل فوق در بیان او (بوسیله تصویر) و شخصیت او و رفتارش سهم بسزائی دارند. تقسیم بندی فیلم یا سازنده فیلم بطور کاملاً دقیق و روشن امکان‌پذیر نیست. چون همانطور که مردم از نظر درونی آدمهای متفاوتی با خلق و خواص خویش هستند (مثلًا برون گرا، درون گرا، بد بین خوبین، هنرمند- متفکر، ورزشکار زرنگ یا تنبل ...) فیلمها هم بطور کلی می‌توانند دارای خصوصیاتی ثابت از این فیلماشند.

گذشته از صحنه های فوق . منظره غروب آفتاب ، تابلوهای نقاشی و عکس های شصت سال پیش مادر بزرگ را با شوهر متوفی و فرزندانش را که روی دیوار نصب شده بودند در فیلم خود استفاده کرد . و همه این تصاویر در فیلم او مشاهده هی شوند . در فصل های اول فیلم ، بدنیال یک صحنه از عکس دوران جوانی ، شوهر مادر بزرگ . صحنه ای را نشان میدهد که دختر جوان گمنامی کنار رودخانه ایستاده است . صحنه ها ، مربوط به جریان آب رودخانه در روی صخره ها با قطعات چوب و خاشاک که بر روی آب شناور است با صحنه هایی از رفت و آمد مادر بزرگ در داخل خانه موتتاژ شده است .

هنگامیکه مادر بزرگ بطرف ظرفشوئی

خاصی نسبت به مادر بزرگش در خود احساس می کرد .

و ضمناً باید این را اضافه کرد که «موردی» شباهت زیادی به مادر بزرگش داشت . هدف او در این فیلم نشان دادن نحوه زندگی مادر بزرگ هشتاد ساله اش بود . او برای ساختن این فیلم از همان خانه مادر بزرگش استفاده کرد با همان اشیاء موجود در اطاق و همان تزئین اولیه و همان نور موجود در اطاق . و در نتیجه فیلم به زیبا ترین شکلی زندگی معمولی مادر بزرگش را - نظیر غذا خوردن ، شستن ظروف ، تماشای تلویزیون راه رفتن از اطاقی باطاق دیگر ، خود را در آئینه برانداز کردن و از پنجره به بیرون نگریستن - نشان میداد .

همان شکلی که هست نشان دهد و برای رسیدن به این هدف باید در هنگام «مونتاز» دقت نظر بیشتری بعمل بیاورد . و به همین جهت «موری» نیز از قطع صحنه های رودخانه که سمبول جریان و نیروی زندگی است استفاده کرده یا در جای دیگر هنگامی که دسته علفها روی آبشار حرکت می کنند ما بی اختیار می خواهیم که آنرا از خطر هلاشی شدن در انتهای آبشار با جلوگیری از جریان رودخانه نجات دهیم . بدنبال صحنهای که مادر بزرگ در آن رینش قطرات آب را متوقف می سازد ما گریز و احتیاج او را از گذشت زمان احساس می کنیم . موضوع فیلم «موری» توسط یک امر غریزی کنترل می شود نه از روی تعمد . او فقط یک تصویر نهائی ولی اصلی از مادر بزرگش را

می رود بالا فاصله صحنه قطع می شود و صحنه دیگر دیده می شود که یک دسته علف و سبزه کنده شده بوسیله جریان شدید آب رودخانه به کنار آبشار میرسند و همان موقع که علفها به کنار آبشار میرسند صحنه قطع می شود و صحنه دیگر نمایان می شود مادر بزرگ دستش را بطرف قطرات آبی که از شیر می چکدمی برد و شیر آب را می بندد و این پایان فیلم است .

لزوم فیلمبرداری از واقع طبیعی به همان شکل اولیه خودش از محدودیتهای یک فیلم مستند است . «موری» نمی توانست از مادر بزرگش بخواهد که رفتارش جلوی دور بین سوای رفتار معمولیش باشد ، چون در یک فیلم مستند وقتی فیلمساز موفق خواهد بود که شخصیت ها را ، زندگی را بدون دخالت شخصی خودش به

برنامه ریزی می‌کند.

«فرن» درسن شانزده سالگی به کارگاه فیلم‌سازی مها آمد و همواره از تجربیات تلخ خود در اردوی تابستانی هنر تا ترکتگو می‌کرد، و هیل زیادی داشت که راجع به آن توضیح دهد، او بخاطر علاقه به هنر پیشگی به اردوی تا تر رفته بود، اما مجبور بشرکت در کلاس رقص شده بود. او می‌گفت که احساس ناراحتی زیادی می‌کرده و این دوران از دردناکترین دوران زندگیش بشمار می‌رفته است. فیلم او، «دیانا» خدای شکار و افسانه‌ای قدیم رم، خوانده می‌شد. از نقطه نظر او دیانا مظهر تناسب اندام و زیبائی است. در آغاز فیلم دختر زیبا «دیانا» همراه با صدای ضربه‌های پی در پی طبل، بسوی ساختمان بزرگ مؤسسه‌ای پیش

بحساب می‌آورد در بقیه صحنه‌های فیلم دوربین را در فاصله نسبتاً نزدیکی می‌گذارد و در نتیجه از غذا خوردن مادر بزرگ اشتیاق او را بزیستن تأکید می‌کند.

اگر دوربین هشت یا ده فوت دورتر بود این نتیجه مطلوب بدست نمی‌آمد هری بدون مطالعه این مطلب را بشکلی غریزی حس کرده است.

نحوه کار «فرن» Farn با «مری» موری فرق دارد، «فرن» بجای ساختن فیلم از زندگی شخص دیگر یا موضوع دیگری زندگی خودش را فیلم ساخته بعبارت دیگر یک اتوپیوگرافی ساخته An Autobiographical Film در عوض کار کردن با درک مستقیم دقیقاً آنچه را که انجام خواهد داد، دلیل آنرا پیشا پیش

چند لحظه با مهارت و زیبائی تمام می‌رقصد،
نور خشن سفید و طینی طبل باز می‌گردد و او را دوباره سرگرم رقصیدن در کلاس درس مشاهده می‌کنیم، بار دیگر او به عالم فانتزی و خیال می‌گریزد ولی بلافضله بدکلاس رقص که برایش غمناک و متأثر کننده است باز می‌گردد و با چشمای اشکبار از اطاق فرار می‌کند و سپس او را می‌بینیم که خارج از ساختمان در حال رفتن است. دختر کوچکی در خیابان برایش دست تکان می‌دهد و بطرف او میدود و در آغوشش جای می‌گیرد بعد هر دو با هم دست در دست، همراه با نغمه آرام پیانو براه خود ادامه می‌دهند. من هیچ وقت بدرستی نفهمیدم که پایان این فیلم چه معنی داشت. این یک نمونه خوبی است از اینکه چگونه یک فیلمساز می‌تواند

۲۳

می‌رود، واز آنجاکه گوئی بسوی مرگ می‌رود، داخل راهروئی می‌گردد و سپس به اطاق خالی سفید رنگی که هیله‌ای برای تمرین رقص باله بر دیوار آن نصب شده وارد می‌شود. چهره‌ای وحشت زده دارد. در این لحظه از نزدیک تصویر دست زنی که طبل می‌زند دیده می‌شود و صدای طبل طینی می‌افکند دو دختر دیده می‌شوند که با استفاده از هیله مخصوص سرگرم تمرین رقص هستند، دوباره تصویر دستها و طبل نشان داده می‌شود و این بار دست‌ها از زدن باز می‌ایستند و به دیانا که آب دهانش را بسختی فرو میدهد اشاره می‌کنند و او شروع به تمرین رقص می‌کند. اطاق تاریک می‌شود و او در پرتو نور قرار می‌گیرد، صدای ضربه طبل جایش را به آهنگ پیانو می‌دهد، دیانا

بازگوئی مستقیم حوادث ساخته نشده است بلکه دارای نکات ذهنی عالی می‌باشد برای رسیدن به این هدف استفاده از تکنیک فیلمبرداری لازم می‌باشد در صحنه‌ای که دیانا به انتهای راه رو می‌رود عدسی «تله فوتو» (عدسی مخصوص فیلمبرداری از فاصله خیلی خیلی دور، بطوری که تماشاجی هیچ احساس دور بودن تصویر را نمی‌کند) دید را طوری تغییر میدهد که انسان گمان می‌برد دیانا قدمهای بیشماری بر میدارد، بدون اینکه بجایی برسد. در حقیقت راه رو کوتاهتر از آن است که هنر پیشه را وادار به برداشتن این تعداد گام بنماید در قیچه فرق احساس بی رغبتی و مسخ شدن قهرمانش را به کلاس درس انتقال می‌دهد.

صحنه دویدن دیانا و دخترک در پایان

رابطه ذهنی با بیننده برقرار نماید و بیننده با وجود اینکه احساس می‌کند پیغام او را دریافته است قادر به تشریح آن نیست.

آیا وجود دختر خرد سال واقعاً حقیقت دارد و یا اینکه خیالی بیش نیست؟ آیا این دختر در انتظار دیانا بوده و یا اینکه بیگانه‌ای بیش نیست؟

آیا تهیه کننده فیلم قصد دارد بگوید که دیانا می‌تواند بجای رقص باله و ظایف‌مادری را بعهده بگیرد و یا اینکه او آرزوی کودک بودن را در سر می‌پروراند؟ من نمی‌توانم جوابی به این سوالات بدهم ولی بعقیده من بقیه و پایان فیلم قابل فهم است. «دیانا» نمایشگر حقیقتی است که گویای امر تغییر و تحول تجربه شخصی در قالب یک فیلم می‌باشد که صرفاً برای

جان در کارولینای جنوبی متولد و بزرگ شد. در سن ۱۸ سالگی با عمه‌اش به دلیل سختیها و مشقاتی که بسبب سیاه بودن رنگ چهره شان متهم شده بودند به میدل تان Middle Town واقع در ایالت کانکتیکات Connecticut عزیمت کرد. جان در مدرسه تحصیل کافی نکرد: اما او شاعر و هواخواه هنر Upward Western Bound در وسترن یونیورسیتی University که به او فرصت مطالعه تأثیر و فیلمسازی را می‌داد شرکت کرد، برای او ندانستن جمع و تفریق اهمیتی ندارد چرا که می‌گوید.

«من می‌توانم بگویم که چه وقتی به من کلک می‌زنند و احتیاجی به شمردن پول

۲۵

فیلم که حالتی متفوق طبیعی و با شکوهی دارد و مبین آنست که فرن بخوبی از منظور خود در استفاده از تکنیک مذکور آگاه و بر آن مسلط است. چنین بر می‌آید که اوقصد ندارد توصیف عینی از چگونگی وضع کلاس بنماید، بلکه می‌خواهد احساسات خود را در باده این کلاس بازگو کند. فیلمی که شرح حال زندگی شخصی را بیان می‌کند می‌تواند گویای تلاش جدی سازنده آن برای نمایش دادن یک تجربه شخصی باشد.

فیلم از شرح زندگی شخصی می‌تواند گویای تلاش جدی فیلمساز جهت دوباره سازی توصیف تجربه‌ای شخصی باشد.

فیلم «خاطره» از جان ارل JOHN EARL نیز، چنین خصوصیتی را دارد.

بیهت زده شده بودند و در نتیجه تصمیم گرفته شد که در برنامه‌ی تابستانی فیلمی از آن تهیه کنند.

فیلم خاطره از جان ادل در کارولینای جنوبی اتفاق میافتد. جان ایفاگر نقش چهارده سالگی خودش میباشد، او همراه سه نفر از دوستانش برای صرف غذا به کافه‌ای در شهر میرود. در پشت پیشخوان همسر صاحب کافه که خانم سفید پوستی است؛ از دیدن آنها بوحشت میافتد و شوهر خود را صدا میزند.

صاحب کافه قطعه گوشتی را که جان دستور داده تهیه کرده و به نحوی توهین آمیز به جان می‌دهد.

جان به طرز رفتار صاحب کافه اعتراض میکند و در پاسخ دشنام می‌شنود:

خردهایم ندارم.»
او در حال حاضر سر گرم فرا گرفتن دستور زبان است که جهت نوشتن شعر و سناریو ضروری است.

هنگامیکه برای اولین بار فیلمش رادر **Filmmakers** مؤسسه فیلم میکرز هپنینگ **Haqqening** واقع در نیویورک دیدم تحت تأثیر قرار گرفته و بعدها با او راجع به فیلمش صحبت کردم. چنانکه میگفت داستان فیلم در حقیقت برای خود او اتفاق افتاده واوهمیشه آرزو داشته که فیلمی از آن تهیه کند.

در جواب درخواست معلم فیلمبرداری در آپ وارد باوند **Uqward Bound** جهت تهیه موضوع یک فیلم، جان تجربه اش را بازگو کرده بود همکلاساش از شنیدن آن

می‌گیرد، زیرا درست هنگامیکه صاحب کافه با تفنجک بطرف جان نشانه می‌گیرد، متوجه می‌شود که تفنجش گلوه ندارد به تفنجش دشنام می‌دهد و فریاد می‌زند که زنش فشنگ بیاورد.

پسرها منتظر اطاعت همسر او نمی‌شوند و با ماشین دور می‌شوند. اما صاحب کافه به این آسانی‌ها دست بردار نیست و دو پرسش را وادر می‌کند که با ماشین به تعقیب بچه‌ها بروند.

دوستان جان از خطر به هراس می‌افتد و اصرار دارند که جان آنها را ترک کند. جان نیز از کامیون بیرون می‌پرد و برای پنهان شدن شروع بدویدن می‌کند. تعقیب کنندگان او را دنبال می‌کنند. جان در حالیکه صورت

جان بدفاع از حیثیت فردی در برابر صاحب کافه قد علم می‌کند، درحالیکه دوستاش با زیرکی، بی‌سر و صدا از کافه بیرون می‌روند. مردک بیش از پیش بهیجان می‌آید جان می‌گوید تاماً می‌که عمل خلافی انجام نداده، اجازه چنین رفتاری را به هیچکس نمیدهد— در این هنگام صاحب کافه از پشت پیشخوان بیرون می‌آید و یقئه جان را می‌گیرد و او را به بیرون از کافه روی پله پرتاب می‌کند و به همسرش می‌گوید که تفنجک او را بیاورد دوستان جان در کامیونی که بدان وسیله از مزرعه‌ای که در آن کار می‌کنند به شهر آمدند انتظارش را می‌کشند. درست هنگامیکه زن با تفنجک مشاهده می‌شود جان به آنها می‌پیوندد. در اینجا، صحنه‌حالت مسخره‌ای بخود

تجریه ای وحشتناک دارد و سعی می کند از آن رهایی یابد ، خیلی امکان دارد که پس از بازگوئی آن با ساختن یک فیلم احساس راحتی کند .

جان قصد دارد بقیه این داستان حقیقی را در فیلم دیگری در دو قسمت شرح دهد . قسمت دوم مبین رفتار خشن و سهل انگاری دکتر معالج نسبت به او و سومین قسمت شرح ناتوانی و کیل دادگستری است که گرچه عطوفت و دلسوزی خاص نسبت به جان نشان می داده است ، نتوانسته بود هنگام وقایع گذشته پاسخی از اداره دادگستری واشنگتن بدست آورد .

اشکال اساسی در تهیه این فیلم ساختن شهر کوچکی شبیه کارولینای جنوبی در نیوانگلنند

و بدنش مجروح و خون آلود شده از خستگی به زمین می خورد . سه نفر تعقیب کننده او را در زیر تفناک پر گلوله محاصره می کنند . صاحب کافه به او میگوید که «ما تو را بعداً دستگیر خواهیم کرد .» و سپس اورا ترک می کنند .
جان در حالیکه بدرستی قادر به راه رفتن نیست بسوی جاده حرکت می کند . در آنجا مرد سفید پوستی که هیچگونه اقدامی جهت کمک به جان نکرده بود و فقط در سکوت شاهد حوادث بود دیده می شود . از حالت او چنین استنباط می شود که از واردشدن در معرکه هراس داشته است . در اینجا بنظر میرسد که جان احساس بگریستن می کند و مرد با پیشنهاد می کند که بهتر است او را به دکتر ببرد .
هنگامی که فیلم ساز جوان از یک خاطره ای

اگر چه این کار یک برنامه دسته جمعی بود ولی جان در تمام قسمت های تهیه شده دست داشت.

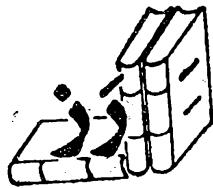
او کار سناریو، کارگردانی چند صحنه، بازی در فیلم، مونتاژ و دوبله را خود شخصاً انجام داد. شاگردان بعد از مدت دو هفته مونتاژ آماده بودند که صدا را به فیلم اضافه کنند. جان بعلت اینکه هنرپیشگان ابهجه‌ی جنوبی نداشتند برای تهیه صدای فیلم از ساکنین جنوب که در میدل تاون سکونت داشتند استفاده کرد.

پس از نمایش فیلم باز اهالی مزبور، گفتگوهای آنها با حرکت لب‌های هنرپیشگان مطابقت داده شد. مفاد خوانده شده بر روی نوار ضبط شد و بعد به نوار آبتیکال «Optical»

بود نظر باینکه جان محل سکونت خود را بخوبی می‌شناسد توانست جای مناسبی شبیه به آن در میدل تاون پیدا کند. رمز موفقیت کار در انتخاب دقیق مناظر هنگام فیلمبرداری می‌باشد - صحنه‌ای که می‌توانست در روی پرده‌ی سینما هناسب باشد امکان دارد. با ظهور ساختمان دیگری که بلا فاصله کنار آن ولی خارج از صحنه قرار گرفته است؛ بلکه جلوه‌ی خود را از دست بدهد.

این اولین ^۱ فیلمی است که من از آن نام می‌برم و حاوی چند سطری گفتگو است. طی یک روز از ۸ صبح تا غروب انجام گرفت کار این فیلم هرگز نمی‌توانست با صدابرداری مستقیم یا (Synchronous) انجام شود زیرا صدا - برداری در روی صحنه از سرعت عمل می‌کاهد.

بخوانید

همچون در آئینه

فیلم‌نامه‌ی اینگمار برگمان
ترجمه‌ی هوشنگ طاهری

ناشر : انتشارات رز

انتقال داده شد در فیلم مذکور صداها فاصله‌ی عجیبی با فیلم دارند و کمی غیر واقعی بگوش میرسند و این خود بر احساس شریک بودن در خاطره را افزایش میدهد.

از این گذشته نوار صدا حاوی Sound (مجموعه‌ی صداها و نغمه‌های موسیقی Effects که بجز محاورات و گفتگوهای فیلم مورد استفاده قرار می‌گیرد) گوناگون و یک نغمه‌ی موسیقی که هنر پیشه‌ی نقش صاحب کافه در فیلم اجرا کرده است می‌باشد. در واقع جان و دوستیاش ماجرای او را باحدا کثر دقت دوباره زنده کرده‌اند. تمام نشده است

دودلیل برای این کارهست.

اول اقتصادی بودن بیشتر این کار
نیست چون فیلم هائی که بدون گرفتن
حق ظهرور فروخته می شوند بسیار
ارزانتر هستند و دوم اینکه می توان
در مرحله ظهرور کارهای زیادی با
فیلم کرد.

برای نمونه ، اگر نور فیلم
کمتر یا بیشتر از معمول شده باشد
می توان آنرا تصحیح کردو بعلاوه
افههای مخصوص از قبیل فید -
دیزالوو . . . . می توان به فیلم
داد . این کار مسلماً به تمرین و
تجربه زیادی محتاج است ولی
سعی می کنیم که تجربه ها آندوخته -
مان را در این مطلب به شما منتقل

۳۱

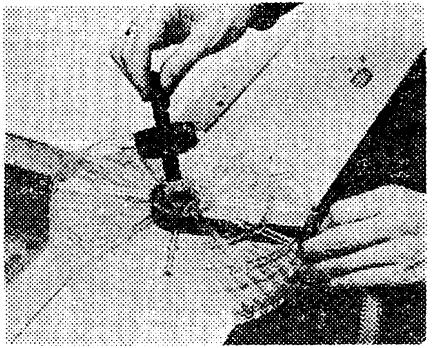
یک عکاس به ظاهر کردن فیلم -
ها یش اهمیتی مساوی با گرفتن
عکس ها می دهد و بعضی وقت ها
بسیه به نوع کار عکاسی اش . این
مسئله فنی اهمیتیش از خود عکس برداری
هم بیشتر می شود .

... ولی یک فیلم ساز اغلب کار
ظهور فیلم هایش را به کمپانی هائی مثل
آگفا یا کداک و گذارمی کند تا بتواند
آسوده تر و با دقیق بیشتر تجربه اش
را در جنبه های مختلف فیلم سازی
مثل تکنیک ، برش و موئیز افزایش
دهد .

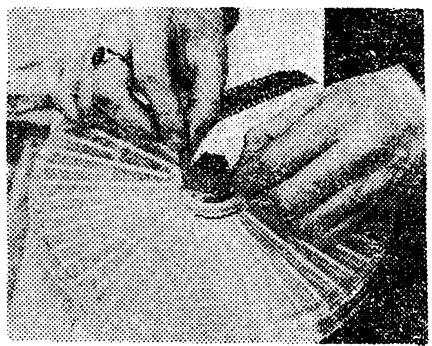
فیلم سازان زیادی هستند
که تمايل دارند ظهرور فیلم ها را
خودشان انجام دهند .

ظهور فیلم

نقل از : Film Making

روش سوار کردن فیلمها روی حلقه‌ی
ظهور در چهار تصویر

هر فیلم ترکیبات بخصوص خودش را بر حسب کارخانه ایکه فیلم را تولید کرده دارا است . پس با دردست نداشتن اطلاعاتی راجع به فیلم نمی توان گفت که متلا این فیلم بخصوص در مقابل نور سبز حساسیت دارد یا نه . به عقیده‌ی من بهتر است از این امتیاز هم بگذریم و کار ظهور را در تاریکی مطلق به انجام رسانیم . تاریکخانه که آماده شد باید مقداری وسائل تهیه کردو بهتر است که این وسائل را بسته به نوع کاری که دارند از متخصصین همان نوع کار تهیه کرد که تازه وسائل دست دوم را هم می توان از آنها

سازیم . در این شماره از وسائل مورد نیاز برای ساختن یک «لا برا توار ظهورخانگی» سخن خواهیم گفت . اساسی ترین لازمه‌ی وجوداین لا برا توار یک تاریکخانه است . این تاریکخانه لزومی ندارد که زیاد بزرگ باشد فقط باید کاملا سیاه باشد تا لطمہ‌ای به فیلم وارد نیاید . فیلم‌های سیاه و سفید را می‌توان در نورهای مخصوص برای ظهور آماده کرد . بعضی از این فیلم‌ها نسبت به نور سبز حساسیتی ندارند پس می‌توان در شرایطی که نور سبز تیره باشد راحت کار کرد .

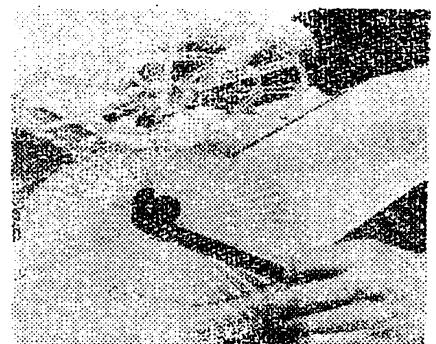
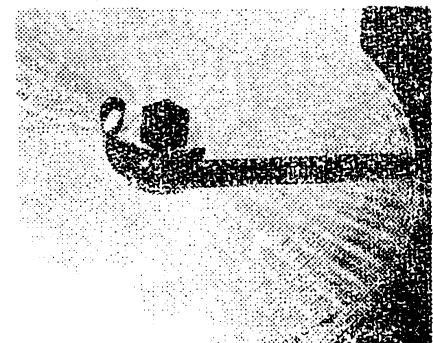
است که می توان با آن فیلم هشت معمولی ، سوپر ۸، ۹/۵ میلیمتری ۱۶ و ۳۵ میلیمتری را نهایا با تغییر دادن فاصله های دو قطعه ، ظاهر کرد و قیمتی در حدود ۱۵۰۰ ریال دارد و تازه مسئله کسانی را که فیلم بای سوپر ۸ هی سازند هم حل می کند چون گنجایش آن بیش از ۵۰ فوت است . بعده از تانک به وجود یک وسیله نیاز است تا فیلم را از پهنا به دو قسمت تقسیم کند و فیلمسازی که با ۸ معمولی کار می کند بتواند پس از ظهر فیلم را بصورتی قابل استفاده در آورد و هم چنین یک دفتر چه راهنمای برای نشان دادن چگونگی سوار کردن

۳۳

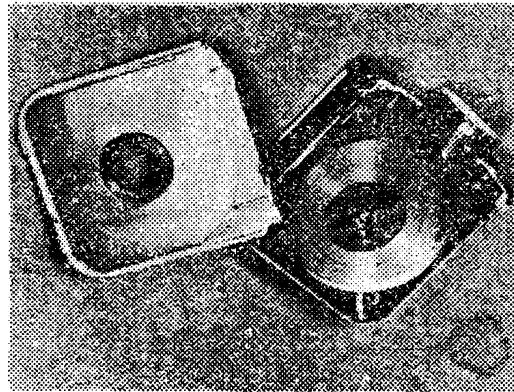
بقیمت ارزاقتری خرید . و چون خود این کار را تجربه کرده اند راهنمائی های آنها در مردم شگافتی که یک تازه کار خواهد داشت بحوزه مؤثری راه گشا خواهد بود .

تانک ظهرور

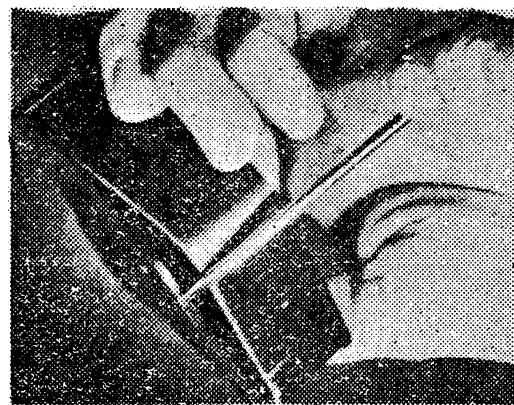
انتخاب تانک های ظهرور محدود است و من فکر می کنم که تنها یک نمونه تانک قابل استفاده وجود دارد اگرچه می توان از مدل های قدیمی که گنجایش ۳۰ فوت فیلم را دارد هم سود برد ولی برای کسانی که با فیلم های سوپر کارمی کنند مناسب نیست چون باید برای ظهرور فیلم های ایشان را به دو قطعه تقسیم کنند .
تانکی که دقتم یک مدل روسی

تاریکخانه و تانک ظهور
لازمه های اولیه لا بر انوار ظهور
هستند و برای تکمیل آنها علاوه
به ترکیبات شیمیائی خاصی که
احتیاج دارید ، وسائل دیگری
هم هستند . از جمله یک حرارت
سنجد . برای بهره گیری صحیح تر
از کار ظهور به کنترل درجه حرارت
و هم چنین زمان نیاز دارید . در
بیشتر مواقع حرارت محلول های
ظهور باید در حدود ۶۸ درجه
فارنهایت باشد (۲۵ درجه سانتیگراد)
و اگر با فیلم رنگی کار می کنید
این تعداد تغییر می کند .
حساس ترین مرحله ظهور
اولین مرحله است چون تعیین کننده

با کمک پیچ گوشته کاست فیلم
سوپر را می شکnim و فیلم را خارج
می کنیم .

فیلم های مختلف در روی حلقه .
طريقه سوار کردن فیلم در زیر
تصاویر شرح داده شده است .
برای سوار کردن فیلم ها باید
به یک نکته توجه داشت . قبل از
آنکه در تاریکخانه یک فیلم را
روی حلقه سوار کنید ، در نور
معمولی با یک حلقه فیلم غیر قابل
استفاده این کار را چند بار تکرار
کنید ، هر چند که در این کار
تجربه فراوانی داشته باشید ، این
تمرین بشما امکان خواهد داد که
در تاریکخانه دچار اشکال نشوید .
و نکته دیگر اینکه سعی کنید
امولسیون فیلم بطرف داخل قرار
بگیرد .

تا در طول ظهور درجه حرارت بیش از یک درجه کاهش نیابد و این یک درجه زیاد م بهم نیست.

سیلندر های محتوی محلول ظهور

تعداد سیلندر برای ساختن دوا های مخصوص ظهور (که بنام حمام ظهور معروفند) بسته به نوع فیلم - رنگی یا سیاه و سفید متفاوت است . در ورد فیلم های رنگی به سیلندر های بیشتری احتیاج است چون حمام های ظهور بیشتر هستند هر یک از این ظرفها را می توان با قیمت ارزانی تهیه کرد و اگر خیلی صرفه جو هستند با دو سیلندر

۳۵

خواند درجه بندیش تا $-^{\circ} 1$ درجه هم قابل تشخیص باشد . توجه داشته باشید که اگر درجه حرارت محتوی ظرفی را اندازه می گیرید که آنرا به تابع ظهور منتقل کنید ، خود تابع تعدادی از حرارت آنرا جذب می کند و حرارت محلول پائین می آیند ، پس بدیحض ریختن محلول در تابع درجه حرارتش را مشخص کنید .

هم چنین باید در نظر داشت که در مدت ظهور ۱۰ یا ۱۲ دقیقه درجه حرارت کاهش می یابد و شدت کاهش آن بسته به رطوبت هوای است . برای جلوگیری از این کاهش میتوان از یک صفحه گرمائی استفاده کرد

ساختمان نهائی تصویر است و اگر درین مرحله حرارت وزمان کنترل نشدن دهیچگاه نتیجه هی دلخواه را بدست نخواهد آورد .

البته با تغییر دادن زمان و درجه حرارت می توان تصاویری را که کمتر و یا زیادتر از حد معمول نور گرفته اند اصلاح کرد ، ولی باید دقیقاً بدانید که چه می کنید این مسئله را هم در شماره هی بعد کاملتر خواهیم گفت .

حرارت سنج های متعددی هستند که می توان از آنها استفاده کرد : الکلی و جیوه ای ولی باید جدا از جنس مشخصی که انتخاب می کنید ، بتوان درجات آفراراحت

MC25A و Ferrania Mc40A
وازفیلم سوپر **LGP**
نام برد.

از این میان تنها **LGP** رنگی دوای ظهور مخصوص خودش را دارد من با **Ferrania** تجربه کردم و دریافتتم که شباهت زیادی بین امولسیون این نوع فیلم با **LGP** وجود دارد و ظهور این فیلم بادوای مخصوص **LGP** نتیجه‌ی خوبی بدست می‌دهد. **Prinz** کاملاً با فرآنیا و **LGP** متفاوت است و استفاده از همان دواهای ظهور نتیجه‌خوبی بدست نمی‌دهد.

Ektachrome 11
در مرور دیلم 11
من هنوز در حال تجربه‌ام می‌توان تجربه‌های اولیه را با دواهای

است که بوسیله‌ی آن باید محلول‌ها را در تانک خالی کرد و وسائل دیگری که من زیاد آنها را ضروری نمی‌بینم مثل لوله‌های شیشه‌ای، صفحه‌ی گرمائی و فیلتر‌های آب.
ظهور فیلم

پس از آماده کردن وسائل ظهور باید دانست که چه فیلمی را می‌توان درخانه ظاهر کرد قبل از همه با بدیگوییم که فکر فیلم‌های **AGFA CK16** و **Kodachrome 11** را از سر بدر کنید چون مکمل رنگ این فیلم‌ها در امولسیون نیست بلکه در دوای ظهور است. از فیلم‌هایی که این خصوصیت را ندارند و قابل استفاده‌اند می‌توان - **Prinzcolor - Dixons**

هم می‌توانید کار کنید. سعی کنید گنجایش هر یک حدود ۱۴۰۰ cc باشد. دواهای شیمیائی ظهور، تانک، یک ترمومتر و دو سیلندر وسائل اساسی کار ظهور زند که رویهم در حدود ۲۰۰۰ ریال قیمت دارند اگر هیخواهید لا برآ توار مجhz تری داشته باشید وسائل تکمیل کننده دیگری هم هستند. یک ساعت مخصوص تاریکخانه برای اندازه‌گیری مدت ظهور در هر حمام می‌آنکه احتیاجی به نگاه کردن به ساعت باشد. می‌توان ساعت را برای مدت زمان معین تنظیم کرد تا پس از خاتمه این مدت زنگ نزند. یکی از وسائل دیگر یک قیف

معمولی ۸ کار می‌کند مشکلی در پیاده کردن فیلم از حلقه اولیه‌اش نیست ولی در مورد سوپرمشکلاتی پیش می‌آید دو روش برای این کار هست . می‌توان از دریچه‌ی عبور فیلم در کاست آنرا با یک قیچی برد . آنگاه راحت فیلم را از روی حلقه اولیه کشید و روی حلقه‌ی ظهور پیاده کرد .

روش دیگر این است که کاست را شکست که این طریق را بیشتر می‌پسندم . در قسمت بالای کاست دو لایه‌ی پلاستیکی رویهم قرار دارند که می‌توان با یک پیچ گوشتی آنرا از بدنه جدا کرد . قسمت پائین را باید با دست نگاه

سوپر و ۲۰ فیلم معمولی ۸ را با آن ظاهر کرد ، در مقایسه با یک کاست فیلم سوپر ۸ اگفا یا کداک که حدود ۴۵۰ ریال تمام می‌شود این قیمت خیلی ارزانتر است .

اگر دقت و حوصله داشته باشید مانع در راه ایجاد یک لا بر اتوار فیلم خانگی نخواهد بود و اگر نمی‌خواهید که در مورد یک فیلم رسیک کنید ، ۵۰ فوت فیلم فقط برای تمرين ظهور بگیرید ، اگر نوافصی در کار ظهور توان بود آنها را در مراحل بعدی و کارهای بعدی بر طرف کنید .

باز کردن کاست سوپر ۸
برای کسی که با فیلمهای

که فرمول آنها در عکاسی‌ها موجود است انجام داد . اگر چه مراحل ظهور فیلم ۳۵ میلیمتری Ekta chrome می‌برند ، ولی تنتیجه‌ی نسبتاً خوبی دارد .

قیمت فیلم سوپر ۸ ، LGq اگر در خانه ظاهر شود فوق العاده ارزان است هر حلقه‌ی آن حدود ۱۲۰ ریال است . مخارج ظهور برای هر فیلم حدود ۱۷۰ ریال است ولی بهتر است که ۲ حلقه فیلم سوپر را با هم ظاهر کرد تا هزینه‌ی کمتری بهر کدام تعلق بگیرد و هر دوای ظهور ۴ یا ۵ بار قابل استفاده است پس می‌توان حدود ۱۰ فیلم

که رهنما را یاری مینمایند
مشخص نیستند، و از حکایت فیلم
هم که اصلاحی خبر بیم بهر حال
 فقط میتوانیم با اشتیاق بسیار
انهضار نمایش فیلم راهنمای را
داشته باشیم.

با این امید واری که
« سیاوش دوم » بمانند
« سیاوش در تخت جمشید »
باعت سرفرازی و اعتبار
سینمای کشورمان باشد.

زیادی نیاز دارد قبل از آنکه راه
رفتن را آموخته باشید سعی به
دویدن نکنید.
تمام نشده است

سیاوش دوم

فیلمبرداری دومین فیلم
سینمایی فریدون رهنما با
نام سیاوش دوم نزدیک با تمام
است که هر چه کوشش کردیم
نتوانستیم در باره‌ی آن
اطلاع کاملی بدست آوریم
حتی گفتگویی با او هم
نتوانست راه گشا باشد، به
احتمال زیاد نام فیلم تغییر
خواهد کرد بازیگران را هم
نمی‌شناسیم و همچنین گروهی

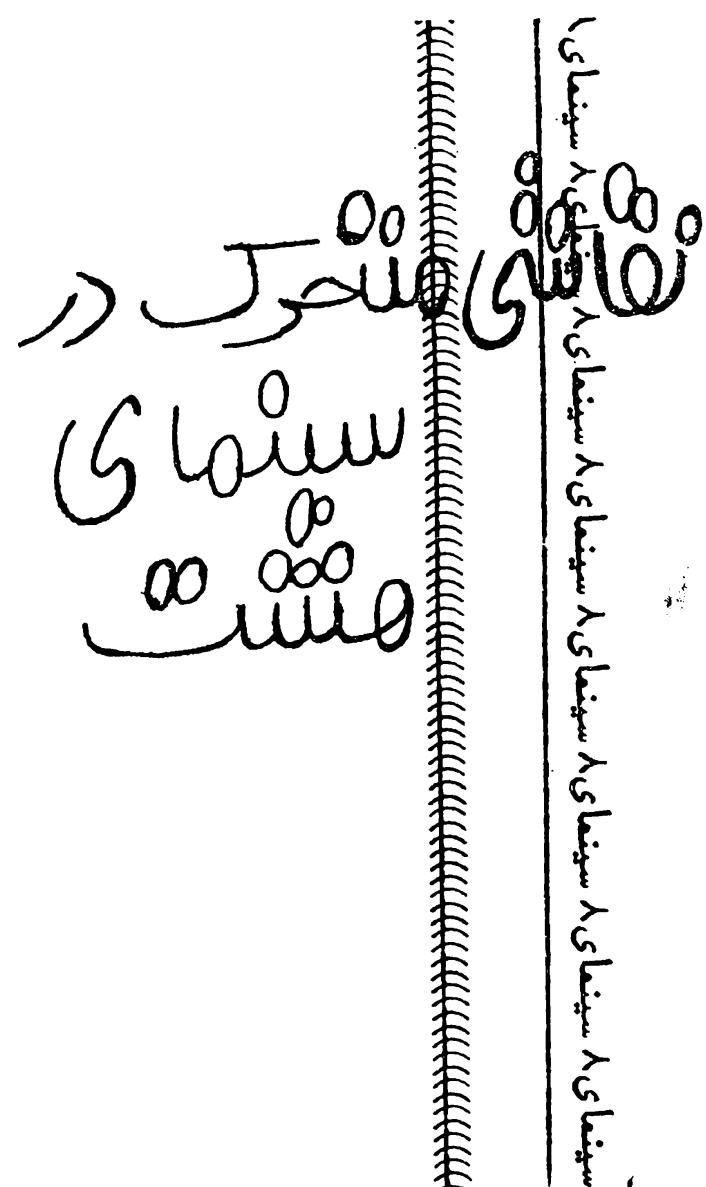
داشت. اکنون فیلم برای انتقال به
حلقه‌ی ظهر آماده است.

اگر از ابتدا تصمیم بکار
کردن، با فیلم‌های رنگی را دارید
دستور عمل را می‌توانید روی
دواهای ظهر بخوانید، با این
وجود در شماره‌ی بعد آنرا شرح
خواهیم داد و اگر در شروع کارتان،
فیلم سیاه و سفید را ترجیح میدهید
دستور کاری نخواهید داشت و پس
از چند حلقه ظهر او لیه خودتان
در مورد کنتراست و سرعت فیلم
آزادی عمل خواهید داشت.

در قسمت بعد این مسائل را
بررسی خواهیم کرد فقط بخاطر
داشته باشید که این کار به حوصله

در سینمای حرفه ای فیلم های
انیمیشن (۱) به هزینه‌ی فراوانی
احتیاج دارد در حالیکه در کار های
ناحرفه‌ای یا ک‌فیلم انیمیشن ارزانترین
و با صرفه‌ترین نوع فیلم‌سازی
است.

خواست ما از این نوشه آشنا
شدن آغازگران سینمای ناحرفه‌ای
به مقداری اصول سینمای انیمیشن
و بخصوص رابطه‌ی آن با دنیای
فیلم سازی هشت میلیمتری است،
در سینمای حرفه ای بیشتر خرج
فیلم دست مزدیست که افراد فنی
می‌گیرند. در سینمای هشت میلیمتری
با اتاقی کوچات و دستگاه‌های بسیار
محدود می‌شود کار را به انجام
رسانید و کمی پشتکار و وقت می‌تواند

کاغذ های تحریر 8×10
اینچ برای کار آنیمیشن مناسب است
وسو راخ کردن شان هم با دستگاه های
ساده کاغذ سوراخ کن ممکن
است، برای کشیدن ساختمان اولیه
طرح ها می توان از مداد های .
B یا HB استفاده کرد.

نوع خوب ورقه های کاغذ
استات در کار های آنیمیشن مصرف
دارند ولی خرید جزئی آنها کمی
دچار اشکال می کند. برای انتقال
تصاویر به این ورقه ها از چند وسیله
می توان استفاده کرد.

در قدیم برای کشیدن تصاویر
از قلم فرانسه و هر کب چین
استفاده می شد ولی اخیراً بجای

کردن و سایل و دوم فیلمبرداری و
اتمام کار.

تطبیق طرح ها

برای تطبیق طرح ها احتیاج
به وسیله ایست. برای ساختن این
وسیله احتیاج به یک کاغذ سوراخ
کن است که فاصله های مراکز و سوراخ
آن 8 میلیمتر باشد. می توان دو میله
را که قطر شان برابر قطر سوراخ ها
باشد در آنها جای داد - سوراخ ها
را می توان روی یک کارت پستال هم
تعییه کرد. این وسیله برای قرار
دادن طرح ها روی هم است. می توان
از چوب هم این وسیله را ساخت
و حتی از کلاسور های عمومی سود برد

نتیجه هی کاریک سینما گزنا حرفه ای
را در حد يك سینما گز حرفه ای
بالا ببرد.

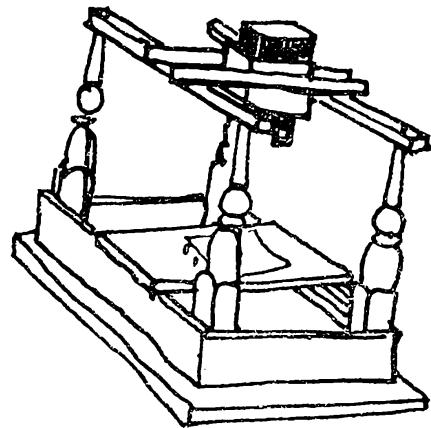
کوششی که فیلم ساز آنیمیشن
برای هر کادر از فیلمش بکار می برد
به هزینه هی هصرف شده درین راه
ارزش واقعی می دهد. تعجب آور
نیست که مدت زمان واکنش ها در
فیلم های آنیمیشن در مقایسه با مدت
زمان همین واکنش ها در دنیای
واقعی کوتاه تر است چون خطوط
داستانی و پیام ها بدون بکار گرفتن
حرکات زاید و در حاشیه ، در طرح
تصاویر ه شخص می شوند. ساختن فیلم
های آنیمیشن را به دو مرحله تقسیم
می کنیم اول طراحی تصاویر و آماده

آنها از قلم‌های مخصوص طراحی استفاده می‌شود که نوک فولادی دارد و حخطوط را مشخص‌تر می‌کشد و سیله‌ی دیگری که بتازگی متداول شده مداد‌های Chinagraph (کنته) است که می‌توان نوک آنرا بحد دلخواه تیز کرد.

طرح‌های مرکبی را در جهت پشت‌ورقه‌های استات با یدرنگ آمیزی کرد و برای اینکه فهمید که مقدار رنگ مناسب است می‌توان فشار جزئی با آن وارد کرد رنگ باید به سطح دیگر کاغذ بیاید. نباید پس از خشک شدن، رنگ ور بیاید بعضی رنگ‌ها بسیار غلیظ و سفت

مداد کنته   قلم طراحی   قلم فرانسه

از میز می شود به جای
پایه اینیمیشن استفاده کرد

را روی کاغذ سوم رسم کنید.

جعبه‌ی نور

این وسیله را می‌توان بر احتی
از چوب ساخت. اندازه‌ی قاعده‌ی
آن باید در حدود 15×20 اینچ
باشد و ضخامت آن ۵ تا ۶ میلی‌متر.

کاملاً تمیز کرد. برای کار به چند
نوع قلم مو احتیاج است - شماره ۱
برای رسم جزئیات شماره ۳ و یا ۴
برای طرح اشکالی که فضای زیادتری
را اشغال می‌کنند. بهتر است قلم مو
هر چه مرغوب‌تر انتخاب کرد و خوب
آنرا نگاه داشت.

برای دیدن آنچه که طراحی کرده
اید پی بردن به نواقص احتمالی آن
باید میزی داشته باشد که در روی آن
می‌حلی برای قراردادن کاغذ طراحی تعبیه
شده باشد و می‌توانید از پائین به کاغذ
نور بدھید. برای اینکه احتیاج
به طراحی دو باره‌ی تمام جزئیات
نداشته باشد. دو طرح را روی هم
قرار دهید و طرح حد واسط آنها

هستند و پس از مدت کوتاهی قابلیت
انعطاف‌شان را از دست می‌دهند و
در نتیجه چون مانند خود ورقه
استات قادر به اینها پیدا کردن
نیستند و رهی آیند، اموال سیون نوع
مناسب رنگ است، برای سطوح هائی
که باید فقط رنگ‌های سیاه
و سفید بگیرند،
نوع مناسبی است چون هیچ رنگی
نمی‌تواند در آن نفوذ کند.

نوع رنگ‌های مورد لزوم می‌
توانند بسته به امکانات انتخاب شوند.
Pelikan Plaka نوع مناسبی است
که دامنه‌ی رنگ وسیعی دارد و
برای هصرف باید به آن آب افزود
و قلم مورا پس از اتمام کار با آب

چروکیدگی در آنها ایجاد نشود می توان دو طرف آنرا با آب کاملاً مرطوب کرد و بعد آنرا کشیده روی سطح صافی نگاهداشت تا خشک شود.

بهترین نوع رنک برای کار درین زمینه، رنک های **Gauche** است. می توان ضعف یا شدت این رنک ها را با افزودن مقداری آب تغییر داد و استفاده از هر نوع آب رنک دیگری هم بجای **Gauche** امکان پذیراست. باید همیشه توجه داشت که زمینه، فقط زمینه است و باید عامل اصلی که روی ورقه ای استات طراحی شده در زمینه گم بشود.

می شود. بهتر است کاغذ ها زائد هائی داشته باشند چون می توان با تکان دادن کاغذ و یا حرکت دادن آن درجه های مختلف هم حرکت آفرید.

نقاشی زمینه

زمینه های نقاشی شده بیشتر روی کاغذ های مخصوص آبرنک انتخاب می شوند، ولی این روش به هزینه هی زیادی نیاز دارد. نوع ارزان کاغذ **Bockingford** است که بعلت ضخامت در هنگام کار کردن با آب یارنک های پوست رچروک نمی شود. برای این که کاغذ های نازک به فرم قابل استفاده ای در آیند و

در یکی ازوجه های این جعبه می توان سوراخی برای خروج اشعه نور درست کرد. منبع نور که در داخل جعبه قرار دارد می تواند یک لامپ ۲۵ وات باشد که به کمک یک کلید برق قطع و وصل

با قرار دادن یک لایدی نازک‌شیشه در بالا سایه‌ها را محو کرد. اگر مایلید پایه اینیمیشن خودتان را کاملتر کنید می‌توانید قسمتی از پایه را که طرح‌ها روی آن قرار می‌گیرند با وسائل اندکی به فرمی درآورد که بتواند در جهت شرق به غرب (راست به چپ) و شمال به جنوب رفت و آمد کند. این کار به شما امکان می‌دهد که در جهت دلخواه به زمینه‌ی تصویر حرکت pan بدهید.

حرکت بالا پائین دوربین را هم می‌توانید با استفاده از دو میله‌ی یک پیچ در وسط ممکن سازید. آسان‌ترین راه این است که

یک راه وجود دارد و آنهم به طریق عمودی است. دوربین باید در فضای آویخته باشد و تصاویر روی سطح صافی روی میز کار قرار گیرند. دلیل این کاراًین است که روش ساده‌تری است. اگر خودتان پایه را درست کرده باشید می‌توانید راحت بنشنید و میز کار جلویتان باشد و تنها با فشار دادن دکمه‌ی دکلنسور کار را به انجام رسانید.

در هنگام فیلمبرداری احتیاجی به نگاه کردن از چشمی دوربین نیست چون سطح فیلمبرداری کاملاً ثابت و شناخته شده است. صاف نگاه داشتن طرح‌ها هم باین طریق ساده‌تر است در صورت لزوم می‌توان

اگر نمی‌خواهید که برای تهیه تمام این وسائل اینطرف و آنطرف بگردید، مؤسسه‌ای در انگلستان هست که تمام وسائل مورد نیاز را اعم از کاغذ ورقه‌های استات، قلم. جعبه نور و ... یکجا به قیمت ۱۰۰۰ ریال می‌فروشد - نشانی این مؤسسه را در آخر مطلب برای شما خواهیم نوشт.

کاغذ‌هارا می‌توان با نوار چسب در جایشان محکم کرد و حدود ۱۰۰ ورقه‌ی استات را قبل از شروع کار در محل تطبیق تصاویر برای استحکام بیشتر قرار داد.

پایه‌ی اینیمیشن.

برای فیلمبرداری اینیمیشن تنها

Backwind دوربین هائی که قابلیت چرخاندن فیلم به تقبیر ادارند دارای امتیازی ویژه هستند چون با استفاده از این خصوصیت می توان تصاویر را با هم Mix و یا رو بهم فیلمبرداری کرد (Super ImPose).

برگردان کوتاه شده بفارسی:

سیروس همزی

نوشته‌ی John Daborn :

نقل از : Film Making

۱- نقاشی متحرک Animation

می توانید اطلاعات لازم را در بارهی قیمت وسائل مورد نیاز انیمیشن از نشانی زیر در انگلستان بخواهید.

GORDON CAMERAS LTD.

35 Portland Place ,
London W 1 N 3 AG

۴۵

(frame) باشد و اگر سی خواهد بود از هر لحظه وسیله‌ی کاملی داشته باشید دوربینی را انتخاب کنید که این مشخصات را در خود داشته باشد.

Reflex Viewing تنها این

دوربین‌های در فاصله‌های نزدیک همان قطعی را روی نوار فیلم ضبط می‌کنند که در چشمی دوربین دیده می‌شود.

Focusing دوربین باید

تنظیم فاصله بشود. عدسی‌های زوم را در هنگام فیلمبرداری انیمیشن باید در حد تله فوتو تنظیم کرد. (ماکریزم زوم).

Frame counter

که بتواند تعداد تصاویر فیلمبرداری شده را نشان دهد.

دوربین را بالای قسمتی که طرحها قرار می‌گیرند روی یک سه پایه محکم که قابلیت Pan و Tilt دارد مستقر کنید. دوربین درین حالت با سطح هیز یا افق یک زاویه ۹۰ درجه می‌سازد. حتی می‌توان از یک میز کهنه‌ی ناهار خوری برای پایه انیمیشن سود برد، به شکل دقت کنید.

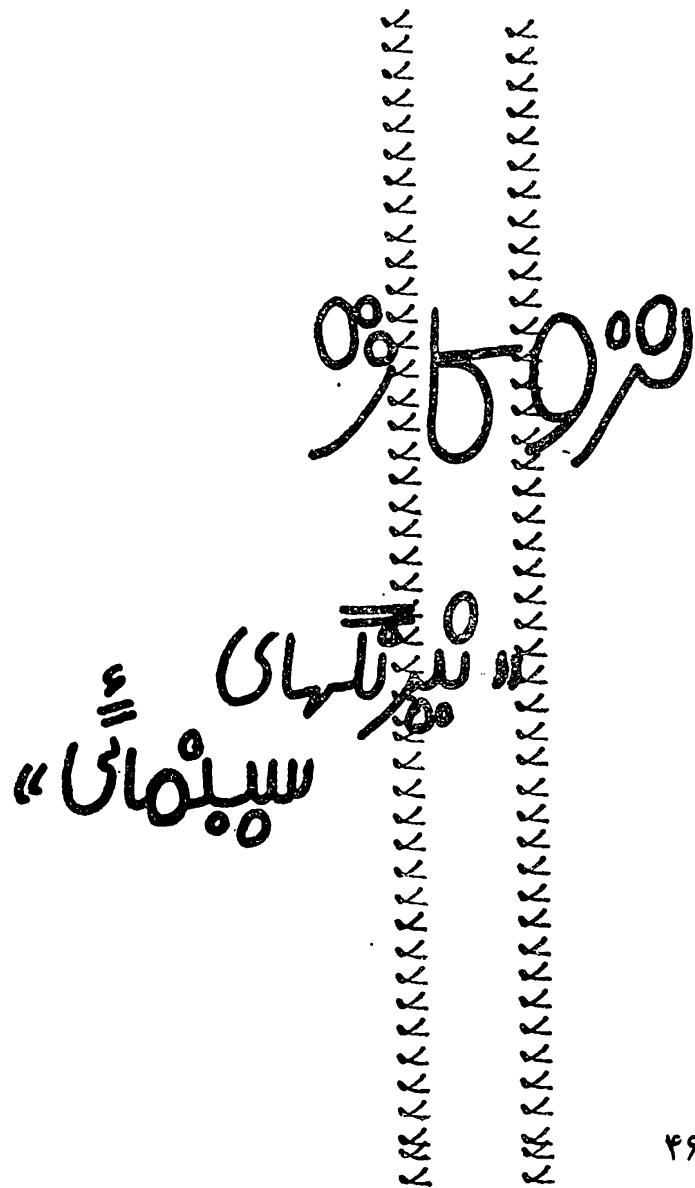
لامپ‌ها را می‌توان به پایه متصل کرد و از یک تخته‌ی صاف برای محل قرار دادن طرح استفاده کرد.

دوربین

برای این که بتوانید در زمینه‌ی انیمیشن کار کنید دوربین تان باید حتماً دارای تک زن (Single

در موقع تهیه یک فیلم اکثراً جمیع امکانات لازم و ضروری فراهم نمیشود ، زیرا موانع و مشکلات گوناگون و بخصوص مشکل پولی و هزینه زیاد ، امکان عملی ساختن طرحهای بزرگ را محدود می‌کند . گذشته از این شرایط فنی فیلمبرداری هم استفاده از طرق معینی را ایجاد نماید .

یکی از روشهای رضایت‌بخش فیلمبرداری اینست که به جای دکورها و اشیاء بزرگ ، مدل‌های بمقیاس خیلی کوچک از آنها تهیه نموده و کار فیلمبرداری را در روی این نمونه‌های کوچک انجام دهند . باین ترتیب بخوبی میتوان حوادث و صحنه‌های مانند از خط خارج شدن قطار که سبب انعدام آن می‌شود ، سیل ، طوفان ، حریق ، انفجار ، زمین لرزه - را از روی نمونه‌ها و مدل‌های کوچکتر از اصل (که در انگلیسی

و آماده ساختن صحنه‌ها و یا اشیائی از قبیل هواپیما ، کشتی ، اتومبیل ، که بیازیچه‌های موجود در پشت ویترین مغازه‌های اسباب بازی فروشها شباهت دارد ، از پیش‌پابرداشته می‌شود. لیکن مشکل دیگری باقی می‌ماند و آن نحوه مورد استفاده قرار دادن این وسائل است .

یعنی باید دید چه عواملی به واقع جلوه‌گر شدن صحنه‌های مورد نظر کمک می‌کند . زیرا مدامی که نمونه‌های کوچک با هنرمندی و ظرافت آمیخته با « حقه » ساخته و فیلمبرداری نشود - می‌جعول و غیر واقعی بودن آن خود بخود آشکار می‌گردد . اشکال کار و چاره آن در عوامل زیرین باید جستجو شود .

اندازه نمونه‌ها ، مناظر و مزایا ، جزئیات ، روشنائی ، رنگ آمیزی و تون دنگها ، و بکار بردن زمینه‌های لازم ذره بین ، زاویه

هینیا تور و در فرانسه ماکت نامیده می‌شود) فیلمبرداری نمود . نمونه‌های کوچک اگر بطرز دقیق و صحیحی ساخته شود ، قادر است تأثیرات ناشی از حادث مربوطه را بخوبی و با همان واقعیت اصلی خود ، بوجود آورد .

هر وقت راجع بنمونه‌های کوچک و کم حجم صحنه‌های فیلم بیندیشیم معمولاً فیلم‌های مثل (کینک‌کنک) ، (مقصد ماه است) ، (دنیای مفقود) یا (فرانکشتین) ، بخاطر می‌آید - در تمام آنها فیلمبرداری توأم با نیرنگ معروف به « تروکار » وظیفه مهمی انجام داده است . لیکن در اکثریت فیلم‌های تجاری و غیر حرفه‌ای و فیلم‌های تلویزیونی استفاده از فیلم‌های داخل صحنه یعنی نمونه‌های کوچک بسیار هرسوم است .

باین ترتیب مشاهده می‌کنیم مشکل تهیه

زیرا جزئیات و روشنایی آن نامحسوس و زنده میگردد و بواسطه کوچک شدن ابعاد عمق صحنه از بین میروند اهمیت مقیاسهای بزرگ در صحنه هائی نظیر آتش سوزی و طوفان دوچندان میشود هتلای نمایش یک آتش سوزی، از ایجاد شعله های فراوان آتش درست هی شود.

اگر مدل بیش از حد کوچک باشد لرزیدن وزبانه کشیدن یک شعله منحصر بفرد کاملاً ساختگی بنظر نمی رسد. همینطور صحنه های مربوط آب و دریا در یک مقیاس خیلی کوچک نتیجه مسخره ای دارد پرسپکتیو چون فیلمبرداری مدل های کوچک از فواصل نزدیک باید انجام گیرد لهذا عمق میدان و فاصله کانونی آن محدود است بنابراین اگر میدان رویت عمق مورد احتیاج باشد.

اجبارا باید بر پرسپکتیو و ابعاد مدل اضافه کرد یعنی سطح مدلها طوری اغراق آهیز ساخته شود

فیلمبرداری، هونتاژ و سرعت گردش فیلم در دور بین.

اندازه نمونه ها - بدون شک مدل هر اندازه بزرگتر و کاملتر باشد بهتر است. بسیاری از مدل های بکار رفته در فیلمها کاملاً بزرگند. در فیلمی بنام (سیل) ارتفاع آسمان خراش های مدل شهر نیویورک در حدود چهار متر بود و در صحنه های از فیلم بکلی ویران میشد. بلندی مدل قلعه فیلم (فرانگشتین) که در اثر یک انفجار فرو می ریخت برابر با طول قد یک انسان بود.

در فیلم (وقتی که دنیاهای تصادم می کنند) جایگاه پرواز موشک به طول ۲۴ متر و خود موشک بدرازی در حدود ۱ متر ساخته شده بود. مدل های خیلی کوچک بچندین دلیل بطرز ناراحت کننده ای جلب توجه تماشاگر را می کند.

به صحنه های کوچک نیز مانند صحنه های واقعی سه نکته در نظر گرفته میشود - جهت روشنائی ، شدت آن و فاصله نسبی منابع نور - در فیلمبرداری تحت نور خورشید و در خارج استودیو باید بخاطر داشت که جهت نور و شدت نور متغیر است و در صورت توقف عمل فیلمبرداری و گذشت یکی دو ساعت اختلاف فاحشی ممکن است در روشنائی دو صحنه پیدا شود . در فیلمبرداری داخلی از طرح قبلی و نقشه ، در تمايز محل مناسب لامپها استفاده میشود .

استعمال ذره بین - وجود واحد محوو (تار out of focus) در فضاهای جلو وعقب صحنه بخاطر وسعت محدود صحنه مناسب نیست و حتی الامکان سعی می شود با ذره بین های زاویه باز که سبب ایجاد پرسپکتیو میشود فیلمبرداری بعمل آید .

که در تماشـاگر توهم وجود «عمق» تولید کند .

جزئیات - در جریان زندگی ، چشم و مغز انسان نسبت بادرآ و ضبط کامل بی اعتماد است باین معنی که جزئیات دقیق یک منظره یا صحنه با نگاه اول در خاطره باقی نمیماند و فقط پس از ارتباط و آشنائی بیشتر است که حواس ماهمه آنها را در یافت و درک میکند ولی دوربین فیلمبرداری تا کوچکترین جزو یک صحنه را روی فیلم ثبت و ضبط می نماید . توجه دقیق به اجزاء صحنه و ساختمان بنایی سنگی و آجری که در طی فیلم ویران میگردد فوق العاده ضرورت دارد خلاصه اینکه قدرت دید دور بین هرگز نباید فراموش شود .

روشنائی - با یک تنظیم نور غلط احساس واقعیت صحنه فوراً از بین میرود . در نور پردازی

است در این صورت احتیاط و مهارت زیاد لازم است تا مصنوعی بودن آن پنهان گردد . این « حقه بازی » را باید پیش از آنکه اندیشه کنیجاکو تماساگران بکاود ، از مقابل چشم‌ها یادشان دور کرد پلانهای فیلم اگر بمدت کوتاه و زود گذر روی پرده بماند برای ییننده قابل تجزیه و تشخیص نخواهد بود در حالیکه تأثیر خود را خواهد بخشید هر گاه نشان دادن یک صحنه بزمان زیادی احتیاج داشته باشد آنوقت با تغییر زوایای دوربین و یا با یک در میان موئتاژ کردن مدلها و صحنه های طبیعی این منظور حاصل می شود .

سرعت فیلمبرداری میدانیم که نوار فیلم با سرعت ۲۴ تصویر در ثانیه از جلوی ذره بین دوربین عبور میکند .

در سینما نیز با همین سرعت نمایش داده

زاویه دوربین - فیلمبرداری مدل از زوایای پائین انجام میپذیرد البته ممکن است بر طبق مقتضیات سناریو زاویه های دیگری هم اتخاذ گردد . بدلیل اینکه در صحنه های طبیعی مثلا اگر شخصی مشغول تماسای یک عمارت هر تفع باشد معلوم است که فقط دید او (چشم انسان) در ارتفاع معینی قرار دارد و تناسب قد انسان با ارتفاع ساختمان برای تعیین زاویه دور بین در نمونه های کوچک ، حفظ می شود .

احساس وسعت و بزرگ نمائی را بوسیله حرکات دوربین هم می توان تولید نمود . و بادور شدن یا نزدیک گشتن دور بین « بعد » را نشان داد .

موئتاژ - اگر قبول کنیم کارتھیه اینگونه صحنه ها یک نوع شبده بازی و چشم بندی

هنگام نمایش آن بطرز سقوط و غلظیدن تخته سنگ ، تشبیه و تبدیل خواهد شد . صحنه های دیگری مانند برف و باران و طغیان آب و آتش سوزی که در روی نمونه های مصنوعی و کوچک درست می شود . عموماً فاقد سرعتها حقیقی است با این وسیله تغییرات و حرکات آن را بشکل واقعی جلوه گرمی سازند .

م - بکتاش

می شود . میتوان با تقلیل یا افزودن سرعت فیلم - برداری حرکات را روی پرده تند تر و یا کند تر از حالت عادی آن نشان داد .

حرکات اشیاء کوچک که بجای صحنه های بزرگ مدل قرار داده شود بعلت سبکی آنها با حرکات اشیاء و اجسام حقیقی مغایرت پیدا می کند و از طرفی تمام ادراکات مربوط باشیاء متحرک یا ساقط ، با توهם وزنی آن در ضمن طی کردن یک مسافت تشخیص داده می شود .

مثال غلظیدن تخته سنگ های عظیم الجثة و سنگین وزن از سرعت کند آن معلوم می شود لیکن غلظیدن یک قلوه سنگ از روی یک خاکریز باید تا مسافت خیلی دور و سرعت زیاد تر ادامه یابد تا تشخیص کیفیت وزنی و حجمی آن ممکن شود . با سریعتر چرخاندن فیلم هنگام فیلمبرداری قل خوردن سنگریزه و قلوه سنگ

به یک مرور سطحی هستیم : از زمان پیدایش هنرمندان ، رنگها نیز زبانی مخصوص به خود پیدا کرده‌اند و طرقی هست که میتوان رنگ را به مثابه حالت و بمنظور القای احساسهای خاصی بکار برد.

برای غیرحرفدها ، بلکه برای دست اندر کاران حرفاًی نیز مستلزم شهامت است .

فیلمسازان غیر حرفاًی که پلان‌های خود را روی فیلمهای رنگی ضبط می‌نمایند منظورشان

امروزه اکثر فیلم‌ها بصورت رنگی ساخته می‌شود . ولی ازین میان ، چه تعدادی از فیلمسازان ، از «رنگ» به عنوان یک «عامل اضافه» برای داستان‌گوئی استفاده می‌برند ؟ پاسخ باین سوال کار

رنگ

(رنگها)

رنگ میتواند ایده‌ای را بیان دارد و برساند و داستانی را بازگوکند . رنگ در فیلم رنگی ، دو کار عمده را باجام میرساند : اول - احساسی را به بیننده القا می‌کند .

اینست که مناظر مقابله - دسی دور بین را هر چه بیشتر واقعی جلوه دهند . در مورد اینکه رنگها چگونه روی بیننده اثرهی گذارند ، محتاج

ساده‌ای نیست . استعمال خلاقه رنگ در فیلمسازی ، زمینه‌نوینی است که بنتی عمر صناعات ، مدت درازی نیست پا به هیدان گذاشته . استفاده از رنگ نه فقط

را نسبت به صحنه برانگیزد.
رنگها؛ بامودهای ظاهری خود، از نقطه نظر روانی، مفاهیم متعددی دارند. این مسئله، وجود یک تئوری درونی را بجای نمیکند بلکه، حقیقتی بارز و قابل «دید» است. مفاهیم پسیکولوژیکی رنگها، ناشی از منابع طبیعی آنهاست.

در اینجا چند رنگ عمده با تداعی معانی عاطفی خود شرح داده میشوند:

سرخ و نارنجی – معمولا در طبیعت عطف به آتش و گرما میشود. این دو رنگ، حاوی خاصیت انگیزش و تهییج است و میتوانند نموداری از میل مفرط و

۵۳

بالاخره، هر کسی میداند که علف معمولا سبز است و آسمان هم قاعده‌آبی و حتی آگاهی بر-اینکه سفره میز قرمز و لباس زن زرد است، به عنوان مفهوم اصلی و مقاد معتبر پلان قلمداد نمی‌شود (مگر اینکه رنگها مورد نظر در داستان به منظور خاصی تأکید شده باشند).

همه آنچه که رنگ در این زمینه به ظهور میرساند، افزایش واقعیت تصویر روی پرده است؛ اما وقتی استعمال رنگ به مدققه تخييل و تصور صورت پذيرد، عاملی خواهد شد که هیتواند رساننده حالات باشد و احساس عاطفی بیننده

دوم – اطلاعاتی راجع به سوزه بدست میدهد.

در نظر ما، یک رنگ، وقتی آگاه کننده است که راجع به داستان اطلاعاتی در اختیارمان بگذارد.

مثلاً بما بگوید: علف سبز است؛ آسمان آبی است و یا محدودتر، سفره فلان میز قرمز و لباس فلان خانم زرد است، اینکونه رنگها، اغلب چیزهایی به پلان نمی‌افزایند چون اطلاعاتی که بما میدهند، اندکی (فقط کمی) بیش از آن چیزی است که میتوانیم از فیلم‌های سیاه و سفید کسب کنیم.

حد معمول و تلاًلو آن‌ها بیش از زندگی واقعی است . علت این مسئله کادر از سینماست . خاصیت سینما اینست که دور هر چیز کادری می‌کشد و مارا اجبارا متوجه قسمتی از قسمتهای طبیعت می‌کند . این تفاوت رنگ در طبیعت و در فیلم ، بسیار اندک است . باید قبل کرد در زندگی واقعی نیز رنگها را طی صحنه‌ها موکد ساخته و بما امکان میدهد که باستعانت آنها ، حالات مختلف زمان ، مکان ، حادثه و یا عواطف را احساس کنیم .

هر ساعتی از روز ، مشحون رنگها نیست مربوط به همان زمان

وحشت انگیزی که رنگ سبز در آن‌ها استعمال شده توجه کنید .)

آبی - در طبیعت رنگ آب و آسمان را میرساند و از آن ، احساس سردی و گاهی دلتنگی و افسردگی مستفاد می‌گردد .

هر یک از رنگ‌های واقع در طیف خورشید ، مفاهیم عاطفی دارد و میتواند در زمینه داستان موجب آفرینش حالات باشد .

در بیشتر فیلم‌ها ، رنگ بطور واقعی مورد استفاده قرار می‌گیرد و مردمی که فیلم را مشاهده می‌کنند ، چنین بنظرشان میرسد که رنگها درخشش‌دهنده‌تر از

یا شهوت حاد باشد . کیفیت هیجان انگیز رنگ سرخ حتی در مصنوعات دست ساخت بشر نیز نفوذ کرده است مثل ماشین‌های آتش نشانی و چراگهای توقف جاده‌ها . زرد - که رنگ آفتاب است ، دلالت بر تابندگی ، گرمی و سلامتی می‌کند .

سبز - اگر سوژه انتخاب شده طبیعت باشد ، مثل جنگل یا هزارعه ، صلح و آرامش را القا می‌کند لکن وقتی نور سبز روی چهره شخصی بکار برده شود ، معنی‌های متفاوتی پیدا می‌کند که عبارت باشد از وحشت ، ناخوشی مرض و حسادت (به فیلم‌های

فقط محدود به ارائه تصویر دنیای واقعی نیست . از رنگ میتوان در موارد غیر واقعی نیز استفاده کرد . در فیلمهای تجارتی این نوع رنگ اغلب در آثار فانتزی و کمدی موزیکال (بعضی از فیلمهای جالب توجه و یعنیست مینه لی) بکار برده می شود .

« الیوت الیسوفن » متخصص عکاسی رنگی نیز ، رنگهای غیر واقعی را در یک مسیر خلاقه ، در فیلم هائی که به سمت مشاور انتخاب می شود ، بکار می برد : « مولن روز » و « زنگ و کتاب و شمع » دو تا از این گونه فیلم ها هستند . چند سال قبل فیلمی از « جوشوا آلوگان »

بکار آیند . این گونه استعمال رنگ فقط به لباسها و اثنایه نیست بلکه مر بوط به زمینه حقیقی صحنه نیز می شود و درین جاست که تشعشع عاطفی رنگ صورت می گیرد . صحنه ای که در مزرعه گلهای زرد گرفته شده باشد ، احساس حرارت و شادی را بر می انگیزد نه غم و دلتنگی .

یکی از استفاده های بصیرانه از رنگ به مثابه یک عامل خلاقه در چندین سال گذشته در فیلم « شرق بهشت » از الیا کازان بود ، زمینه پلان ها سرشار بود از شادی و گرمی .

استعمال رنگ در فیلم ها

با کیفیات وابسته به آن . یک پلان رنگی در نور یک صبح سرد و آبی درست قبل از اینکه آفتاب طلوع کند ، حاوی کیفیت بخصوصی از نور هست که « زمان » پلان را برای ما مشخص می سازد . این مثال را میتوان به نور گرم بعد از ظهر تا بستان تعمیم داد .

اغلب ، رنگهای در القای احساس پدید آمدن یک حادثه را مهمی را دارند . بیشتر جاذبه سیر کهها ، یا جشن تولد و یا نمایش های آتش بازی . بدون وجود رنگ افه مخصوص به خود را از دست میدهدند . همچنین رنگها میتوانند در یک زمینه واقعی برای القاء یک عاطفه

(سایدهای سفید ، سیاه و خاکستری) وقتی راهبه برای کار به بیمارستان کو فرستاده می شود ، رنگهای تند و درخشان سبز و قرمز و قهوه ای افریقا با جاذبه و هیجان شدید روی پرده جلوه گر می شود .

یک تکنیک غیرعادی دیگر استفاده از « اینسرت » رنگی (Insert) پلان خیلی درشت از اشیاء و جزئیات) در یک فیلم سیاه و سفید است . اینکار در جای مناسب به فیلم افه مخصوصی میدهد . در فیلم « جادوگر اوز » دنیای واقعی کانواس با مراتع و چمنزار های آن ، به صورت سیاه و سفید نشان داده می شود ؛ اما هنگامی که صحنه ها

بعضی وقتها یک چنین رنگ غیر واقعی برای افه کمدی مصروف می گردد ؛ مثل فیلم در هم برهمنه و گلدوین مایر به اسم « تعطیلات تابستانی » که در آن همچنان که « مریلین ماسول » می کوشد که « میکی رونی » را اغوا کند ، نور صحنه قرمز و قرمز تر می شود . زبان رنگ می تواند به منزله شبوهای باشد برای تأکید در یک فیلم . در « سر گذشت راهبه » از « فرد زینه هان » باین نحو از رنگ استفاده شده است : نیمه اول فیلم که تماماً در یک جایگاه زنان راهبه می گذرد ، بطرز بارزی با رنگهای ملایم و خفیف فیلمبرداری شده

با اسم « جنوب اقیانوس آرام » (با شرکت روسانو برآتسی و میتزی گاینور) روی پرده آمد که در آن رنگ غیر واقعی مصرف شده بود . این فیلم بسبب استفاده های مبتکرانه از رنگ ، مورد تمجید قرار گرفت . اما شاید حق بود که آن را عنوان آزمایشی جسورانه در استفاده از رنگ هورد تمجید قرار میدادند . بزرگترین اشتباه فیلم ، عبارت بود از افه رنگی که در یک قسمت از فیلم بکار رفته بود : قهرمان زن شعری در باره یک قناری زرد می خواند و آسمان واقع در زمینه ، بر حسب مصلحت ، بآن رنگ در می آید .

مورد توجه قرار گرفته بعضی از کارگردان‌های رسانه‌ای اندکه کنترال است های هیجان‌انگیز رنگی در پلان‌ها جاذب فیلم را افزایش میدهد.

جابجایی هایی که روی فیلم رنگی انجام گرفته، مربوط به فیلم کارتون (نقاشی متحرک) و ال دیسنه موسوم به «سمفونی های احمقانه» است. دیسنه در صحنه های فیلم دیگر ش «سپید برف و هفت کوتوله» نیز از رنگ استفاده های بجا کرده است بخصوص وقتی که ملکه تبدیل به ساحره‌ای میشود. فیلم هایی که عنوان مثال درین مبحث ذکر شد، برای فهم قدرت خلاقه رنگ در فیلم های

رنگی که در یک فیلم سیاه و سفید بکار رفته در تاریخ سینما، مربوط به «طلسم شده» اثر شگفت‌هیچکاک باشد، (با شرکت اینسکرید برگمن و گریگوری پاک و بر مبنای تحقیقات فروید در خصوص ضمیر نا آگاه).

در یک سکانس از فیلم، پلان درشتی از یک طپانچه وجود دارد که رو به عدسی دوربین قرار می‌گیرد و بطرف تماشاگران شلیک می‌شود. بلاfacله یک کادر سرخ رنگ با پلان مزبور قطع می‌گردد تا افه انفجار گلواه را برساند. استعمال خلاقه رنگ در تدوین، مدت زیادی نیست که

مربوط به سر زمین جادوئی «اویز» هی شوند، رنگهای درخشان بمیدان می‌آیند.

یک فیلم دیگر که بسبب استعمال پلان های خیلی درشت رنگی شهرت دارد «تصویر دوریان-گری» اثر «آلبرت لوین» است: وقتی در آخر، پرتره فاسد شده و درهم ریخته دوریان گری آشکار می‌شود.

(دوریان گری مرد خبیثی که گذشت زمان و افراط در عیاشی به جای تأثیر بر خود او، روی پرتره اش اثر می‌گذاشت) فیلم بصورت رنگی در می‌آمد. شاید کو تا هرین «اینسرت»

خان شهری شرکت دارند ، و فیلمبرداری آن بعده بیگن بوده است . به پیشنهاد سینمای آزاد و موافقتسازندگان فیلم، حسن گربه قبل از اکران عمومی در سینمای آزاد نمایش داده خواهد شد. ما با سپاس از کوثر - برای فیلم حسن گربه موفقیت آرزو می کنیم .

حسن گربه

اولین کار سینمایی کوثر با نام «مرگ کلااغ» از محدود فیلم های کوتاه و با ارزش سینمای ایران است که نمایش آن در چند جلسهی «سینمای آزاد» در آمفی تاتر دانشگاه آریامهر در تهران و «سینما تک» پاریس موفقیت آمیز بود. بعد از مرگ کلااغ کوثر اولین فیلم سینمایی خود را با نام حسن گربه آمادهی نمایش خواهد کرد . در فیلم حسن گربه جمشید لایق - غفار منش - آذر فخر -

حرفهای بود . فیلم رنگی نه فقط به منظور ضبط هناظر و متعلقات با رنگهای متنوع است ، بلکه این «رنگ» که گاه ارزش فیلم را تقلیل می دهد (رنگ ناهنجار دو لوکس در دزیره از هنری کاستر) می تواند بعنوان عامل شگفت انگیزی به اعتبار فیلم بیفزاید (رنگ عجیب هوبی دیک اثرجانهیوستون) .

نقل از مجلهی هنر و سینما نوشتهی چارلز دینولدز

واهل بغداد مصطلم می خوانند
و در بصره مخبر
پس اقاویل دروی بسیار گشت
و کارهای عجیب ازو دید
پس جماعتی از اهل علم ، بروی
خروج کردند اذ آنکه :
می گفت انا الحق
، گفت بگو هو الحق . گفت بلی
همه اوست . شمامی گوئید که گم شده است
گم نشود و گم نگردد
پس جمله برقتل او اتفاق کردند
آن سخن او را پیش خلیفه تباہ کردند
وزیر را بروی متغیر گردانیدند
خلیفه بفرمود تا او را بزندان برسند
و او را بزندان برداشت
پس او را برداشت
صد هزار آدمی گردآمدند و او چشم
گرد می آورد و می گفت
حق . حق . حق
انا الحق
نقل است ، درویشی در آن میان

۵۹

آن شیر بیشهی تحقیق ، آن شجاع
صفدر صدیق ، آن غرقه دریای مواج ،
رحمته الله عليه ، کاراوکاری عجیب بود.
و گفت ، معرفت دیدن اشیا است
و هلاک همه در معنی .
و پرسیدند : عارف را وقت باشد .
گفت : نه . از بهر آنکه صفت صاحب
است .
و هر که با صفت خویش آرام گیرد .
عارف نبود .

نقل است :
یکسال در آفتاب گرم برابر کعبه
بایستاد . بر هنه . تا روغن در اعضای
او بر آن سنگ میرفت پوست او باز
نشد و از آنجا نجنبید .

.. و چون باز آمد . از اقصای عالم
بدو نامه نوشتندی

اهل هند ابو لمغیث نوشتندی
واهل خراسان ابوالمهر
واهل فارس ابو عبدالله
واهل خراسان حلاج الاسرار

جام حسنلو

گفتار فیلم

نقیلست که چون او را بردار کردند
این بیامد و گفت یکی انا تو گفتی و
یکی من چونست که از آن تو رحمت
به بار آورد و از آن من لعنت حلاج
گفت تو انا را بدر خود برده و من از
خود دور کردم مرا رحمت آمد و ،
سکفتار فیلم جام حسنلو انتخاب
شده از تذكرة الاولیاء شیخ عطار کار
محمد رضا اسلامی - تهییه شده در قسمت
پژوهش تلویزیون ملی ایران فیلمبر
داری - مهرداد فخیمی - نمایش در
سینمای آزاد جلسه هشتم - نهم و بیست
و چهارم

درمی کشد قطع کند. پس پاها یش بیریدند
تبسمی کرده گفت بدین پای سفر خاکی
می کردم . قدمی دیگر دارم که هم اکنون
سفر هر دو عالم بکند اگر توانید آن
قدم را بیرید . پس دودست بریده خون
آلود در روی در مالید تا هر دو ساعد
و روی خون آلود کرد گفتند این چرا
کردی گفت خون بسیار از من برفت
و دانم که رویم زرد شده باشد . شما
پندارید که زردی من از ترس است
خون در روی مالیدم تا در چشم شما
سرخ روی باشم که گلگونه مردان خون
ایشان است گفتند اگر روی را بخون
سرخ کردی ساعد باری چرا آلودی
گفت وضو می سازم گفتند چه وضو گفت
در عشق دو رکعت است که وضوی آن
درست نباید الابخون پس چشمایش
بر کنندند قیامتی از خلق برآمد
گفته است که فردای قیامت او را
بنزجیر بسته می آورند اگر گشاده بود
جمله‌ی قیامت بهم بر زند

پرسید که عشق چیست ؟
گفت : امروز بینی، فردا بینی ، پس
فردا بینی آنروزش بکشتند و دیگر روزش
سوختند و سوم روزش بیاد بردادند ،
یعنی حق اینست .
ونقل است عجزه‌ای با کوزه در
دست می آید چون او را دید
گفت : زنید و محکم زنیه تا این
رعنا را با سخن خدای چه کار ؟
پس هر کسی سنگی میانداخت - کسی
موافقت را گلی انداخت
او آهی کرد گفتند : از اینهمه
سنگ هیچ آه نکردی از گلی آه کردن
چه معنی است ، گفت : از آنکه
آنها نمی دانند ، معذورانند ازو سختم
می آید که اومیداند که نمی باید انداخت
پس دستش جدا کردد خنده بزد .
گفتند خنده چیست گفت دست از آدمی
بسته باز کردن آسان است که دست
صفات که کلاه همت از تارک عرض

سیاوش در تخت جمشید

۳

افعی با هزار شاخ
می لرزد و ترک می خورد
به شمشیر دو نیم

۴

تباهی می وزد از جامه ها
طلوع هی کند هلال فرنگیس

۵

میل دارم

فرو دین سال باشم و
دژم کنم این بادرآ به سودا به
نا تنها تو باشی
زیور اندام فریدون

بهرام اردیلی

۱

گورستانی انباسته از گلهای هلال
کمانه می زنم براین ویرانی
به صدای عطری از گیاه سیاوش
برش از سنگ سیاه

۲

سیاوش خود آتش است
بریال اهورا
بر نوک تاج می نشیند و
در گردنه می سوزد

بگو ای کافران . من آنچه شما پرستید
نمی پرستم و شما نیز پرستنده‌ی چیزی که من
می پرستم نیستید و من نیز پرستنده‌ی چیزی که
شما پرستیده‌اید نیستم و شما نیز پرستنده‌ی
چیزی که من می پرستم نسیتید شما را دین خود
و هرا دین خویش .

ترجمه‌ی ابوالقاسم پائینده

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ،
لَا عَبْدَ مَا تَعْبُدُونَ ، وَلَا أَنْتُمْ
عَبْدُونَ مَا أَعْبُدُ ، وَلَا إِنَا عَابِدُ
مَا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ مَا أَعْبُدُ ،
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِي دِينٌ .

قرآن کریم سوره‌ی کافرون

سپاهش روحانیت حمد

بقول یک قصه نویس : رهنما میتواند بنشینند و گلی برایش برقص آید « رهنما نقاش پرستنده سرزمینی است که تاریخ دارد شاعری است که تمدن را زایندگی میداند و سروی که تمام شدنی نیست . هنر ش تخدیر کننده نیست ، وجودش . سراسر عشق و دانش و آگاهی است ، ارزشش در زمان حال نیست تاریخ چون شهر وردی یادش خواهد آورد .

هستی و عشق بشر را میشناسد و فیلمها یش در آینده مدرسه خواهد شد بطوریکه در باره هر - نمایش بنویسند و در مدرسه های سینمایی هر کدام را پشت دستگاه «مویولا» فیکس کنند و ساعتها در باره اش بگویند در فیلم سیاوش در تخت جمشید بعد از مرگ سیاوش با صدای سنج نمایی عظیم دیده میشود خون سیاوش در جویبار جاری است و در کنار کادر سیمهای تلگراف دیده میشود ، فیلم رهنما ارتباطش با هزاران سال دیگر است همچنان که رهنما ارتباط سیاوش را با آدمیان امروز مینمایاند و میگویند که امروز نیز سیاوش هست .

رازیکه در فیلم سیاوش نهفته است راز بشریت است راز عشق و هستی است بهنگام دیدن فیلم دیگر زمینی نیستیم . کنده می شویم ، پرواز می آئیم رهنما معنا کننده با هوش طبیعت است ، دوربین او چون چاقوی جراحی ماهر لحظه های زندگی را میشکافد و آدمی را در مقابل خویش بر هنر می سازد و « بیننده در خون سیاوش مرصع میشود » این اثر سؤال بزرگ خلقت است « بهنگام دیدن و ادار میشویم تا خویش را سؤال کنیم » رهنما آنچه را که بر سلوئید زخم زده چهره هی دل اندیشمند است ، رهنما تنها سینماگری است در ایران که وزنه های فکر و عرفان ایرانی را حمل میکند و فیلمش کلیتی است در باره انسان .

رهنما یک چهره با پوستی شفاف

پوستی که همواره شفاف و جوان است روحی عظیم ، اندیشه ای درخشنان و بارور ، او خود بسان نماهای بذر افشا ندان و آبیاری کردن فیلمش می باشد .

هموار کردن راهی بسیار سخت برای آنانکه میخواهند به واقعیت برسند. نگاه کنید به تکنیک حرکتی فیلم که حرکت در فکر است و تاریخ که بحرکت در می آید و زمان چگونه می شکند و میریزد . . . چه حادثه‌ای در پیش است ، . . . جنگ ایران و توران پرچم پیروزی از آن که خواهد بود . . . سیاوش فراد نمی‌کند و می‌ماند زیرا که سازنده است و انسان .

ربط پرسوناژها یک رابطه دورنی است . . . در هر آدمی لحظه‌هایی از سازنده‌گی نیز هست ویرانی و سازنده‌گی . . . اسطوره و واقعیت . . . در مقابل هم و در کنار هم . . . تاخت اسباب روی زمین که گاه فقط یال یا دمشان پیدا است و زمینهایی که باید تسخیر شود . . . اما کدام تسخیر ؟ کدام پیروزی ؟

سیاوش بر آنست که جنگ را پایان دهد، بزرگیش در اینجاست که نمی‌ترسد، باروانش پر قدرت است و می‌بینیم در ستیز، پیروزی از اوست. رهنما در فیلمش بوضوح می‌گوید آدمی همواره از وجود خویش در هر اس است پیچیزهای

سینهای آینده

نگاه کنید معماری شاعرانه و پردازش سیاوش در تخت جمشید را، فیلمی که اصول ساختمانی آن بر اساس یک زبان تازه در سینما است همه چیز در همه چیز است راه فراز و بیمان قرار دارد، بناهای عظیم ذهن، دلانهای پر از جسم‌های سخت و زاینده، روح‌های بزرگ و واقعیت تاریخ واقعیت عشق، واقعیت سازنده‌گی و ویرانی .

شخصیت سیاوش بر هنر در مقابل فرساينده‌گی . . . و بودنش امروز در میانمان یعنی در گود بودن فیلمی که هر لحظه‌اش زایش است . . . و خود زایش سینمایی دیگر . . . و جراتی که ستایش انگیز است می‌بینیم که رهنما بعد‌های زمانی و مکانی وا چگونه در هم می‌آمیزد، . . . همه چیز و همه کس و تاریخ، این واقعیت است که پایان ندارد (آخرین نمای فیلم) .

بازو در بازوی واقعیت

بازیگران را بیازی در بازی می‌آورد و اینجا است که هر که مانده است بانجام میرسد

به رهائی انسانها دارد سودابه در گیر خویش است و نمی‌تواند خود را رها و آزاد سازد . او نمونه جاودانگی بدی است . . . در امروز سودابه نیز فراوان تواند بود .

هراس بخاطر بشریت

سیاوش وجودش آگاه است و گاه تا مرز آلودگی پیش میرود اما خویش را حفظ می‌نماید بیمی در وجودش هست . . . بیم از جنگی که سر انجامش نابودی است هراس از لغزش بیم بخاطر بشر ، نه ترس از جنگ ، سیاوش بخوبی پیداست که در گود است می‌گوید و می‌شنود ، آوردن دو کودک به پیش رستم و یاد دادن بازی کودکانه رستم به بچه ها . ، نمایانگر روح بزرگ رهنما است . یعنی تمایل بدنیای کودکی که چقدر پاک و صادقانه است آنکه از کودکی نگوید هیچ نگفته .

پرستش رهائی

فیلم عدهای را آزار میدهد زیرا خودشان

دوی میاورد تاز خودبگریزد ، قدرت تکنیکی رهنما در اینجا است که با یک زبان سینمایی بظاهر سخت اسطوره و واقعیت را در هم می‌آمیرد بدون آنکه از وسایل گذشت زمان در سینمای متداول استفاده کند تکنیک - کار گردانی فیلم یک تکنیک کاملاً شرقی و عرفانی است ، فرمی که از زندگی گذشته مان گرفته شده .

یکی از مسائل مهم فیلم برخورد اسطوره و واقعیت است . . . سیاوش بفریب خویش نمی‌پردازد او زندگی اش را بخاطر راستی و پاکی از دست میدهد سیاوش بر استی امروزی هم است چرا امروز نتوانیم سیاوش داشته باشیم ؟

در لحظه هایی از فیلم، رهنما گذشته و حال و آینده را در هم می‌آمیزد و آیندهای که فقط نگرشی کوتاه نتواند بود ، آیندهای که از خون سیاوش هاشاید به تیرگی انجامی دهد در وجود سیاوش می‌بینیم که چقدر جدا و رها است (آن نمائی که گفته می‌شود ستونها جدا ... جدا ... جدا ...) و میل

میدانیم که روزی ستونها را سقفهای مرمری و چوبهای آبنوس بهم بستگی داده بود میدانیم که همه‌ی این عظمت را روزی واحدی بود. اما امروز جدائیشان یک سر نوشت است بر می‌گردیم بشخصیت‌ها که چگونه مسئله‌ای جدا ایشان و دورشان می‌سازد... که فرو روند و تاحد پرستش دست یابند، فرنگیس صادقانه عاشق است.

رقص در حضور سودابه خلصه ایست که شاید سیاوش را وادر به سقوط کند با فیکسهایی که در زمان و مکان جاری است با فیکسهایی که در درون شخصیت سودابه هم وجود دارد شاید در لحظه‌هایی از زندگی سیاوش.

بهر حال سیاوش در تخت جمشید نمودار فکر یک ایرانی آگاه تمام مسائل و دانشها و تاریخ کشورش است نمودار یک ذهن بر تحرک و پر دانش و یک ذهن تکنیکی مسلط به تکنیکی که خود بوجود آورده‌اش می‌باشد دست یافتن کامل باین راز یعنی فیلم (سیاوش در تخت جمشید) سالها طول خواهد کشید و باید هر کارگردانی که در سطحی دیگر قرار دارد قبل از شروع

را در بعضی از شخصیت‌ها می‌یابند زیرا خودشان را می‌شناسند که در گیر دار چه‌ها هستند.

(رهنما بحستجوی‌های بزرگ در ذهن تماشاگر پرداخته، روحیه‌ها و شخصیت‌ها و برخوردها درونی و بیرونی را با یک تکنیک مافوق سینمای امروز نقاشی کرده باوسایل بیانی سینمای آینده بروشهای تصویری خاص یاریمان می‌کند تا پی بیریم که چه وقت و در چه لحظه‌ای رهنما باسطوره‌میر و دو باعیت بر می‌گردد زنگ خاکستری و روشن نبودن بیش از حد تصویر‌ها متوجه مان می‌سازد این شخصیت‌ها چگونه‌اند و بررسیهایشان ما را تا حد بیماری می‌کشاند.

قدرت تکنیکی رهنمادر اینجا است که زیبائی و تاریخ تخت جمشید از فیلم دورمان نمی‌سارد زیرا رهنما با قصدی شخصیت‌هایش را در تخت جمشید گذاشته است.

شاید که تخت جمشید رابطه داشته باشد با ویرانی و سازندگی درون پرسوناژها.

در لحظه‌هایی باید به دیالوگ توجه داشت آنگاه که گفته می‌شود ستونها جدا... جدا...)

بخوانید

واقعیت گرائی فیلم

فریدون رهنما

ناشر : انتشارات بوف

فیلمش در مقابل این فیلم نماز بگذارد . . .
رهنما بسان سیاوش بیالای کوه رسیده است می بینیم
که حتی فرنگیس را نیز همراه نمی برد سیاوش از
آتش گذشته است .

مرگ سیاوش یکی از با فکر ترین مرگهای
سینما است این فیلم سر فرازی سینمای کشودمان
است سیاوش فیلم موزه ها است باید نگهداری شود
برای هر وقت که آدمی خواست به عشق و ایمان
و نفس زندگی برسد .

نصیب نصیبی

نمایش در سینمای آزاد جلسه
دوازده - بیست و نهم شهریور ۴۹
نوشته و کار فریدون رهنما
بازی - مینو فرجاد - مارتانبلی - عباس
معیری - سیروس افهمنی - منظور . فیلمبرداری
پتروس پالیان .

۳ نظر درباره سیاوش در تخت جمشید

۳

**نویسنده‌ی هفتنه نامه‌ی ست ژور
پاتریاک استرارام**

هفتنه نامه «ستژور» چاپ هونرئال : پس از مقدمه‌ای درباره یک فیلم سوئدی، بنام «محله کلاع» از بوب و یدربرگ «نویسنده به فیلم «سیاوش در تخت جمشید» میرسد و می‌نویسد دو فیلمی است که بظاهر در دو قطب متقاضرار دارد اما بگمان من با هم پیوند دارد بخصوص در آن جنبه که بفهمیدن آدمی مربوط می‌شود زیرا بهر حال با آدمیان زندگی می‌کنیم و سر انجام باید از این زندگی چیزی دست گیرمان گردد. اگر نه چرا زندگی کنیم؟ امید داشته باشیم که این فیلم ایرانی عالیقدر در هونرئال پخش گردد یا دست کم آنرا در سینما خانه (سینما تک) کانادا ببینیم.

۱

**حرفه‌ای‌هانوی لانگلو مدیر «سینما تک» پاریس
در شب نمایش نمایش فیلم سیاوش در سینما تک**

خوشوقتم که امشب یک فیلم ایرانی بشما معرفی کنم . بجای کلمه ایران ، ایرانی ، من دوست دارم بگویم ، پارس ، پارسی . این یک فیلم پارسی است .

این فیلم بعقیده من یک اثر فوق العاده است .

البته نه برای آنها که یک نوع سینمای مخصوص را دوست دارند ، و بیشتر از همه بیک نوع سینمای مخصوص عادت کرده‌اند .

این فیلم بسیار فوق العاده طوری است که آدم احساس می‌کند در سال ۱۹۶۳ یا ۱۹۵۰ ساخته نشده بلکه در ۵ یا ۶ هزار سال پیش . ریتم خودش را دارد که ریتم دورانی است که

۳

در زمان حاضر ، در میان ویرانه‌هایی که ثابت می‌کند گذشته زمان حاضر را می‌سازد ، چند شخصیت ، یک داستان از شاهنامه را از نوزنده‌هی کنند. دو تیره در جنگند . سیاوش - می‌کوشد تا که جنگ پایان یابد . جنگی که مانع می‌شود از آنکه مردمان خودشان باشند. اما اطرافیان سیاوش بر او نمی‌بخشایند و با دشیسه‌ها و دروغ‌ها کار را بیک خونریزی مجدد می‌کشانند .

در میان یک از نو سازی تاریخی یک عنوان روزنامه موضوع را روشن می‌کند «خطر جنگ سوم جهانی » سیاوش گمان می‌کرد که کار توضیح ، تا آنجا که انگلیزه‌های واقعی آدمی درک شود ، کافی خواهد بود برای آنکه هر کس

۱

فیلم در آن می‌گذرد . و این بسیار شگفت‌انگیز است از سوی دیگر این یک نوع شرط بندی است . برای آنکه ساختن فیلمی با چنین موضوعی یعنی موضوعی بر پایه داستان شاهنامه فردوسی با چهار بازیگر و بدون پول واقعاً فوق العاده است .

ساختن فیلمی با صحنه آرائی بزرگ اما با چهار بازیگر و نداشتن وسیله واقعاً افسونگرانه است .

نوع فیلمی که ، سر به سنگ خوردن سازنده آن ار پیش حتمی است . با اینهمه اینکه یک سازنده موفق شود فیلمی با چهار بازیگر بسازد و این احساس را بما بدهد که

۲

باقتنای طبیعتش شکوفان گردد . اما چنان از وجود خود می هر اسد که انگیزه های بیرونی را بخود ترجیح می دهد - و پس به انگیزه هائی روی می آورد تا از خود بگریزد .

رهنما در یک وحدت ، یکه آوری حال حاضر را با افسانه در می آمیزد ، وهیچگونه آسان، جوئی هیچ بازگشتی و هیچ نشانه ای از تغییر زمان در کار نیست . موضوع فیلم او بر خورد «اسطوره واقعیت» است . طی نماهای دراز و بی هیچگونه جست و جوی هنر ها با نه که ممکن بود تماشاگر را الغفال سازد ، شخصیت هائی ثابت و ساکن ، رویدادها و جریانهای روحی افسانه را نقل می کنند و اینهمه با گفتار های بسیار زیبا تراژدی ، اصیل ترین و شکوهمند-

۷۱

۱

آدمهای بسیار می بینیم ، سپاهیان بسیار می بینیم و در تخت جمیشد چندقرن پیش هستیم واقعاً کار افسونگرانه ای است .

و من فکر می کنم که یگانه توجیه این موضوع آنست که در واقع سینما سخت مدیون تاتر است .

سینما مدیون تاتر است و برای کسانی که عادت به مکتب ناتورالیستی دارند این فیلم یکه آور خواهد بود اما من فکر می کنم این فیلم را بسیار خواهید پسندید باید بگویم که من شخصاً بهمه چیزهایی که مربوط به بعد چهارم و از میان بردن زمان است دلستگی دارم و این فیلم زمان را از میان میبرد و خیلی چیزها را دگرگون می سازد .

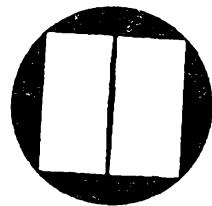
نه زنده بی در کار است و نه مرده ای ،

۲

ترین تراژدی نقل میشود .

انتظارهای بسیار از رهنما میتوان داشت.

سینمای سوئدی بوب ویدبرگ و سینمای ایرانی فریدون رهنما با فضیلت های ملی که هر کدام دارند و از آنرو که مربوط به انسان است ، اهمیت سینمای کانادا و فرانسه را که اشخاصی چون زیل گرو ، وزان پی یر لوفور دست در کار آند بخوبی نمایان می سازد ، سینما فقط یک صنعت نیست و همین است که در این دو فیلم بشکل درخشانی نشان داده میشود . دو فیلم آفریده شده که در جهت یک اندیشه حقیقی بیان شده و نیز تا آنجا که ممکن است ، در جهت نامتناهی کردن همین راه .

بخوانید

انتشارات پیام

فرشته‌ی آبی

یورف فن اشترا نبرک
ترجمه‌ی پرویز تائیدی

«انتشارات پیام» با همکاری «مدرسه عالی
تلوزیون و سینما»

۷۲

آرشیو فیلم ایران

بعد از تعطیل سازمان سینه کلوب ایران که روز های یکشنبه برنامه داشت و کوشش هایش در جهتی مثبت بود آرشیو فیلم ایران «کانون فیلم» تنها کلوب سینمایی است که پایدار مانده است کوشش های ارزنده آرشیو فیلم ایران دوستداران ایرانی سینمای واقعی را باسینمای دیگر کشورها آشنا نموده است. برنامه هایی که آرشیو فیلم ایران با همکاری انجمن های فرهنگی برگزار کرده است کارهای خوب و قابل پذیرش بوده است.

بسیار خوشحالیم که هم اکنون جمع وسیعتری متوجه آرشیو فیلم شده اند با آنگونه که برای هر برنامه چند سانس در نظر گرفته می شود و همچنین نمایش فیلم های برگمان و شاید ساتیاجیت رای از اقدامات قابل توجه ایست که آرشیو فیلم با نجاح خواهد رسانید. گروه سینمای آزاد که دوسال است در مقیاس کوچکتری و برای گسترش سینمای تجربی ایران کوشش می کند نیک میداند که اداره سینه کلوبی به گونه ای آرشیو فیلم ایران تاچه حد مشکل است و با چه موانع و تنگ چشمی ها و حсадت ها باید مبارزه نمود باینجهت ما پایداری واستقامت و دوام کانون فیلم (آرشیو فیلم ایران) را به آقای فرخ غفاری مسئول و گرداننده آرشیو فیلم تبریز میگوئیم و همچنین می باید از آقای عنایت الله خجسته که سالهاست برای کانون فیلم زحمت می کشد به نیکی یاد کنیم. امیدواریم که آرشیو فیلم در کارستگی که در پیش دارد با موفقیت قرین باشد.

جِنَاحِيْ مُهَاجِرَة (سَارَه)

مرگ یک قصه

تخیلش زیبایی است و شکوه لباس سفید عروسی،
اما در واقعیت، پیوند خورده با مسایل عادی و
روزمره زندگی و محو شده در مسائل بی -
اهمیت آن.

دور بین نصیبی با کنجکاوی و تیز هوشی
بسیار از خلال روابط قهرمانانش که دیگر شاید
به آنها نتوان نام قهرمان یا شخصیت اصلی نهاد
(چرا که داستان آنها داستانی که برای همه
افراد آدمی در هر عصر و دوره‌ای اتفاق می‌افتد؛
داستان عشق که عصر و مرزی نمی‌شناسد !)
عبور می‌کند و ماهیت این روابط پوسیده و
رنگ باخته بین انسان‌ها را بر ملامی سازد.
عصر ما، عصر خونریزی و جنگ، عصر
دلهره و آشوب است.

پس از چند سال تاخیر به همت افراد
وابسته به سینما آزاد در تالار نمایشات دانشگاه
آریامهر، موفق به تماشای «مرگ یک قصه»
ساخته نصیب نصیبی شدیم.

این فیلم که مدت نمایشش بیش از بیست
و پنج دقیقه نیست، به عقیده من زیبا ترین و
بارورترین فیلم کوتاهی است که تاکنون یک
فیلمساز ایرانی ساخته است.

در این فیلم سخن از عشق، مرگ یک
عشق یا قصه و گسستن در آسوده پیوند های انسانی
است.

داستان پسر و دختری است از افراد اجتماع
بی نام، بی نشان داستان عشق یا رویای عشقی
است که زنی در سر می‌پروراند؛ عشقی که در

در این دنیای کابوس‌گونه و در عین حال حقیقی،
هر که بر سر راه او قرار می‌گیرد بطرزی
دردناک قادر به برقراری رابطه‌ای عاطفی با او
نیست.

این افراد یا کودکند یا دیوانه‌اند، یا
پیرانی هستند که در مالیخولیای دوران جوانی
خود سیر می‌کنند و یا مردگانی هستند که دیگر
به دنیای زنده‌ها تعلق ندارند.

دختر، بی‌امید و سر خورده بهر جاسر
می‌کشد و از هر کس سراغ عشق و دوستی را
می‌گیرد به دنبال مردمی است که در ذهنش و یا
در واقعیت او را تخیل کرده یا دیده است.

اما در هیچ کجا اثری از او نمی‌یابد
مگر وقتی که سر به بی‌بان می‌گذارد و او رادر
بین دیوارهای مخرب بهای دور از آبادی می‌بیند
که با یک تفنگ به سیبل آرام و مدوری نشانه

روابط آدمها نیز در چنین عصری حکایت
از جدایی‌ها و نومیدی‌ها دارد. نخستین پلان
فیلم با صدای رگبار مسلسل و جنگ آغازمی‌شود.
دو انسان، یک زن و یک مرد رو بروی هم در یک
rstaurant نشسته‌اند و از زندگی سخن
می‌گویند.

اینک صحنه از آدمی خالیست و این بار
صندلی‌ها و میزها هستند که با یکدیگر حرف
می‌زنند. روابط عاطفی ازین آدمیان دارد رخت
بر می‌بندد.

دختر در کوچه‌ای به دنبال عشق، رابطه،
محبت یا چیز دیگری از این قبیل است.
آدمهایی که در سر راهش قرار گرفته‌اند در
گوش و کنار به قتل رسیده‌اند و خون گرم و
سیالشان دارد در روی خاک راه باز می‌کند.

نصیبی کارگردان بدینی نیست اما واقعیتی
که در بیهودگی روابط عاطفی انسانهای عصر ما
نهمته است از چشم تیز بین و روح طغیانگرش
به دور نمانده است فیلمش حماسه‌ایست در وصف
فلسفه بیهودگی «کامو». موقعیکه دور بین دختر

می‌گیرد و تیر می‌اندازد بی آنکه تیرش به هدف
برسد.

وقتی که دنیای ذهنی دختر انباشته از
نومیدی و یأس می‌شود، دنیای عینی اطراف
او بسرعت بفعالیت‌همیشگی خود ادامه می‌دهد.

و پسر دیگری را دست به دست در کادرمی‌گیرد،
برای یک لحظه همه چیز ثابت و بی حرکت
می‌ماند و آنگاه با سرعتی خواب گونه دوباره

۷۷

کار گردانی که با همکارش دارد از کار و شکست
وموفقیت حرف می‌زند، در حقیقت سخن نومیدی
را به زبان دیگری باز می‌گوید.

از هر فیلم ساز جوان دیگری امیدوار بود . «مرگ یک قصه» اش را می توان با سر بلندی به عنوان اثر یک فیلم ساز خوب در جهان عرضه کرد . او مایه آنرا دارد که رشد کند و شکوفا شود . ایکاش که در محیط بی هنر ، هنر ما نخشکد و بارور تر شود .

هوشنگ طاهری

نقل از محله سخن
نویسنده و کارگردان نصیب نصیبی
فیلمبرداری : محمود نصیری
بازی ها : فریدون ابن علی - پروین
سلطانی - رضا پودات - مه ناز ندافی .
نهیه کننده : تلویزیون ملی ایران
(قسمت پژوهش) .
نمایش در سینمای آزاد (جلسه‌ی ۲۳)

همه چیز بجریان می افتد . شاید قصه‌ای تازه یا عشقی نو دارد ریشه می گیرد و شکوفا می شود . شاید در نظر اول هر یک از تصاویر فیلم نصیبی خاطره اثربی از بونوئل ، گودار و یارنه را در انسان زنده کند . اما با کمی توجه می بینیم که حتی اگر نصیبی تحت تأثیر این کارگردانها هم بوده ، با چنان مهارت و هنری توانسته است تأثیری را که آنها بر روح او داشته‌اند بایکدیگر تلفیق کند که بی اختیار تحسین مارا بر می انگیزد . در اینجا بهیچ وجه سخن از تقلید در میان نیست ، سخن از تأثیر است . حتی ممکن نصیبی هرگز اثری از بونوئل ندیده باشد ، اما اندیشه سوررئالیستی در باره محیط و زندگی آدمیان و بکار بستن آن در سینما ، تنها محدود به بونوئل نمی شود .

نصیبی فیلم سازی است که باید به او بیش

از دکتر هوشنگ کاووسی

خانه سیاه است

زشتی مفهوم مادی ندارد . نه . جذامخانه و جذامیها زشت نیستند -
اگر بهمین زشتی - بعنوان یک آدم نگاه کنید - زیبائی می‌بینید وقتی یک مادر
جذامی را می‌بینید که بچه‌اش را شیر میدهد یا برای او لالائی می‌خواهد -
چطور می‌توانید بگوئید این زشت است - زشتی فقط در برخورد اول به چشم
می‌خورد بعد آدم به مرحله انسانی میرسد .
از حرفهای فروغ در باره‌ی جذامیها .

تکنیک برای آنجائی لازم است که تصویر از این نظر
خالی است - یا - اینکه فیلمسازیات «سوژه‌شوك»
را برای بار نخست می‌خواهد به بیننده‌اش نشان
دهد - آن وقت دوشوك با هم اشتباه می‌شود و در
هم ادغام می‌گردد .

اما در فیلم که همه میدانند در باره چه
ست ، و تماساگراز ابتدار و انشناسی تماشای یک
سلسله سوژه شوك را برای خود اختیار کرده ،
شوك‌های فنی با آن متضاد درمی‌آید و بی شک به
اصالت شوك‌های ناشی از سوژه‌لطمه وارد می‌سازد.
مردی که مثل یک تقویم گویا روزشماری

می‌کند - عجیب و قابل تحسین است و اگر او خود
چنین نمی‌گردد و سازنده به او القا کرده است من
در برابر این ایده فروغ کلاه‌ادب از سر بر میدارم.
در دو صحنه این فیلم : نماز و توزیع
غذا از حرف بعنوان یک کنترپوئن با تصویر استفاده

... فروغ شاعر است اگر سوژه‌ای برای فیلم
با هنر او مطابقت کند بی شک از آن موفق بیرون
می‌آید . این دلیل نیست که او باید بدنبال ساختن
یک اثر که سوژه آن میان رئالیسه و ناتورالیسم
حاد تاب می‌خورد برود - حق اوست ولی فروغ
باید فروغ دیگری را در خود جستجو کند آن را
بیا بدو ساختن این فیلم را به او سپارد . بازنمی گوییم
چنین فیلمی حتماً باید شدید و حشت انگیز باشد
- هیتواند سفقت انگیز و ترجم آور باشد - اما
برداشت وقتی متوجه یک تمایل بود باید بر روی
همان تمایل پیش رود تا آنچه را که «وحدت»
هی نامیم حفظ شود .

برای تشیدید یک اثر احتیاج به «شوك»
های تصویری و هو نتایزی نیست - چرا ؟ دلیل واضح
است شوك حاصله از سوژه باشوك ناشی از تکنیک
از نظر کیفیت متفاوت بلکه متضاد است - شوك

آخرین صحنه یعنی در کلاس آن جا که معلم به شاگرد می‌گوید جمله‌ای بنویس که «خانه» در آن باشد و او مینویسد: «خانه سیاه است»، تمام این قسمت را خراب می‌کند – ممکن است عنوان فیلم یعنی «خانه سیاه است» یافته‌همان داش آموز جذامی باشد – اما با اطلاعی که قبل از شروع اولین عکس فیلم از عنوان آن داریم و بعد در پایان کلمه «خانه» به شاگرد «سولفه» می‌شود تا عنوان فیلم را بنویسد لطفه است به صداقت بیان این فیلم که از بد و تا اینجا احساس می‌گردد و ناگهان روی این «میز آنسن» پایان می‌یابد (ما کلمه میز آنسن را در مفهوم مجازی آن بکار بردیم). در مقابل وقتی شاگرد عوامل زشت طبیعت یعنی دست و پا و سایر اعضای خوره زده را که روزمره می‌بیند ذکر می‌کند بهمان اندازه که غیر حقیقی است زیبا است ولو القا شده باشد باز تحسین

شده اشخاص معین حرف‌های معینی را نمی‌گویند اما حرف‌های را که باید بگویند و خاص آن صحنه است شنیده می‌شود. مونتاژ آتراکسیون در مورد نشان دادن طفلی که شیر می‌خورد و سپس سکی که توله‌اش رامی بر دخوب نیست چه سینما این مرحله را گذرانیده و شاید نقص فیلم «معجزه در میلان» آن پلان گاوها بود که بالا فاصله پس از نشان دادن پلان سرمایه‌داران می‌آمد.

مقداری تمايلات فرمی در این فیلم هست که افههای قشنگ و خوب سینمائي دارد ولی با این سوزه نمی‌آید. بیاد می‌آوریم «هوردها»ی بو نوئل «زمین بی نان» و «شب و مه» آلن رنه را که فیلم‌های است موفق و بدون افه از این قبیل و بسیار مؤثر و نفرت انگیز آنچنان‌که سازندگان خواسته‌اند مجسم کنند.

نقص دیگری نیز در این فیلم هست: در

بلکه برای آن حسن می‌شماریم - در بدو این بحث
گفتم سازنده و نویسنده و سراینده حق دارند
در ک وفاتی خود را در آثارشان منعکس
کنند.

این ادعاهای صاحب نقص سعی دارد نقایص
خود را پوشاند، مرا بیاد نقص دیگری در این
فیلم می‌اندازد:

برخلاف آنچه که ممکن است تصور کنیم
این مخلوقات با زندگی سرمه ندارند - سهل
است - بیشتر به زندگی می‌چسبند - مثال آنها
همان غریق است که به هر چه متشبث می‌گردد.

نمونه‌های برجسته‌ای از این چسبیدن به زندگی
در عکس‌های این فیلم وجود دارد: زنی چشم‌اش
را سورمه می‌کشد زنی دیگر گیسویش را شانه
میزند - هادران کودکانشان را پرستاری می‌کنند
کودک با توپ بازی می‌کند - عده‌ای نزاع می‌کنند

شدتی است.

گفتیم زیبا - برای اینکه بینندگان را بحشت
و امیداردو نتیجتاً آنجاکه کلاس درس است و
شاگردان باید شعارهای را که در کتاب‌های درسی
یافت می‌شود ذکر کنند بینندگان قصد و هدف سازنده
را فراموش نمی‌کند و این احساس خود را که در
منحنی سیر احساسی این فیلم گاه بالا و گاه پائین
می‌رود به حال حفظ می‌کند.

واما غیر حقیقی، برای اینکه موجودات
بشر نه تنها معايب خود را آشکار نمی‌سازند بلکه
سعی می‌کنند آن را مستتر دارند و با وسایلی
مصنوعی آن را پوشانند هیات و منظره نفرت -
انگیز و وحشت آور این موجودات برای آنها
اگر نقص است - این نقص را در خود نگاه
میدارند اگر اینرا می‌نویسیم برای این است که
گذاشتن این جملات را در فیلم نه تنها نقص نمی‌دانیم

و ملاحظه در زندگی روزانه بیماران این مشخصه را در یک فیلم که آن هم سفـ.ارشی است و می باشد برای وقت معینی آماده شود ، بگذارد ؟ مسئله مر بوط به شکر گذاری این موجودات

را بخاطر یک شوخی شدید و هجا می پسندیم اما ، ولودر این کتابهای بی معنی دبستانی نوشته شده باشد - ولو ناقصان بخاطر نقصی که دارند باز شکر گذار باشند آن را شایسته میدانیم چون در مورد آنها تنها نکتهای است که میتواند رواییه را حفظ نماید - اصولاً «فاتالیسم» یکی از مشخصات مردم ستمکش و فقر زده است اما اگر فروغ این «فاتالیسم» را در اشل کوچکتری که میتواند نماینده یک انبوه عظیم از افراد جامعه بشری باشد که با فقر و درد و مصیبت و چه کنم رو برو هستند بخواهد ارائه دهد باز آن را می ستائیم .

عروی میشود و قمار می بازند .

اینها تصاویری است گویا از شایق بودن این دردمندان ، به زندگی اما با یک تلاش بیهوده و بقول فروغ : « عاطل » .

آری این در فیلم کم است : شور اینها به زندگی . و اگر این تصاویر را فروغ در فیلمش آورده تصادفی است چون من در هیچ نقطه و گذری از این فیلم دور بین فروغ را عملاً جویای علاقه و بستگی خاص این مردمان ناقص به زندگی نمی بینم - اگر فروغ بجای دنیال کردن فورم دکوپاژ و موتناوش در بعضی صحنه ها و بدست آوردن افه های بصری به جستجوی این خاصیت خورهایها میرفت این فیلم شاهکاری بین المللی میگردید - اما باز خود از فروغ دفاع می کنیم و میگوئیم ولو در اندیشه فروغ چنین نکته ای بوده آیا میتوانسته بدون ماهها ترصی

و تمام این جستجو در چشم و عضلات چهره‌اش آشکار است.

خانه سیاه است، فیلمی است دیدنی و تحسین‌کردنی که به هر زهای تراژدی می‌پیوند.

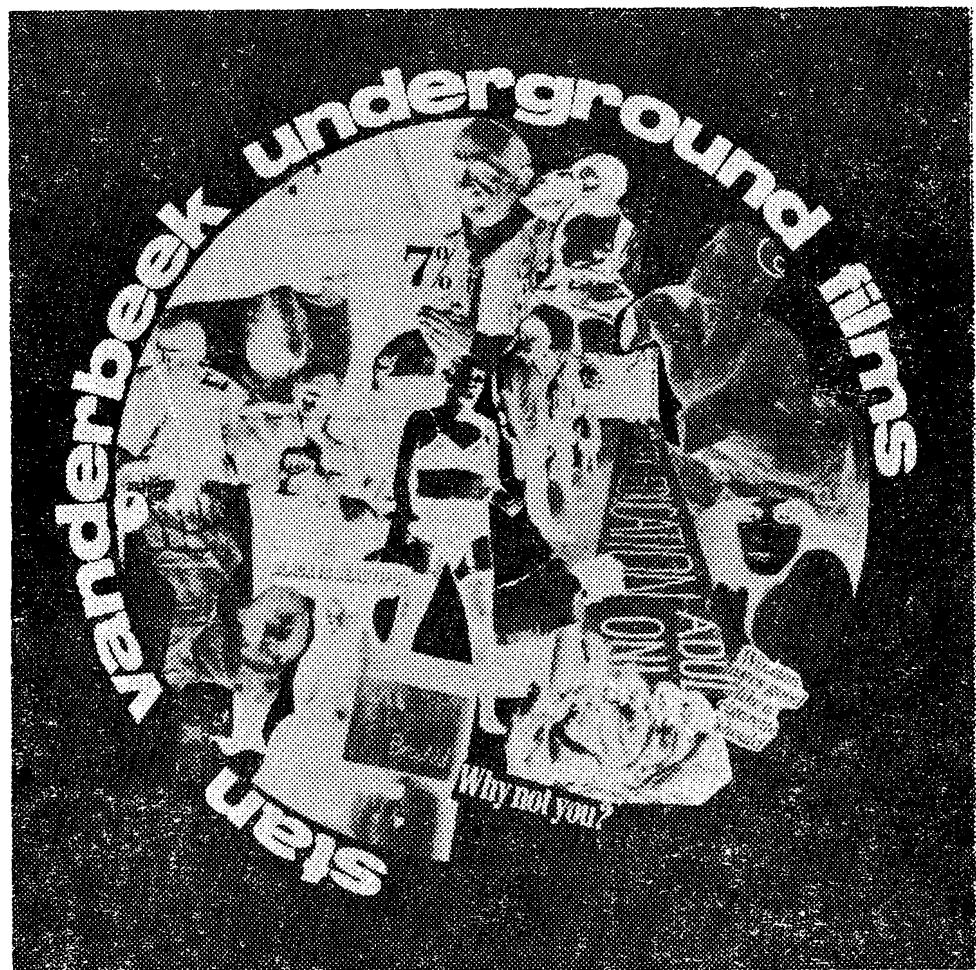
خانه سیاه است: نویسنده، سازنده، پیوند دهنده · فروغ فرخ زاد
فیلمبردار: سلیمان میناسیان - صدابرادران
 محمود هنگوال، صمدپور کمالی ·
تهیه کننده: سازمان فیلم گلستان · محل
تهیه جذام خانه بابا باعی ·

گفتار: اقتباس از متون مذهبی اسلامی و توراه
نمایش: درسینمای آزاد · جلسه‌ی ۲۳،
اردیبهشت ۵۰ آمفی تاتر دانشگاه آریامهر ·

و اما مسئله بسیار مهم دیگر در این فیلم دارای ارزش، حضور این اشخاص در برآ برندۀ بین دور بین است که برای من نکته‌ای را آشکار می‌سازد. تنها و هبّری فروغ در این مورد کمک و معین نیست - اینها یا آدم‌های هستند مملو از عقده‌های روح و یا بدون هرگونه عقده‌اند.

اگر مملو باشند، هیچ‌گونه خلائی در روحشان از نظر عقده نباشد درست می‌توانند تظاهرات یک موجود بدون عقده را نشان دهند - تمام این افراد در برآ برندۀ بین فیلمبرداری بدون کوچکترین تظاهری در اداره خود، زندگی می‌کنند: آن مرد روزشمار - آن زن سورمه - کش، آن زن دیگر که گیسو را شانه می‌زند، آنکه به طفلاش شیر میدهد یا مخصوصاً آن که در صحنه آخر پاسخ پرسش معلم را می‌جوید

رسوی فلکهای و پلکان

به فیلم *Skullduggery* و یا *Future Human Face* فیلمهایش را به ۵ گروه میتوان تقسیم کرد.

فیلمهای کامپیوتری - فیلمهای کلارز فیلمهای ویدئو - فیلمهای محدود - فیلمهای چندپرده‌ای.

خودش فیلمهای کامپیوتریش را بوئم فیلد نام نهاده که شاید بشود «شعر گاه» ترجمه‌اش کرد طریقه‌ی کار اینچنین است که کارگردان چند تائی شعر را برای کامپیوتر برنامه‌نویسی میکنند و از آنطرف، نقطه، رنگی تحویل میگیرند.

ترجمه‌ی یکی از این بوئم

ترین اصول سینما بی خبر است. فراموش نشود که واندربیک بهیچ وجه سنت شکن نیست. و حتی بسیارهم قرار دادی فکرمی کند. و این را خیلی خوب در فیلمهایش نشان میدهد.

توجه کنید به فیلمهای *Motion in Motion* و *OH Hiotory of* سری فیلمهای ۱۹۳۰ بود.

و جالب اینجاست که وقتی واندربیک را به حال خودش بگذارید امکانات زیادش را محدود کنید. آنوقت او فیلمهایی میسازد که صفت فوق العاده را باسانی میتوان جهت توصیفش به کار گرفت، توجه کنید

استان واندربیک در سال ۱۹۳۰ در نیویورک بدنیا آمد هاست و فعلا در بوستون زندگی میکند و در آنجا وسائلی جهت ارائه فیلمهای تجربیش به وجود آورده است. فیلمهایش را با همکاری دانشگاههای هاروارد - کالیفرنیای جنوبی - و تلویزیونهای آمریکائی میسازد. و این دستگاهها امکانات فوق العاده زیادی در اختیار این فیلم‌ساز قرار میدهند بنحوی که وی واقعاً هستلهای «بنام فقدان امکانات کافی» را نمی‌شناسد و با این تفاصیل هنگامیکه‌ی از همه امکاناتش می‌رود که استفاده کند آنچنان خویشتن را را گم میکند که گوئی از بدیهی -

اشاره کرده‌ام اینجا هم بگویم و آن اینکه پوئم فیلدهای واندربیک چیزیست شبیه شهر فرنگ‌های کوچکی که از آینه و مقداری کاغذ رنگی تشکیل شده بود . با تکان دادن مخروط ، کاغذهای توی آینه‌ها شکلهای متقارن و بدیعی بوجود می‌آوردند که خیلی زیبا تر از پوئم فیلدهای واندربیک بود .
پارهای از این پوئم فیلدها با هوزیک برنامه ریزی شده بود که بهر جهت من هیچ اعتقادی به این کارها ندارم و آنها را در حد شعبده بازی میدانم نه بیش .
درسری فیلم‌های کلاژ - فیلم Skullduggery یا « آب زیر

تو میگویی /
این زندگی /
شبیه /
زنده بودن است /
ولی این همیشه هورد ظن‌هاست /
و اما کاریکه واندربیک میکند اینست که این نقطه‌ها را بارنگهای اپتیک زمینه پشت سرهم توی چشم‌تماشاچی روشن و خاموش می‌کند .
حالا بگذریم که رنگهای اپتیک خودش چقدر چشم را می‌آزاد ولی این روشن و خاموش کردن و اشاید بهتر باشد بگوئیم فلاش زدن چشم‌تماشاگر را خسته می‌کند و یک نکته را هم که قبلا

فیلدها را که برگردانش به زبان فارسی بسادگی ممکن نیست در در اینجا نقل می‌کنیم .
چنان /
چون /
تیک و قاک /
ساعت /
لحظات زندگی /
را بر میگزینیم /
یا /
جدا ایشان می‌کنیم /
آنسان که /
گویی /
پراکنده‌هارا /
در هم می‌نگریم /
از اینرو /

فیلم درخشنان **of Dream Newsreel** تجربه بسیار قابل توجهی در ارائه ذهنیت سینمایی بود ، و شاید تنها جمله جهت توصیف آن « باله زیر فواره های نور » باشد . در سری فیلمهای محاسب **Spherical Space** تنها فیلم قابل بحث است این فیلم به گونه‌ی یک شعر لطیف و زیبا بود . فیلم در یک زمینه کروی زنی کاملا برهنه را در حال رقص در میان یک جنگل نشان میداد . تکنیک خاص فیلمبرداری او را بسان گیاهی از دل زمین بیرون می کشد بزرگش میکرد و سرانجام در وحدت با فضای جنگل گمش

و کندی‌ها نیز بسیار زیبا و آگاهانه تهیه شده بود . تهییدهای - تطمیع ها - مشاجرات و غیره فقط با رهبری خوب هنر پیشگان فیلم نشان داده میشد . در زمینه فیلمهای ویدئو **Nideosqace** فیلم خوبی بود این سری فیلم را واندربیک بهوسیله نوارهای مغناطیس تلویزیون با تکنیک خاصی تهیه میکند و بعد در لابراتور رنگ آمیزی می‌نماید . در این سری کارهای واندربیک هنوز در مرحله اولیه تجربه گام بر میدارد .

کاهی » فیلم فوق العاده زیبا و موفقی بود . و نشان میداد که واندربیک ذهن پر باز را چگونه در انبوهی امکانات از دست داده است . و یا دارد که از دست میدهد . این سری فیلمها وقتی که به طنز سیاسی منجر میشود دیدی فوق العاده دقیق و نکته سنجی آگاهانه‌ای را ارائه میدهد . شوخي هايي که با اين زناور - کندی - استالين - ناصر - چرچييل و ترمن شده بود - همگي با توجه به روحيه اين سياستمداران حرفه اي مناسبت كامل داشت فیلم مذاكره‌ي خروشچف

کتاب سینما

نشریه‌ی مستقل سینمایی
انجمن فیلم دانشگاه پهلوی

سه کتاب منتشر شد

بخوانید

نشان میداد و این همه امکانات در
خدمت هیچ بود.

واندربیک در مسیری گام
برهیدارد که در آینده‌ای نه چندان
دور از او شاید فقط بعنوان بنیان
گزار تکنیکهای خاص سینمایی
یاد شود.

فرید نوین

فیلمهای واندربیک ابتدا
در پنجمین جشن‌هنر در شیراز
نمایش داده شد و سپس چند شب
متواالی انجمن ایران و امریکا
در تهران نمایش فیلم‌ها را
تکرار کرد.

میکرد.

و اما سری فیلمهای چند
پرده‌ای واندربیک که گاه برخی
از پرده‌ها را همان فیلمهای کلاژ
قبلی پر می‌کرد به جز سردرگمی یک
آدم در استفاده از امکانات بیشمار
چیز دیگری را نشان نمیداد –
واندربیک تمام فضای نمایش را از
تصویر پر کرده بود، روی پرده‌ی
مقابل سه پروژکتور در آن واحد
سه فیلم را که‌اید باهم ربط نداشتند
نشان میداد – و روی هر یک از
دیوارهای طرفین پروژکتور اسلامی
خودکار عکس‌های از مناظر مختلف
را تصویر میکرد و سقف سالن هم
با یک پروژکتور دیگر اسلامی

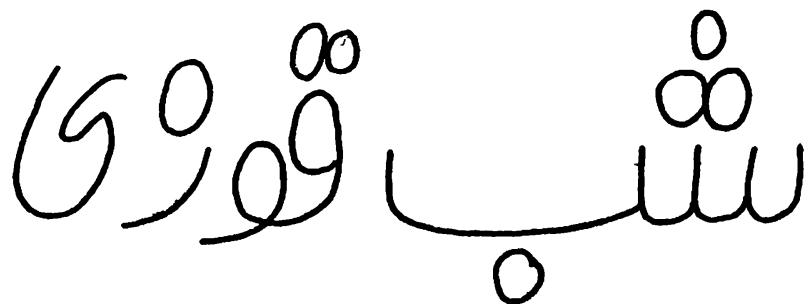
فیلم‌های ایرانی است که در زمینه‌ی
فیلم‌های پرسوپیانس ساخته شده
است.

اگر چه در وهله‌ی اول
بنظر میرسد که نوع کار، «غفاری»

فیلم‌های کلاه نمدی و ملودرام و
اشک آور و غیره بوده‌اند.
کما اینکه هنوز هم، به

صورت‌های مختلف گرفتار این مسائل
هستند، «غفاری» روی به زمینه‌ی

چندی قبل، سینمای آزاد
این فرصت را پیش‌آورد که بتوانیم
«شب قوزی» فیلم ارزشمند «فرخ
غفاری» را بیینیم. با مشاهده‌ی
این فیلم در حالی که سال‌ها، از
زمان نمایش آن برای اولین بار
می‌گذرد نقش تاریخی یک فیلم خود
را به خوبی نشان میداد. چون
بنظر ما، یک فیلم یا یک اثر هنری
در هر دسته‌ی هنری، زمانی می‌تواند
از نظر تاریخ آن هنر مطرح
باشد که در آن نسبت به آثار زمان
خود، دگرگونیهایی حس شود.
«شب قوزی» در تاریخ سینمای
ایران یک چنین اثری است، چون
در زمانی که فیلمسازان ما غرق در

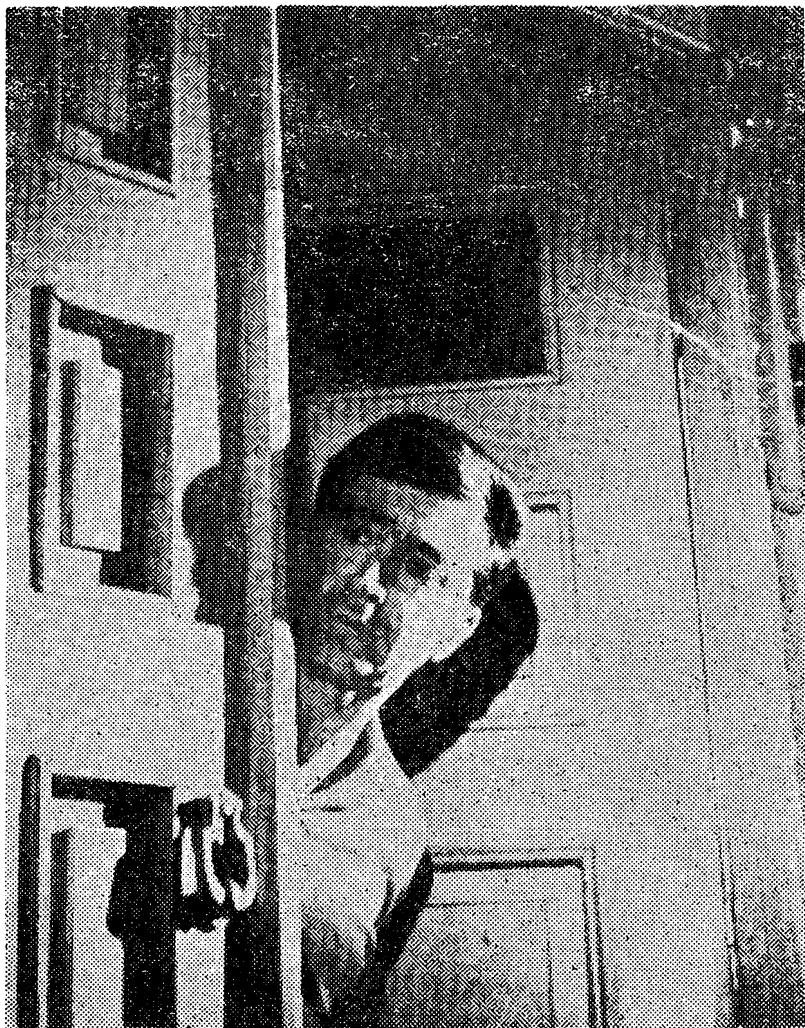
در بیان مسائل فیلم و پیش‌کشیدن
حرکات پرکشش مشابه بعضی از
فیلمسازان قادر خارجی، نظیر
هیچکاک است ولی نکته‌ئی که به
فیلم «غفاری» ارزش می‌بخشد

تاژه‌ئی آورد که متأسفانه بدليل
عدم استقبالی که فیلم در آن زمان
با آن مواجه شد، این رشته‌دنیال
نگردید و بدین ترتیب بخوبی
می‌توان گفت که «شب قوزی» از

در لحظاتی که این دو نفر
قصد دارند ، جنازه را از سر خود
باز کنند زندگی تلخ یک انسان
بی پناه ، حتی بعد از مرگ مهمنترین
تأثیر فیلم ، گذاشته می شود .
اینطور که گفته می شود ،
غفاری و جلال مقدم (سناریست
فیلم) در نظر داشته اند که در آخر
فیلم ، قوزی رازنده کنند که گویا
به دلیل محظوراتی که وجود
داشته نتوانسته اند این کار را عملی
سازند .
در آن صورت فیلم مفهوم
جدیدتری را اضافه برمفاهیم قبلی
دارا می شود . اما در این حال نیز ،
در وضعیتی که جنازه هی مرد قوزی

این گروه می شود . . . در حالتی
که در میان افراد این گروه یک
نوع رابطه‌ی صمیمانه از نظر ظاهر
دیده می شود ، وضع « قوزی » که
حتی این روابط صمیمانه را در
ظاهر هم بادیگران ندارد ، بسیار
مؤثرتر است .
فیلم ، درست در لحظه‌ئی
که تماشاگر احسان مورد ظلم واقع
شدن قوزی را می‌کنند ، مرحله‌ی
جدیدی از خود را نشان میدهد .
قوزی ، بالقمه‌ی غذای بزرگی که
توسط همکار او به دهان می‌گیرد ،
خفه می شود و جنازه‌اش روی دست
یک مرد و زن همکارش باقی
می‌ماند .

نژدیکی کاملی است که بین این
لحظات پر کشش و زندگی ایرانی
حس می شود .
یعنی با این حساب ، هیچ
غربتی بین کل فیلم و اجزاء آن در
بین نیست .
فیلم ، با آشنا ساختن افراد
یک گروه شادمانی آغاز می شود .
که در این میان مرد قوزی آدمی
معرفی می شود که همیشه مورد
تمسخر این و آن قرار می‌گیرد .
در طول معرفی این آدمها ، بطور
کلی یک گروه شناسانده می شود و
جزئیات کارشان بنمایش در
می‌آید . مثلاً لحظاتی از فیلم ، صرف
نمایش رقص شکم یکی از افراد

فرخ غفاری در فیلم شب قوزی

دست به دست میگردد ، موقعیتهای
هؤثری هنرمند میگردد .

آمیخته شدن لحظاتی که
همه قصد دارند جنازه را از خود
دور کنند ، با لحظاتی که پلیس
وارد ماجرا میشود ، همچنین در
لحظاتی که در یکی از خانه‌های
که در کنار خانه‌ی اولی که پناهگاه
همکاران قوزی قرار دارد مجلس
عروضی برقرار بوده و رو برو شدن
افراد بایکدیگر ، لحظات درخور
توجهی از فیلم را پیش میآورد .
که در این لحظات ، هیجان غریبی
به تماشاگر دست میدهد .

در فیلم ، لحظات ظریف و
گویائی وجود دارد که در عین حال

ایران ، اثری است فراموش نشدنی
سام

نمایش در « سینمای آزاد» جلسه‌ی ۱۷ - دیماه ۱۳۹۵
کارگردان ، فرخ غفاری
سناریو - جلال مقدم .
بازیها - پری صابری -
محمدعلی کشاورز - فرهنگ
امیری - خسرو سهامی - فرخ
غفاری .

عمر قوزی ، مفید واقع میشود و
دست آنها را رو میکند .

لحظاتی نیز که پلیس وارد
آرایشگاه میشود و آنها مرد مرده
را به حالتی که گوئی دارندسرش
را اصلاح میکنند روی صندلی
می‌نشانند و در این پُسکانس نیز
لحظات مهیج و در عین حال شیرینی
از فیلم پیش می‌آید .

بطور کلی « شب قوزی » در
زمان تهیه‌ی خود یک فیلم ارزشمند
بوده است که هنوز بعد از گذشت
چندین سال نیز از این ارزش برخوردار
است .

کار « فرخ غفاری » در سینمای

طنز آمیز نیز هستند .

مثلایی‌تر مواردی که مر بوط
به دستیار دست و پا چلقتی مردی
که نقشش را کشاورز ایفا میکند
(فرخ غفاری) از این نوع هستند .
و یا مثلاً لحظه‌ی که مرد ، ریشش
را میترشد ، در حالی‌که صدای
ماشین ریش تراشی را می‌شنویم ،
تصویر ، یک هوا پیمای در حال
حرکت را نشان میدهد . که این
هوایما ، در حقیقت عکس یک
هوایماست .

این دو مرد که آرایشگر
هستند ، در حقیقت مجرم هستند و
قصد فرار دارند ولی جنازه‌ی مرد
قوزی شاید برای اولین بار در طول

جے سوچیں

می گذراند ، توجهش به بازیگری معطوف شد .

در سال ۱۹۴۸ در مدرسه‌ی سینمایی لهستان به تحصیل پرداخت و از همان موقع در چند فیلم از جمله « وعده‌ی دیدار به فردا » ، « یک نسل » ، « جادو گران بی گناه » و . . . شرکت کرد . حین تحصیل و بازی در فیلم‌ها آسیان چند فیلم‌بردار بزرگ لهستانی از جمله « مونک » شد .

« پولانسکی » در سال‌های آخر تحصیل بعد از تجربه اندوزی در زمینه‌های مختلف به ساختن فیلم‌های کوتاه پرداخت : « دو مرد و یک جارختی » - وقتی که فرشتگان سقوط می‌کنند ، یک مرد چاق و یک مرد لاغر ، و یکی دو فیلم دیگر را ساخت .

ولی در میان این فیلم‌ها فیلم

۹۵

پرامون دو فیلم « بیوس ولی گازم نگیر » و « بچه رزمری » که در زمان نمایش عمومی آنها ، توسط این نگارنده نوشته شده است .

اما قبل از پرداختن به اصل مطلب شایسته ایست که خوانندگان با بیوگرافی « پولانسکی » و فعالیتهایی که تاکنون در زمینه‌ی سینماداشته ، آشنا شوند :

« رومن پولانسکی » در سال ۱۹۲۳ در یک خانواده اشرافی لهستانی در پاریس متولد شد . در سه سالگی همراه والدینش به لهستان رفت و بعد در سال‌های جنگ جهانی دوم ، به اتفاق پدر و مادرش ایام سختی را در پناهگاه‌ها گذراند . ولی مزه‌ی اولین سختی زندگی‌ش را بعد از مرگ مادرش چشید . پس از به پایان رسیدن جنگ که سالهای نوجوانی را همچنان در کنار پدرش

آنکس که به سینمای راستین عشق‌می‌ورزد ، حتماً فیلم یافیلم‌هائی از « رومن پولانسکی » فیلمساز لهستانی ، دیده است .

در مطلب حاضر سعی شده کار این فیلمساز برای آن دسته از علاقمندان سینما که بکار این سینماگر ، عشق می‌ورزند ، شناسانده شود . این مطلب سه قسمت جدا گانه دارد .

قسمت اول حاوی موضوعاتی است در مورد شخص پولانسکی و نحوه‌ی تلقی او از مسائل مختلف که می‌تواند تا حدودی شناسانده‌ی ایده‌های او در کار و زندگی هنریش باشد .

این مطلب از مجله‌ی « فتو پلی » اقتباس و ترجمه شده است . قسمت دوم و سوم بحثی است

سرمایه‌ی «کوتوسکی» کارگردانی کرد.

این فیلم نیز توجه منتقدین جلب کرد و با استقبال آنان مواجه شد.

«پولانسکی» فیلم بعدی خود را که «بن بست» نام داشت در انگلستان ساخت و بعد در انگلستان فیلم قاتلین بی باک خون آشام یا رقص و امپریا (بیوس ولی گازم نگیر) را کارگردانی کرد که این فیلم توسط کمپانی مترو گلدوین مایر در دنیا پخش شد.

اثر بعدی «پولانسکی» و در حقیقت کاملترین اثرش «بچه‌ی رزمری» در آمریکا ساخته شد.

آخرین فیلم «پولانسکی» که در حال حاضر روی پرده سینما‌های اروپا و آمریکا قرار دارد «مکبث» نام دارد که نسخه‌ی تازه‌ئی

(«چاقو در آب» در آرشیو فیلم تهران نمایش داده شده است).

این فیلم در سال ۱۹۶۲ جایزه اصلی فستیوال ونیز را گرفت و همچنین کاندیداری دریافت جایزه اسکار بهترین فیلم خارجی سال شد از همه مهمتر این بود که اکثر منتقدین هم‌الک مختلف کار او را ستودند.

«کن کوتوسکی» تهیه‌کننده‌ی فیلم، او را به عمومیت دادن در کارش و ساختن فیلم در کشورهای دیگر، ترغیب و تشویق کرد. بهمین دلیل پولانسکی بعداً بپاریس رفت و در آنجا یک قسمت از فیلم چهار قسمتی زیبا ترین حیله‌های دنیا، را کارگردانی کرد و بعد در سال ۱۹۶۴ فیلم «تنفر» را با

«دو مرد و یک جا رختی» موفقیت کم نظیری کسب کرد، این فیلم، پنج جایزه فستیوال فیلم بین‌المللی «سان فرانسیسکو» را در سال ۱۹۵۸ گرفت و نیز جایزه‌ی جهانی بروکسل را به عنوان بهترین فیلم تجربی دریافت کرد.

«پولانسکی» در این فاصله آسیستان چندین کارگردان با تجربه و متبحر شد و در نتیجه توانست تجربه‌ی بیشتری در کار فیلمسازی کسب کند.

در سال ۱۹۶۰ بود که او دریافت که قادر است خود سازنده‌ی یک فیلم طویل باشد فیلم «چاقو در آب» اولین فیلم طویل سینمایی «رومپولانسکی» که در سال ۱۹۶۱ ساخته شد، سر انجام او را بعنوان یک فیلمساز فهیم و مسلط به جوامع سینما دوست شناساند.

منتقدین رفتن اورا به ماوراء
قیود علاج ناپذیر دانسته‌اند. بعضی
حرکات سینمایی در فیلم‌های قدیمیش
می‌توانسته نوید ستیزه‌ئی در «بچه
رژمری» همچنین فرار کامل از قیود
در آینده را بدهد،

«بچه رژمری» او را وادر
ساخته است که با یک نوع آشفتگی
با سانسور انگلستان درگیری کند.
«پولانسکی» کارگردان ۳۸ ساله
لهستانی مصراوه مقاومت می‌کند که
خود را در بهتر انجام دادن هر کاری
بیازماید.

حتی به هنگام ساختن فیلم..
او به ردیف و به طور افراطی فیلم
بر می‌دارد و سریعاً چاپ و موتفاژ
می‌کند که بلا فاصله روی پرده
بیاید.

این سرعت شبیه همان موردی
است که «کاترین دونوو» دیوانه،

شخصی‌ام، الهام گرفته‌ام، یعنی از
آنچیزی که همیشه می‌خواست مرا
در زندگی بخطر اندازد و همیشه
هم «سنديکا» را ناراحت کرده
است.

با اینحال «پولانسکی»
هیچ وقت پشیمان نیست او بکمک
چشم‌انداز و قهوه‌ئی رنگش و بدنش
که بنظر میرسد پر از انرژی و بی
تابی است و موهای بلندش که
پیشانیش را پوشانده و روی آن
لمیده، با جوش و خروش صحبت
می‌کند. میخواهد با تمام احساس
آنچه را که در دل دارد بزن آورد
هر موقع که پشت میزش نشته و وقته
که کسی در این حال با او صحبت
می‌کند، میز را برای تأکید بر حرفاهاش
 بشدت بصدأ در می‌آورد. این تأکید
بیشتر موقعی انجام می‌شود که او با
منتقدین فیلم برخورد کند.

از «مکبٹ» شکسپیر است.
«پولانسکی» با اینکه فیلم-
های با ارزشی ساخته است هیچ وقت
خود را در گروه بزرگان به حساب
نمی‌آورد.

همیشه می‌گوید: «پایان
وحدی برای رسالتی که در نظر من
است وجود ندارد. در حالی که
اگر من خود را باکسی مقایسه بکنم
و یا خود را با فیلم‌سازی دیگر برای
بدانم، این «حد» را گردن گرفته‌ام.
وقتی که نتایج اخلاقی و جنبه‌های
معنوی زندگی برای انسان جالب
توجه باشد و وقتی کسی به راه
انتخابی خودش ایمان داشته باشد،
می‌باشد همان راه را پیمایید.
فیلم‌های من، فیلم‌های هنری
هستند ولی هیچ وقت «هنر مطلق»
در آنها وجود نداشته است.
این هنر را من از آزادیهای

گلوی «پاتریک وايمارك» را با يك
تبیغ در فيلم وحشتناك (تنفر) میبرد
و يا مشابهش آنست که (لیونل)
استاندر در (بن بست) میمیرد . و
نیز حال صحنه های عجیب و غول
آسای دختخوابی در (بچه رزمری)
که هم از نظر کیفیت - که گوئی
(پولانسکی) می خواهد بدین ترتیب
زمان را بطور سریع پیش بیرد - و
هم از نظر کمیت اولیه شتاب او را
میرساند .

در (بچه رزمری) میافارو
به وسیله‌ی يك انسان شریر و يا در
واقع نماینده و يا خود شیطان در
زمانی که جماعتی از پرستندگان
افسونگر برهنجی و سکس ، صحنه را
تماشا می‌کنند ، گمراهمی شود و ماجرا
های دیگری هم اتفاق می‌افتد که مشابه
پیشبرد سریع زمان توسط (پولانسکی)
است .

در فیلم های من وجود ندارد بهمین دلیل است که هر گسی را که یک صحنه‌ی غیر لازم و نجسب در فیلم من ببینم و یا آن را قابل حذف شدن بداند، به مبارزه می‌طلبم. »

بچه رزمری مکمل کار یک کارگردان و فیلمی است کامل که یک سازنده را به نقطه غائی سازندگی و خلاقیت میرساند می‌گوید:

(خودم نمیدانم چطور شد که این فیلم را ساختم چون گفتن این که چه عاملی هر کس را برای ساختن یک پدیده ویا هر چیز دیگری مربوط به شغلش بر می‌انگیزد مشکل است.

کار من درست مثل کار یک مجسمه‌ساز است که یک مقدار سنگ مرمر و وسائل اولیه در دسترس دارد و طبیعتاً مجسمه‌ای می‌سازد من هم مثل هر کس دیگری که

جوانتر از آنچه هست بنظر می‌آید، حتی بعضی مواقع که سر حال است وی را از میان جوانان بیست و چند ساله با اشکال میتوان تمیز داد.

(زوجه) او (شارون تیت) زیبای مقتوله بود که پولانسکی همیشه او را از صمیم قلب دوست میداشته است.

«پولانسکی» حرف‌های بسیاری دارد که بگوید و لغات زیادی هم در اختیار دارد که غالباً بکار می‌برد.

هر وقت که ازاو راجع به صحنه‌های فیلم هایش، سؤالی بشود بلا فاصله می‌گوید:

«من هیچوقت صحنه یا صحنه های را در یک فیلم به خاطر دلم و احساسم تحمیل نکردم و بهمین علت هیچ موضوع تحمیلی و نتایر آنکه

ولی اتفاقاً و سانسور هر دو جلوی این کار او را گرفته و او را از رسیدن به خواسته واقعیش باز داشته اند.

(پولانسکی) با اینکه بعلت ساختن فیلم های خصوصی و عدم فروش خوب این فیلم ها، مجبور بوده است فیلم نیمه تجاری بسازد، با اینحال سکس را یکی از عناصر حیاتی تصاویر و مفاهیم آن قرارداده است و همین مسئله او را ناراحت ساخته است زیرا که حذف این عنصر اصلی مسلماً به مفهوم واقعی اثرش، لطمہ وارد می‌سازد.

این بخشی بود از خصوصیات شغلی او ولی راجع به نوع زندگی عادیش. می‌توان گفت که او کم می‌خورد ولی دولیوان آبجو طی هر دو ساعت می‌نوشد و زیاد و خیلی با احتیاط حرف می‌زند. او خیلی

کاری می‌کند فیلم می‌سازم .
حال هم فکر می‌کنم که
تصور من راجع به نادرست بودن نوع
کار سانسور عادلانه است .

هر صحنه مهم که از یک فیلم
حذف شود (قسمت گمراهی میافارو به
بهوسوسه شیطان توسط سانسور بریده
شده است) مثل این است که قدمی به
سوی عقب برداریم و از هدف اصلی
دور شویم .

من با این اعمال و حرفاهای
گنده و دهن پر کن مخالفم . مثلا
حذف یکی از موضوعات عوامانه فیلم
با اینکه از نمایش کیفیت افراد بشر
در آن خود داری شده بود به فیلم من
فترتی وارد ساخت .

این فترت از طریق پایان تحمیل
شده در سبک های خوب و مقبول عامه
و تفریحی بوجود آمد مردم قابلیت
مشاهده موضوعات غیر قابل تصور را

این بر خوردها جالب است ، نیست ؟ ولی وقتی لحظه‌ئی پیش می‌آید که شما نزد دوستانتان می‌روید و می‌گویید: من بدردرس و ناراحتی افتاده‌ام ، بمن پناه بده ، چه می‌شنوید و چه اتفاقی می‌افتد ؟

اگر برای شما لحظه‌ئی پیش بیاید که آخرین بازمانده‌ی دارائی و یا آخرین تکه‌ی نان خود را در دست داشته باشید و نتوانید که مثلاً آنرا نصف کنید و بخوردید آیا بهترین دوستان‌شمارد این کار ، شما راه‌راهی می‌کنند ؟ یا نه ؟

من بمردم در یک سطح کاملاً عمومی بدبین نیستم . من اذعان دارم که تعداد زیادی از این مردم در این آخرین بازمانده هستی ، کمکی می‌کنند .

ولی تعداد زیادی هم این کار را نمی‌کنند .

که بدیدن یکی از آثار (پولانسکی) می‌روند ، ضمن اینکه در یک معرفت مسلم غرق می‌شوند ، موضوع کثیفی نیز به آنها منتقل می‌شود . در این مورد از او سؤالی شده است .

(پولانسکی) برای پاسخ‌گفتن لبخند شیطنت آمیزی می‌زند و برای چند لحظه‌ئی فکر می‌کند و بعد می‌گوید: (همه برای نمایش آنچه که وجود مردم را می‌سازد به کیفیت افراطی احتیاج دارند .

این مسئله در درجه‌ی اول نظر خود را جلب می‌کند ، شاید بعلت اینکه خود من همین نوع کیفیات را مطرح کرده‌ام و آنرا هیچگاه فراموش نمی‌کنم . بیشتر مردم در یک سطح اجتماعی خیلی پائین و عادی بایکدیگر بر خورد و ملاقات می‌کنند . آنها با هم نوشابه می‌نوشند ، می‌خندند . . . ،

دارند . من همیشه سعی داشته‌ام به سادگی مردم را همانطوری نشان بدهم که واقعاً هستند و یا می‌خواهند که باشند و در این مورد هیچگونه مسئله تجاوز کارانه و نکته‌ی غیر محترمانه‌ئی به چشم نمی‌خورد) .

(پولانسکی) خیلی حرف برای گفتن دارد . دلش از هر چیزی پر خون است . او فقط هشت سال در غرب فیلم ساخته است یعنی از زمانی که فیلم (چاقو در آب) او را به سوی معروفیت و روشنایی کشید و شهرتش را از لهستان به سایر ممالک آورد . ولی حالاً او مثل یک مرد مخفوف بنظر می‌آید .

چرا که یک نوع جادوه‌های باسیاهیهای زندگی دگرگون امروزی و تاریکی مسلط بر همه جا در کار او دیده می‌شود . و نیز بدلیل اینکه اشخاصی

اگر این کار را نتوانید
بکنید. از این دیدن ، راضی و متقاعد
شده اید .

البته پراندن خود من کار
آسانی نیست ولی وقتی که این کار
را خودم می کنم ، در حدود دو سه
متر از روی صندلی بهوا می پرم و
با سقف تصادف می کنم ! در واقع
اجباری وجود دارد که آدم ها باید
با این تأثرات از احساسات خارجی
تهی شوند و آرام باشند تا یک
احساس نجیب و ارزشمند با آنها تزریق
شود . همچنین این کار ، در حقیقت
یک کار غیر مترقبه و برای عموم غیر
قابل پیش بینی است .)

[پولانسکی] در مورد نحوه
ایجاد این عامل میگوید .
صدا نقش مهمی دارد ، بطوری
که پراندن مردم ، بدون بکارگرفتن
صدا ، کار سهولی نیست .

من نمیتوانم احساساتی باشم
و بدلیل مذکور من هم البته در
مضيقه و وحشت می افتم و دلیل را
می پذیرم . چرا که مردم همیشه
حقیقت را در حال شوکه شدن قبول
میکنند و انجام این کار نمیتواند
مخوف بودن باشد .)

در فرهنگ لغات (پولانسکی)
(شوك) و (شوکه شدن) دو لغت
بسیار متضاد هستند .

او میگوید که : (وحشت
زده کردن) و از جا پراندن مردم
دو تأثیر جداگانه هستند . پراندن
مردم قسمتی از نمایش وجود مردم
را تشکیل می دهد و من می پذیرم
که ازانجام دادن آن لذت می برم .
اگر شما بتوانید بخود بقیولانید که
شاهد موصوعی ملتهب گشته و وحشتناک
باشید ، در واقع میل دارید که از
جا پپرید .

من مثل دیگران خودم را
خیلی احساساتی نمی بینم (احساساتی)
کلمه ئی است که هیچ وقت روی کتبه ی گور
(پولانسکی) ظاهر نخواهد شد . و
او باز بخنده ای آرام و بی تفاوت شادامه
می دهد .

وقتی به او گفته شد که : (بر
عکس شما خود را احساساتی می بیند)
پاسخ داد : عوامل قوی تر از نیروی ما
هم وجود دارند که ما را مجبور سازند
که آن کاری را که می بایست بکنیم ،
انجام دهیم .

ما مقدار زیادی اهمال میکنیم
ولی یک دلیل برای همه کارها هست
که همین دلیل پراز بدیهیات است .

ببینید ، مثلا من کارهایم را
به سادگی انجام میدهم ! فقط به این
دلیل که این کارها من اشغال کرده اند
و دیگر اینکه من با آنها علاقمند هستم
و با آنها خو گرفته ام .

حمایت وجود دارد و آنهم توسط قانون انجام می‌شود، قانون با محافظتش، یک موضوع انفرادی و یا یک فرد را از آسیب دیگران در امان نگاه میدارد و در معنی دیگر، از مردم در مقابل ظن بی مورد محافظت می‌کند. زمانه طوری شده است که باید برای داوری هر موضوع، از یک وسیله‌ی متراژ استفاده کرد،) در مورد زندگی می‌گوید:

«من زندگی را خیلی مضحک یافته‌ام ولی نه کثیف متأسفانه مردم ضمن دیدن فیلم‌های من معمولاً درمورد من ژور دیگری فکر می‌کنند.»
بهر حال، شاید آینده بتواند

۱۰۳

می‌کند و من می‌خواهم که راجع بآنها بیشتر و بیشتر و بطور کاملاً بی پرده صحبت کنم. تغیر موضوع زندگی بعد از مرگ . . .

«پولانسکی» طرح فیلمی را در نظر دارد که در زمینه‌ی زندگی چند سرباز غربی است و در آن نتیجه‌ئی برای (عدم) بوسیله‌ی خود آدم‌ها گرفته می‌شود که حتی حقیقی تر از موضوع عبور چند نفر در دور دست‌ها بوسیله چند قطعه چوب از اقیانوس آرام است.

در پایان این اتفاق واقعی زنان، بیش از مردان زنده می‌مانند!» «پولانسکی» فروتن در معنا غرق می‌شود و بر حسب انتظارات ممکنه هر کسی ارائه میدهد. راجع بقدرت برتر از او سوالاتی می‌شود.

در این مورد می‌گوید:
(من ایمان دارم که فقط یک

[پولانسکی] هیچگاه خود را در ذمراه بزرگان بحساب نیاورده است او مثل هر کارگردان مدرن و امروزی دیگر، از اینکه با اسلاف و پیش‌کسوت‌ها مقایسه شود، متنفر است می‌گوید:

«کار من تا اینجا فقط یک شروع بوده است و من هیچ میل ندارم که خود را در شروع کار یک (هیچکاک) ثانی بشمار آورم.
این نوع حرف‌ها برای من زجر آور است.

ولی بی اینکه بخواهم خود - ستائی بکنم باید بگویم که وقتی قادر باشم، شکل قطعی به همه ایده‌هایم در در یک شمارش و مرور کلی فیلم هایم در آینده بدhem، بیک نوع بلوغ سینمائي میرسم.

صدها موضوع دیگر وجود دارد که نظر مرا بزنده بشر جلب

موفقیت برای فیلمهای ۸ میلیمتری سینمای آزاد

چهار شنبه ۲۸ اکتبر برابر ۵ آبان در کالج کنکورد کالیفرنیا جلسه‌ی ویژه نمایش فیلمهای ۸ میلیمتری گروه سینمای آزاد تشکیل شد، در این برنامه ابتدا بزبان انگلیسی درباره شروع و گسترش سینمای ۸ میلیمتری ایران صحبت شد و بعد ۶ فیلم ۸ میلیمتری نمایش داده شد این فیلم‌ها قبلاً در جشنواره سینمای آزاد در تهران و شیراز نمایش داده شده بود. فیلم‌هایی که برای دانشجویان دانشگاه کنکورد نمایش داده شده عبارتند از : ۱- تخیلات یک قاتل ۲- کشمکش (شهریار پارسی‌پور) ۳- تجربه‌یکم (هرمز ناظم‌زاده) ۴- آب ، آب (نصرالله‌شیبانی) ۵- جسارت ۶- بگذارید زندگی کنیم (بهنام جعفری) ۷- ترافیک (فیروز گوهری). نمایش فیلم‌های سینمای آزاد با استقبال شدید دانشجویان دانشگاه کنکورد مواجه شد.

نماینده و سینماگر گروه سینمای آزاد - کالیفرینا
۲۹ اکتبر نصرالله شیبانی

بهتر عقیده او را در باره‌ی زندگی در فیلم‌ها به ثبوت برساند . تمام‌نشده است

ترجمه و نوشته‌ی رضاسهرابی .

سینمای آزاد

نشانی برای مکاتبه

تهران : صندوق پستی
۱۴۰۵ - ۱۶

پاپوالي، ماره . دکامرون

فرانکو چیتی در فیلم دکامرون

اولیه‌ی او ، انسان با ابزار تهاجمی یک جامعه‌ی سخت و انعطاف ناپذیر نابودمی‌شد (آکاتونه ، ماماروما) و حال آنکه انسان فیلمهای اخیر پازولینی ، در ورطه‌ی نامتناهی از فشار جنسی و عاطفی گم و محو می‌شود که بگفته‌ی خود پازولینی در یکی از نمایشنامه‌هایش به اسم (Orgia) تنها از طریق «تماس و ارتباط ویژه‌ای بین ابناء بشر ، نظیر آن ارتباطی که در یونان باستان در عهد سقراط و افلاطون تجربه شد» می‌توان به نیکوتین نحو از دام این ورطه‌مهلك گریخت .

«انجیل به روایت سن هتی» یکی از بهترین و معروف‌ترین فیلمهای پازولینی ، نوعی بیان شاعرانه (تم) زوال و نابودی بشر بوسیله‌ی جامعه‌ی خودپسند و خودخواه بود ،

پازولینی ، یک (مارکسیست) است و یک شاعر که تمامی فعالیتهای خلاقه‌اش ، همواره هدف غائی را در انکاس بخشیدن برنجها و حرمانهای ناشی از موقعیت دشوار و دلتنه کننده‌ی انسان در طبیعت و در جامعه ، جستجو کرده‌اند .

وی همچنین بنشان دادن مسئله ضعف و ناتوانی بشر در کنترل و مهار سرنوشت خود ” و حتی در کنترل محیط کوچک ذیست خود – نیز توجه عمیق داشته است .

اما در چند ساله اخیر ، اهم تلاش وی در کارش ، مصروف نمایش عذاها و درد های ناشی از گرفتگی‌ها ، وسوسه‌ها و نارسائی‌های جنسی و روابط فرساینده و فنا کننده‌ای که می‌توانند بین دو جنس مخالف – زن و مرد – وجود پیداکنند ، شده است . بعبارت دیگر ، در کارهای

شرح حال کوتاه

[پی پرپائولو پازولینی] به سال ۱۹۲۲ در شهر (بولون) ایتالیا بدنیا آمد . پدر وی متولد (رومانی) ومادرش از اهالی منطقه‌ای بین [ونیز] ایتالیا ویوگوسلاوی بود .

پازولینی در سالهای دهه‌ی پنجماه بکار شعر و نویسنده‌گی و سپس بازیگری و سناریو نویسی پرداخت و از این طریق تا حدودی جلب نظر کرد . ولی شهرت بین المللی وی به عنوان یک فیلمساز متفکر و هوشمند در دهه‌ی شصت حاصل آمد .

او در اوائل این دهه ، با فیلم بسیار اریزینال (آکاتونه) (Accattone ۱۹۶۱) کار فیلمسازی اش را آغاز کرد .

سیلو اامنگانو در فیلم تئورما

ودر سطحی گسترده‌تر ، «او دیپو» فیلم دیگر پازولینی نیز ، ادامه دهنده و در بر دارنده‌ی همین تم است ، گر چه البته ایده‌ها و سمبولها در این فیلم : به تأکید ، دستخوش اتفاقات و تغیر شده‌اند .

اما در «تئورما» ، پازولینی فشان دهنده تعارض و مواجهه است بین عشق (خود ناپسند) و (بیگانه از خویش) و جامعه معاصر ، جامعه‌ای که دیگر نه بیداری و آگاهی روشنگرانه را دارد و نه عمق معنوی درک و پذیرش مسؤولیت‌های ناشی از عشق را .

پازولینی در این فیلم بنشان دادن واکنشهای افراد یک خانواده چهار نفری و کلft آنها در برابر (عشق) مشروع یا نامشروع (این مسئله‌ای نیست) می‌پردازد . این عشق از جانب یک (بیگانه)

یک شاهکار است این صحنه ،
نشانه‌ای روش از نبوغ وصف ناپذیر
پازولینی بدست میدهد .

وی در پرداخت صحنه مذکور
بچای پیروی از کردار متعارفی تأکید
بر خشم جوشان مده آ ، بر خصوصیات
مادرانه او و واکنشها یعنی بعنوان یک
مادر تأکید می‌ورزد :

مده آ ، مهر ورز و آرام و
آگاه ، پسر هاش را هشود ، با
آنها صحبت می‌کند ، آنها را لالائی
گویان در گاهواره بازوانش حرکت
داده و پخواب می‌سپارد ، سپس
بآرامی - و بگونه‌ای نوازش
آمیز ! دشنهای بدست گرفته و با
ضرباتی آنها را بهلاکت می‌سازد ،
بعد جسد هایشان را بدقت در بستر
هایشان جای میدهد - آنسان که
گوئی آنان هنوز در سفر را آمیز
خواهی شیز یند ، درد و معصیت این

این ایده عشق و نابودی را ،
وی در Orgia نیز ادامه میدهد و
برای کسی که کارهای پازولینی را با
اشتیاق تعقیب می‌کند ،

این نتیجه باسانی بدست
خواهد آمد که (تئورما) و Orgia
علت خلق یکی از فیلمهای تازه
پازولینی یعنی « مده آ » [Medea]
هستند .

این فیلم که بر اساس یک
افسانه یونانی ساخته شده ، در واقع
نشان دهنده روح آشفته انسان است
در جریان تغییر و تحول مدام و
انقطاع ناپذیر ارتیاطهای جنسی .
(مده آ) حتی تنها بخاطر سکانس
فینال آن هم که شده (صحنه‌ای که
مده آ دو پسر کوچکش را به
انتقامجوئی از شوهرش [جلیسون]
که نسبت به وی بی اعتنا شده است ،
قتل می‌ساند) .

ابراز می‌شود بیگانه‌ای که به این خانه
پا می‌نهد (ترس استامپ) و نخست
با مادر خانواده (سیلوانا منگانو)
رباطه بر قرار می‌کند .

سپس با دختر این زن (آن و
یاز مسکی) و بعد با کلفت خانه
[لورابتی] و در این هر سه مورد ،
در نقطه پایان رابطه‌ها [فاجعه] به
انتظار نشسته است .

مادر ، فاحشه می‌شود ، دختر
خودکشی می‌کند و کلفت ، در حالیکه
تقریباً دیوانه شده است ، بزادگاهش
باز گشته و در آنجا بکسوت راهبه‌ها
در می‌آید اما زمان چندانی نمی‌گذرد
که خود را بتعهد در زیر آواره مدفون
می‌سازد .

پازولینی به این ترتیب مستقیماً
بتلخی اشاره می‌کند که « عشق در
جامعه امروز یاک ، « نا بود
کننده » است » .

فرانکو چیتی در اودبیپو

غصه ها را تقلید میکنند .
خدمتها و کنیز کان مده آ ،
زمانیکه وی در اندیشه انتقام بسوی
اطاوش میخراشد ، پشت سر او . قدم
بقدم . بسان یک گردان نگهبان ،
بر پاشنه پاگام بر میدارند ..
جلیسون؛ در حالیکه پاهایش
را در امتداد طرفین مده آ دراز

آمیخته بطنز دسم و قراردادهای
بت پرشانه و شرک آمیز تأکید
میکند . زنان سوگوار او ، بیوه زنان
پریشان و آشفته حالیکه بسوی ماه
پارس میکنند .
در اینجا فریادهای چونان
ضجه طوطیان گرفتار قفس میکشند .
طوطیانی که تنها صدای دلتگی ها و

عمل ، قلب را با آتش میکشد .
پازولینی در قبال داستان
مده آ ، بخوبی بس شیفته کننده ،
راه پرداختن غیر قرار دادی و سفت
شکن بدون رعایت هیچ چیزی -
پیش میگیرد .
وی بخطا گوئی ها و خطانمایی -
های تاریخی [Anachronisms] که
در فیلمش رخ نشان میدهند اهمیتی
نمیدهد .

مثلا ما در این فیلم (کلیسا)
میبینیم و یا در جاهائی میبینیم که
در شام کاراکترها ، سبب زمینی نیز
هست . درحالیکه زمان وقوع ماجرا-
های فیلم ، عهد یونان باستان است و
در آن زمان طبعاً نه کلیسائی باید در
کار بوده باشد و نه هیچ نوع سبب
زمینی ؟ !)
و در عوض بر کیفیت مضحك و

است .

اما حسن وارزش این فیلم ، همچون زاسایر فیلمهای پازولینی اینست که وی بهر حال چیزی را به تماشا گر ش تحمیل نمیکند و خود آنچنان راهی دریان و پرداخت فیلمش رفته است که بهیچوجه راه بس تعبیر متفاوت تماشاگران باهر تعبیری متفاوت تماشاگران بندد ، ولی آنچه مسلم است اینکه هر تماشاگری باهر تعبیری از فیلم ، بالاخره به این نتیجه خواهد رسید و آن اینکه . فیلم بطور انکار ناپذیری « عالی » است ! . پازولینی که در نظر داشت ، پس از ساختن « مده آ » روی پروژه کارگردانی فیلمی بر اساس زندگی « سنت پل » کارکرد ، به علت آنکه « روبرتو روسلینی » نیز یک چنین ایده ای جهت ساختن یک سریال تلویزیونی داشت ، آنرا کنار گذاشت

طلائی) و تحت تأثیر عشقش نسبت به (جلیسون) از آن گریخت و رهسپار سر زمینی دیگر با فرهنگی دیگر شد .

بنا بر این ، تراژدی نه تنها از زیادی شود و شهوت و یا معارضه و تضاد کاراکترها ، بلکه علاوه بر این از برخورد فرهنگها و تمدنها رخ می نماید .

پازولینی ، اینک مطمئناً مهتمرين و والاترين « مؤلف فیلم » ایتالیاست و به عنوان یک مؤلف در صحفه « جامعه شناسی » قرن حاضر ، فعالیتی دائمی دارد . فیلم معروف « خوکدانی » که پازولینی آنرا قبل از « مده آ » ساخت حمله تند و آشکاریست به نازیها ، و پازولینی به کمک یک بیان محکم استعاری از نازیها به عنوان مشتی آدمخوار بی ترحم - و به یک معنی ترجم انگیز - یادکرده

کرده است ، از بستر ازدواج خود سر بلند می کند تا دور بین پازولینی پوزخند وی را که حکایت خرسندی و رضایت خاطر خود خواهانه اوست ضبط کند .

در (مده آ) شعور و آگاهی اجتماعی پازولینی که بگونه ای انکار ناپذیر تحت تأثیر نگره های مارکسیستی است ، راه بسوی دنیا و هم آمیز افسانه می پوید و در چنین دنیائی انکاس خود را می یابد . برخلاف اورپید ، که در تراژدی خود صرفاً بر نتیجه نهائی حسادت مده آ (قتل فرزندانش) تأکید می کند .

پازولینی تقریباً نیمی بیشتر از فیلم خود را بدو باره پردازی و یاد آوری فرهنگی ابتدائی اختصاص می دهد که (مده آ) در متن آن پروردش یافت و سر انجام نیز با (پشمینه پوست

قبلی اش - انجیل به روایت متی - بدان دست یافت ، دست یابد - فی المثل بازآفرینی در خود باور گذشته بدون الزام به تأکید بر کیفیات و خصوصیات زمانی آن . دکامرون ، علاوه بر این ، خوشنگترین و پر نقش و نگارترین فیلمی است که پازولینی تا به امروز ساخته است . از نظر جاذبهای بصری فیلم با آن فیلمبرداری عالی آتمسفریک « تونینو دلیکولی » همانقدر زیبا و پر تأثیر است که ساتیریکون فلینی بود . پازولینی خودش ، دکامرون را یک فیلم « سیاسی » نامیده است . او « بازسازی » جامعه قرن چهارده را با موقعیت تنبیرات جاری دائمی در « طبقه متوسط » جوامع امروزی مقایسه می کند . ولی بهر حال فیلم در بی واسطه ترین سطح خود ، بطور قطع فیلمی است درباره عشق از تمام جنبه هایش . یکی از تراش های

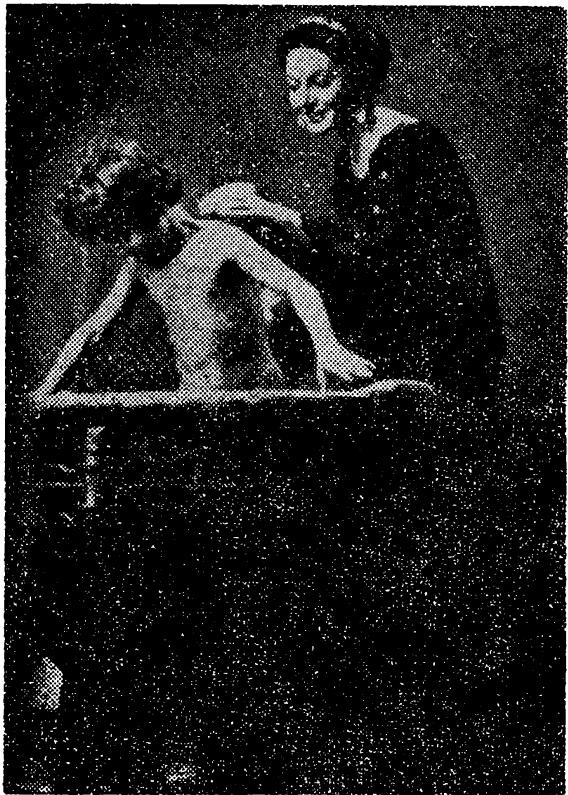
« دکامرون » فیلم سر بلند فستیوال امسال بر لین بود . منتقدین حاضر در فستیوال ، فیلم را به عنوان یک کار درخشن هنری ، یک صدا ستدند . این گوشه ایست از نقدی که « کن والاشن » منتقد مجله « فیلمزاند فیلمتیک » بر این فیلم نوشته است :

« پی پر پائولو پازولینی در اقتباس استادانه خود از داستانهای بو کاچیو ، عشق را از یک نظرگاه بسیار زمینی می نگرد . وی تکیه و تمرکز داستانی فیلمش را بر حکایات ناپلی گذاشته است ، فیلم به لهجه ناپلی گرفته شده و در آن برای ایفای ۵۴ نقش اصلی از وجود آکتورهای غیر حرفه ای سود جسته شده .

این مسئله « محلی کردن » فیلم ، پازولینی را قادر ساخته است که به افهای همسان آنکه در یکی از فیلمهای

و ایده تهیه فیلمی بر اساس عهد و قوع ماجراهای دکامرون ، قرون وسطی است تا عصربکه به اعتراف خود پازولینی ، وی در آن نقطه تلاقی و برخورد دنیاهای گوناگونی را می یابد که شخصیت او را به عنوان یک شاعر شکل می بخشند .

حکایات نیمه نیخت دکامرون حول محور کاراکتری به اسم « چیاپه لتو » (فرانکو چیتی) چرخش دارد . اما با مرگ این کاراکتر ، در نیمه دوم ، کاراکتر مرکزی در قالب پرسوناژ نقاشی به اسم « گیوتو » درخ می نماید . نقش گیوتو را خود پازولینی بازی می کند . این ، ^۳ یاد آور بازی وی در « شاهزادیپ » است و نیز ، این حقیقت را به خاطر می آورده که پازولینی پیش از روز آوردن به کار فیلمسازی ، یک آکتور بوده است .

صحنه‌ای از مده آ

جواهر عشق ، البته که سکس است ولی
فیلم، درواقع، آنچنان «سکس‌گرای» نیست
که برخی تصاویر آن نشان می‌دهند با وجود
برهنگی کامل کاراکتر هادر پاره‌ای صحنه‌ها،
آدم در پایان با آمیزه‌ای سخت درهم
آمیخته شده از غمی‌ملایم وطنز را بله‌ای
(فرانسوی‌را بله ، شاعر و طنز نویس
عصر رنسانس فرانسه - م) به جای
می‌ماند به اضافه احساس خارق العاده
ای از لمس عصری که ماجراهای فیلم
را از نظر قالب زمانی دربر گرفته است
(قرن ۱۴) ، ،

جمشید اکرمی

نقل از مطالبی مندرج
در مجله‌های « کانتی فنتال »
فیلم‌زاندیمه‌نیک و نیوزویک .

معرفی یک همکار

حسن فیاد که سال‌هاست در آمریکا بتحصیل و مطالعه سینما پرداخته است به خواست کتاب سینمای آزاد - از کتاب دوم همکاری گسترده‌ای را با ما آغاز خواهد کرد - اولین مطلب فیاد که گفتگوی جامع و کامل او با پروفسور ویلیام منگر William Menger . رئیس دانشکده سینمایی U.C.L.A است متأسفانه دیر بدست مان رسید که چاپ آن میماند برای کتاب دوم .

حسن فیاد هم اکنون در دانشکده سینمایی U.C.L.A دوره‌ی فوق لیسانس را میگذراند تاکنون دو فیلم کوتاه ساخته است و سومین فیلم فیاد اثری است نیمه مستند روی زندگی یک سیاهپوست . فیاد مقالات متعددی بزبان انگلیسی نوشته است که حاصل مطالعه انتقادی او در سینماست حسن فیاد در طول اقامت در آمریکا تنها با مجله‌ی نگین همکاری داشته مطالب ارزشمند او را در نگین خوانده‌ایم ، همچنین فیاد قول داده است که از دوستانش که آمریکا تحصیل می‌کنید بخواهد که کتاب سینمای آزاد را یاری نمایند دکتر جهانگیری با معرفی حسن فیاد از کتاب دوم همراه و همگام ما خواهد بود با سپاس از حسن فیاد که بی شک همکاریش برای ما و خوانندگان ما مغتم خواهد بود ، امیدواریم موفق شویم فیلم‌های او را در سینمای آزاد نماییش دهیم .

بخوانید

علی مراد فدائی نیا   حکایت هیجدهم اردیبهشت بیست و پنج

درباره‌ی یک گفتگو

مهندس هوشنگ طاهری از معدود منتقدین سینمایی است که در مدت محدودی که کار نقد نویسی برای مجله‌ی سخن را آغاز کرده است نقدهایش با اقبال و توجه جوانان و دانشجویان مواجه شده است.

هوشنگ طاهری روشی آشتی ناپذیر با سینمای بی ارزش فارسی دارد و با دار و دسته بازی‌های متداول سینمای فارسی با شهامت و بدون وحشت مبارزه می‌کند.

هوشنگ طاهری همیشه از گروه سینمای آزاد به نیکی یاد کرده است و مدافع فیلمهای ۸ میلیمتری گروه ما بوده است گفتگوی جالبی داشتیم با او که هتأسفانه دیر بدستمان رسید و بنناچار چاپ این گفتگو می‌هاند برای کتاب دوم.

چشمۀ

نخستین فیلم طولانی آربی آوانسیان با نام چشمۀ آماده نمایش است. مهتابج نجوى - پرویز پورحسینی - جمشید مشایخی - و آرمان بازیگران فیلم آوانسیان هستند و فیلمبرداری این فیلم را نعمت الله حقیقی بعهده داشته است آربی آوانسیان - که از کارگردانان فهیم تأثر و سینماست تاکنون سه فیلم کوتاه با نام‌های هاسک، پروانه و کلیسا ساخته است که کارهای با ارزشی بوده است و می‌تواند ما را بموفقیت چشمۀ امیدوار کند.

فیلمهای کوتاه آوانسیان که قبل از آرشیو فیلم ایران نمایش داده شده بود در چهارمین جلسه‌ی سینمای آزاد در جلسه‌ای ویژه‌ی آوانسیان نمایش داده شد و نمایش فیلمهای کوتاه آوانسیان در سینمای آزاد تکرار خواهد شد.

فیلم های ۸ میلیمتری) هوشنگ طاهری (مجله سخن و دفاع از فیلم های تجربی در جشنواره سپاس) فرید نوین (مجله نگین) آلبرت کوچوئی (روزنامه آیندگان) خسرو گلسرخی (روزنامه کیهان). بیژن هباجر (روزنامه آیندگان) سعید محمدی (جنگ شب سوز و برنامه فانوس خیال تلویزیون) بابک ساسان (تلویزیون ملی ایران برنامه فانوس خیال) به آئین عمامی (جنگ پیوند) دکتر ابراهیم رشید پور (رادیو ایران برنامه جوانان) شهلا اعتدالی (مجله تماشا) جمشید اکرمی (فیلم و هنر). می باید از دکتر محمود عنایت مدیر مجله ارزشمند نگین نیز سپاس گزار باشیم که از اولین جلسه سینمای آزاد پشتیبان سینمای تجربی و گروه سینمای آزاد بوده است. از کارنامه سینمای آزاد

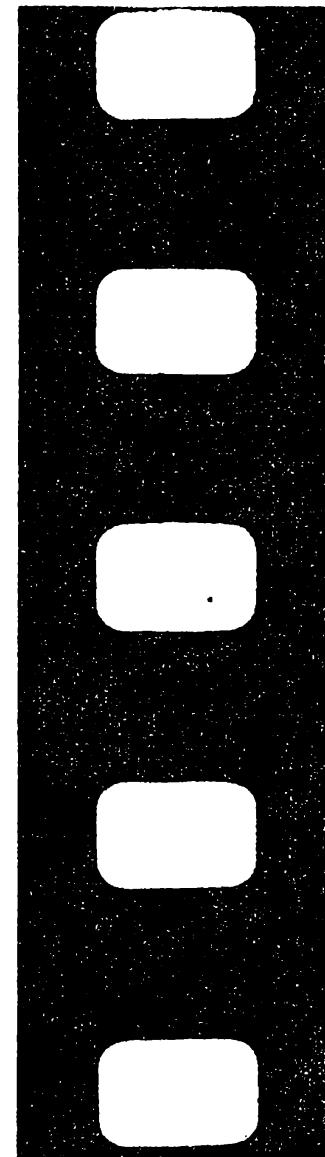
رادیو تلویزیون - مطبوعات و سینمای آزاد

در مدت دو سال که از کار سینمای آزاد میگذرد دربرابر چند تائی مخالف بسیاری کسان کوشش های ما را ستوده اند که با ستایش بسیار نامشان را را ذکر می کنیم : فریدون رهنما (گفتگو با ستاره سینمای هفتگی) فرج غفاری (گفتگو با مجله فرهنگ و زندگی) هژیر داریوش (گفتگو با ستاره سینمای هفتگی) پرویز دوائی (مجله سپید و سیاه) نصیب نصیبی (مجله نگین وزیبائی و زندگی) جمال امید (چند شماره متوالی ستاره سینمای هفتگی و فیلم و هنر) رضاسهرابی (مجله ستاره سینما در گفتگو با سینماگران

سینمای تجربی سینمای فارسی سینمای آزاد

پرسش : هوشنگ آزادی ور

پاسخ : آری آوانسیان

هوشنگ آزادی و ر

□ سینمای تجربی ایران سه سال است که صاحب سالن و تماشچی شده در ایران ، فیلمهایی ساخته می‌شدند که قبلاً امکان نمایش نداشتند و حالا این امکان را سینمای آزاد فراهم کرده . به نظر شما این چه تأثیری می‌تواند در کار سینمای فارسی داشته باشد . و آیا سینمای تجربی چه چیزی می‌تواند به سینمای فارسی بدهد و اصولاً سینمای فارسی به این «چیز» احتیاج دارد یا ندارد . منظور از «چیز» می‌تواند یافتن بیان سینمای خاص ایرانی باشد ، می‌تواند امکان جهش به سوی هنر سینما در سطح جهانی باشد و چنین چیزهایی .

آربی آوانسیان

شاید بهتر باشد به این ترتیب جواب بدهم ، زمانی هست که آدم متوجه نیست که واقعاً چه کمبودی دارد و وقتی چیزی بوجود می‌آید یا پیدا می‌شود ، کمبود گذشته حس می‌شود ، سینمای تجربی فیلمهایی می‌سازد که در آنها قواعد مرسوم فیلمسازی رعایت نمی‌شوند سازندگان و با وسائل اندک و شاید بتوان گفت فقط روی علاقه کار می‌کنند ، نمایش این فیلمها دید ، یا حالتی را مطرح می‌کند ، که شاید قبلاً امکان ، یا کمبودش را خیلی ها نمیدیدند .

هنگامی که متوجه شدند خواه ناخواه تأثیر گذاشت . ولی تأثیر را به این مفهوم نگیریم که دیگران از این منشأ تقلید می‌کنند و یا این فیلمسازها وارد سینمای باصطلاح تجاری ایران می‌شوند ، بلکه به این معنی که سینماگران می‌بینند با فیلم (حالا عرض آن ۸ یا ۳۵ یا عریضیتر باشد فرقی نمی‌کند) می‌شود حسها بیان کرد ، حرفا بیانی را زد و بترتیب هایی می‌شود فیلم ساخت که قبلاً فکرش را نمی‌کردن . این خواه ناخواه تأثیر اولیه سینمای تجربی است .

در بیان «هنری» ، هنگامی که مصالح هنرمند کلام ، دنگ ، صدا و زبان باشد ، چون تهیه این

مصالح ارزان است و ثانیاً بکار بردنش هم از لحاظ عملی مستقیم ، لذا هر کس که خلاقیتی در خود سراغ دارد ، می تواند با بکار گرفتن آنها حساسیتهای خاص ملی یا محلی خود را (در مفهوم عمیقتر - و نه بسته) راحتتر - پیدا کند ، اما در سینما چون فیلمسازی در ظاهر همیشه یک قواعدی داشته ، دیگران سعی کرده اند با پیروی از این قواعد ظاهری ، کار بکنند . و با پیروی از قواعد خیلی چیز ها را از دست داده اند .

و این مورد مخصوصاً در سینمای فارسی کاملاً صدق می کند ، بیینید ، یک فیلمساز ایرانی طبعاً حساسیت و موقیت نوع دیگری دارد ، و قبل از رسیدن بیک قاعدة کلی و فرمول شده باید پردازد به اینکه چه تصویری روی نگاتیو ضبط می کند ، چه صدایی روی نوار می گذارد ، چه ارتباطهایی را ایجاد می کند و از مجموع اینها و چیز های دیگری که می دانیم در فیلمسازی مطرح است ، چه بیانی یا چه حالتی بتماشاچی القاء میشود . این جستجو در فیلمسازی ایران آنقدر کم بچشم میخورد که تقریباً میتوان گفت وجود ندارد .

با این نوع سینمای ارزان و کم خرج یعنی سینمای تجربی ، که سازنده جرأت بیشتری می کند تا اشتباههایی را بخود راه بدهد ، چیز هایی یا مواردی پیدا می شوند که خواه ناخواه افق دید یک فیلمساز را می توانند دورتر بینند .

□ ممکن است این توضیحات را بامثالهای حسی تر و قابل انطباق تری با سینمای فارسی بدهید . فرضآ سینمای تجاری ایران چه چیزهایی را نمی بیند و یا شاید فکر میکند که وجود نداشته باشد . به گمان من نداشتن پشتونه تجربی و عملی موجب شده این نوع کمبودها احساس نشوند ، ما میدانیم که سینما از ابتدای ورود به این مملکت یک شکل کاملاً تجاری داشته و اصولاً کسانی در شروع بطرف سینما رفته اند که پول بیشتری داشتند تا مسائل دیگر . لذا هیچ مجالی برای یافتن کمبودها بوجود نیامد ، حالا

آزادی و ر

که سینمای ایران دارد رفته رفته جدی تر گرفته می‌شود و از طرفی موقعیتی بوجود آمده که جوانان تجربه‌هایی در سینما بعنوان یک وسیله بیان می‌کنند از چه کمبود‌هایی می‌شود دقیقاً نام برد.

آوانسیان

- به چهین سؤالی جواب مستقیم نمی‌شود داد و فقط باید در باره اش فکر کرد و این فکرها را مطرح کرد . قبل از هر چیز « نیاز » در آن وجود ندارد . به این مفهوم که عموماً کسی که فیلم می‌سازد نیاز ندارد که حرفی بزند .

این مسئله اول است وقتی حرف از روی نیاز نباشد پشتونه هم ندارد . آنچه بوجود می‌آید یک مقدار « ظواهر » است ، که با مردم روز و با حساسیت‌های جمعی روز در نو سان قرار می‌گیرد . نتیجه‌اش نوعی سینماست که ریشه ندارد و از عکس‌العملهای آنی وابتدایی روز تغذیه می‌کند . خوب تمام سینماهای تجارتی اینطورند .

من این را نه بعنوان یک عیب اساسی بلکه بعنوان یک واقعیت مطرح می‌کنم . پس از چنین حالتی رشدی نخواهد بود و این عملاً اشکال اصلی سینمای فارسی است که چون ریشه نداشته چیزی در آن رشد نکرده . البته این سوء تفاهم پیش نیاید که چون سینما از غرب آمده نمی‌توانست ریشه داشته باشد . من ریشه را در این نمی‌بینم ، ریشه در واقعیت سازندگی آدمهای است . شاید بهتر باشد به این شکل بگوئیم که ریشه سازندگی فیلمسازان ، از نیاز آفرینش و خلاقیت سر چشم‌هنجار نگرفته و باز تکرار می‌کنم که مسئله فقط تجارت نبوده .

□ منظور منهم از تجارت ، البته طمع و یا صفات دیگر نبود ، ببینید سینما از آغاز تا اوایل ناطق

آزادی و ر

به یک جا هایی رسید ، به یک اوجهایی رسیده و رشد هایی کرد . هنگامی که ناطق شد اصولا در همه غرب در سینما بمسایل کاملا سر گرم کننده و تفریحی پرداخته شد و در چنین سالهایی بود که سینمای ایران ، شروع بفعالیت کرده . در اینصورت در آن سالها نه تنها در ایران که تقریباً در بیشتر کشورها از سینما چنین برداشت‌هایی می‌شد . کشورهای دیگر بعلت داشتن پشتوازه توانستند خود را دریابند اما ایران توانست یا خیلی خیلی دیرتر متوجه شد .

آوانسیان

در سینمای ایران قدمهای اول که برداشته شد هدف این نبود که حرفی زده بشود ، بلکه بیشتر سعی در این بود که تصویر متحرک گرفته شود ، تنها سوالی که یک فیلمساز از خود می‌کرده این بود که آیا می‌توانیم چیزی کاری بکنیم یا نه .

ولی امروز ما در مرحله‌ای از کار قرار گرفته‌ایم که اصولا درجهان کسی این سوال یا این امتحان را از خود نمی‌کند ، و سینمای ۸ میلیمتری کمک کرده که این مسئله حل بشود . همه دیدند که بله می‌توانند تصاویر متحرکی بگیرند و این تصاویر را بهم ارتباط بدهند . طبیعی است فیلمساز وقتی متوجه این مطلب شد ، دنبال مسئله دیگری می‌ورد ، فیلمساز حالا دیگر می‌خواهد بداند که چیز می‌خواهد بداند که چه می‌خواهد بکند ، چه چیزی را می‌خواهد ببیند و یا چه حرفی بزند و این یک مرحله تازه است .

بعد از این است که ما بمسئله اصلی یعنی خلاقیت و آفرینش نزدیک می‌شویم . و اصولا این چیزی است که در دنیا همگام می‌ورد ، نمی‌شود یکباره چیزی از خلاء شروع برشد کند . همگام از بیرون تأثیر می‌پذیرد ، تأثیر می‌گذارد ، چیزی شروع برشد می‌کنداشحال در ایران پیدا شده فیلمساز اگر بیست سال وقت صرف این می‌کرده که یاد بگیرد چگونه تصاویرش را بگیرد . یا چطور نور پردازی می‌کند ، یا دور بین خود را چگونه حرکت بدهد ، چطور تصاویر را بهم قطع و وصل کند یا چگونه

بازیگرش را اداره کند ، متوجه میشود که اینها مسئله‌ای نیستند ، یک فیلمساز که به این چیزها و همچنین بمسیر رشد کلی کار عادت کرده مشکل است که در ارتباط با جمع در یک شکل وسیع ، از این مسایل بگذرد . در نتیجه هر وقت جرقه‌کوچکی پیدا میشود بجای اینکه به هسته اصلی این جرقه پردازد یادلیل اصلی این مسئله را دریابد ، بظواهر آن توجه می‌کند و یک حرکت آزمایش شده را ، که آنهم توسط دیگری انجام گرفته تکرار میکند .

نموناش نوع فیلمهایی است که ظرف دو سه سال اخیر پیدا شده . هدف از سینمای ملی یا ایرانی این شده که خانه‌ها قدیمی باشند لباسها قدیمی و نوع گفتگوها بسبک ۵۰ سال قبل ، در حالی که واقعیت یا ریشه یا جوهر کار حتماً لازم نبوده که مثلاً به یک خانه ۵۰ ، یا ۱۰۰ سال قبل ارتباط پیدا کند .

آزادی و ر

□ من متوجه یک مسئله شدم ، فکر نمی‌کنید خود این مسئله نمایاننده تمایلی باشد به یافتن ریشه‌های قبلی و فرهنگی خاص ایرانی و رسیدن به یک بیانی که بتوان آنرا رشد داد و فرضًا بزمان حآل رساند .

آوانسیان

من فکر نمی‌کنم که واقعاً اینطور باشد . قبل از اینکه شکل در قالب فیلم پیدا بشود ، لازم است که در محیط پیدا بشود . خالق باید اشیاء آدمها و موقعيتهايی را پیدا بکند که باز گوینده احساس یا حالتی باشد که در اوست .

این گاهی خود آگاه و گاه ناخود آگاه اتفاق می‌افتد فرقی نمی‌کند فقط وقتی سازنده یک اتفاق پردازد ممکنست در جستجویش متوجه شود که قبلاً این صندلی حس او را مستقیم تر بیان میکند . این

روی محیط کار ، انتخاب است که حرف خود را از هماهنگی این انتخابها بیرون می‌کشد . این فقط موقعی است که هنرمند واقعاً از روی جستجو و از روی سؤال و جوابهایی که با عمق درون خودش و با محیط دارد چیزی را پیدا می‌کند .

یک نوع کار دیگر هم هست من آنرا آفرینش نمیخوانم باصطلاح یک نوع کاسی است که سازنده زمینه های انتخابش اینست که مثلا مردم راحتتر می فهمند ، خوشان می آید ، مد روز است و پذیرفتی است و غیره این یک نوع دروغگویی است . و نتیجه فیلمهایی است که این روزها پیدا شده اند ، خانه های قدیمی . لباسهای قدیمی ، دیالوگهای قدیمی و موقعیتهای قدیمی و غیره ... این انتخاب به این دلیل نیست که فیلمساز فکر می‌کند حرفش در این قالب بهتر زده می‌شود ، بلکه فکر می‌کند به این ترتیب بهتر می‌تواند موقعيت پیدا بکند و در حقیقت دنبال محبوبیت و تجارت است و کارش ریشه دار نیست .

□ من روی موردی که در سؤال قبلی به آن اشاره کردم پافشاری می‌کنم و اضافه می‌کنم که اگر ما واقعاً دو سه تا فیلم قابل توجه داشته باشیم فیلمهایی است که بزمانهای گذشته بر گشته اند . بهر حال مال زمان حال نبوده اند .

این مسئله واقعاً سؤالی پیش می‌کشد . انگار یک جود فرار هست . منتها فرار از زمان^۱ حال تا با شهامت بیشتری قرار داده ای بی دادیده گرفت . زیرا که سینمای فارسی باید ضمناً یک جور تکنیک و بیان فارسی هم داشته باشد ، پرداختن به این دو و ابداع بیان تازه مستلزم شکستن مقادیری^۲ سد هست . و این جرأت میخواهد ، و این جرأت هنگامی فراهم می‌شود که به گذشته ای دور بر گردند .^۳ چون ملموس نیست : جای ایراد و مج‌گیری^۴ کم است و چون در یک پر سپکتیو قرار در فتنه^۵ راحتتر می‌توانند

آزادی و ر

نگاهش کند.

آوانسیان

متوجهم ، ولی این‌کمک است این یک راه حل موقتی است ولی حتماً راه چاره نیست یا احتماً مسئله در این خلاصه نمی‌شود ، بهمین خاطر هم وقتی ادامه پیدا می‌کند اینهمه اشتباه در آن پیدا می‌شود و فیلم بی‌ریشه و پوک بدنبالش راه می‌افتد یک اثر از این عوامل استفاده می‌کند و یک چیزهایی میرسد . قبول و این باعث می‌شود که دیگران اشتباه کنند ، یعنی دلایل واقعیتی را که در آن بوده نبینند و شروع بتقلید از ظواهر امر که همان مسئله دکورهای قدیمی و غیره . . . هست بکنند ، اما یک اثر باید حداقل این امکان را داشته باشد که بتواند در مقیاس گذشته و حال و آینده دوام بیاورد ، یمنی یک کمی از زمان بیرون بیاید ، اما بیرون آمدن از زمان به این ترتیب نیست که ما زمانها را بشکنیم یا بعقب بر گردیم . من نمیتوانم بپذیرم که این مسئله یک جستجو و یا راه حل واقعی است .

آزادی و ر

□ نباید فراموش کرد که در غیر اینصورت دیسک لازم است . کاری که سینمای فارسی این روزها می‌کند اینست که نسبت بیافتن زبان تازه‌حساسیت نشان میدهد همین ، و تقلید نکردن ، خلاف عادت‌رفتن ، و تجربه و کشف ، دیسک می‌خواهد ، و ما میدانیم که در کاری که تجارت پلان اول آنست چنین چیزی خیلی مشکل است .

آوانسیان

همیفجاست که جای خالی سینمای غیر حرفه‌ای (تجربی یا آزاد) احساس می‌شود . درست که تهیه کننده نمی‌آید با سرمایه‌اش دیسک بکند ، ولی حداقل می‌تواند بیاید و فیلمهای تجربی را ببیند ، و

این تجربه ها هر قدر هم که کم ارزش و کوچک باشند ، ولی ممکن است یک تهیه کننده یا کارگردان بتواند از این دریچه های کوچک راهی بیابد . اکثر فیلمساز های خوب دنیا از یک چنین مسیری وارد سینمای تجاری شده اند .

من اعتقاد ندارم که کسی بتواند از راه تجارت به ریشه های اصلی خلاقیت خود برسد ، ولی اعتقاد دارم که میشود از راه خلاقیت بتجارت هم رسید . این شاید بعلت محدودیتهای دید شخصی خودم باشد و نمیخواهم تعمیم بدهم ، فقط فکر می کنم اگر این نوع سینما (سینمای تجربی) زیاد بشود امکان پیدايش یک نوع سینمای تجاری عمیق تر کم کم هموار میشود اگر بتجربه سالهای اخیر نگاه کنیم می بینیم یک باره بدلیل پیدا شدن عده ای جوان که جسورانه تر بسازندگی فیلم پرداختند ، نوع فیلمسازی در ایران تغییر کرد . عده ای از راه تلویزیون وارد سینما شدند و تجربه های خود را بسینمای فارسی برداشتند .

حال اگر این تأثیر ها عمیق هست یا نیست مسئله دیگریست ولی بهر حال شکل سینما در ایران از نظر فیلمسازی دگرگون شد و تجارت برای اکثر تهیه کننده ها یک مسئله تازه شد . یعنی یک تهیه کننده امروز در مقابل سوالهای تازه ای قرار گرفته که در اوایل کار ، قبل از این سالهای اخیر برایش مطرح نبود و حتی گاه خنده آور بود ، در سینمای حرفه ای مسیر برای این تغییر می باید که جوابگوی بازار باشد ، درحالی که در سینمای تجربی ، نوع فیلمها ، شکل فیلمها ، حرف فیلمها بخاطر اینکه حساسیت های خود فیلمساز با محیطش در فعل و انفعال جدیدی قرار می گیرد ، تغییر میکند .

□ من از خالص صحبت های شما متوجه شده ام که هر جا در باره سینما بعنوان یک وسیله بیان جدی صحبت می کنید منظورتان سینمایی است در یک سطح ماندنی ، سینمایی که از زمان خارج میشود و جزو آثار هنری با ارزش قرار می گزد . ولی در این سطح که شما توقع دارید ، حتی در کشور های اروپایی

آزادی و ر

هم سینمای تجاری وجود ندارد.

اما سینما از آغاز همیشه در دو خط موازی و همگام . تجاری و هنری ، تا به امروز کشیده شده بنظر شما کدامیک از این دو خط موازی را می‌توانیم در حاشیه و کدام را در متن بشناسیم بنظر من سینما سینماست هنری و تجاری ندارد ، اما مسئله‌ایکه مطرح است و همیشه مطرح بوده این است که یک فیلم باید بتواند حداقل خودرا در بیاورد .

آوانسیان

سینما چه در متن باشد و چه در حاشیه از نظر من و برای من فرقی نمی‌کند ، فقط مهم اینست که باشد . کجا قرار گرفته ظاهر مسئله است . سینمای تجربی ، یا سینمای تجاری در مقابل سینمای تجاری قرار می‌گیرد وقتی این تضاد ، که مثل تضاد بین شب و روز می‌ماند پذیرفته شد حرکتی بوجود می‌آید ، مسیری شروع به رشد می‌کند ، حال در حاشیه باشد یا در متن فرقی نمی‌کند ، جاها را عوض می‌کنند . اسم‌ها را عوض می‌کنند ، بسینمای تجربی بگویید غیر حرفه‌ای ، غیر تجاری ، حاشیه‌ای ضعیف یا آماتور یا هر اسمی که رویش بگذارید مهم نیست ، مهم اینست که سینمایی است که با نوع دیگر آن تفاوت دارد و شروع کرده که روی پای خودش باشند . بین این دو نوع سینما ، تجربی و تجاری ، خواه ناخواه زد و خورد بوجود خواهد آمد ، خیلی طبیعی است ، اینها باید باشد ، ولی از این ارتباط‌ها ممکن است که چیزهایی پیدا بشوند .

آزادی و ر

□ اگر توجه کنیم که در مملکت ما دوستیها و دشمنیها کم خود مسئله می‌شوند ، و اگر بمطبوعات چند سال اخیر نگاه کنیم ، می‌بینیم که انگار قرار نیست این دوستیها و دشمنیها مسئله‌ای را حل کنند و اصلاً هدف می‌شوند ، پس لازم است که یک زبان مشترک وجود داشته باشد و اینکه اصلاً سینمای تجربی ،

از سینمای تجاری جدا هست یا نیست ، اینجا من از شما بعنوان یک صاحبنظر که هم از زمینه سینمای تجربی و هم در سینمای به اصطلاح مردم کار می کنید می پرسم که این زد و خود را چگونه توجیه می کنید .

آوانسیان

یک جمله کوتاه میگوییم و بحث را ادامه میدهم . منظورم از دوستی و دشمنی این بود که گاهی فاصله ها کمک میکنند تا سازندگی بیشتر شود . اما موضوع تجارت ، و اینکه آیا سینمای تجربی میتواند تجارتی باشد یا نه و بالعکس این موضوع بستگی به این دارد که چه مفهومی از کلمه تجارت داشته باشیم . و چقدر با آن اعتقاد داشته باشیم .

اگر بنا بشرایط محیط خودمان و بزبان ساده بخواهیم تعریفی داشته باشیم می گوییم تجارت یعنی اینکه چیزی را بخریم و در مقابل مقداری سود آنرا بقر وشیم . . . اگر مفهوم ما از تجارت این تعریف ساده باشد ، پس سینمای تجربی و سینمای تجارتی می توانند مثل هم باشند ، و هر دو گاه ممکن است موفق باشند و گاه ناموفق .

من این امکان را می بینیم که یک فیلم تجارتی نتواند تجارت بکند و یک فیلم تجربی یکباره تجارت بکند نمیشود پیش بینی کرد ، اما من میخواهم از این تعریفها به واقعیت دیگری برسم . بمنظور من ، کسانی که این کلمه تجارت را زیاد بکار می برند برایشان ، مسئله ترس مطرح است . شما می ترسید ، می ترسید بخاطر عدم اطمینان بخود یا بخاطر از دست دادن موقعیت خود در این صورت برای پوشاندن این وحشت عوامل ظاهری بیشتر توجه می کنید و از کلمات دیگر کمک می گیرید . این کلمه خیلی چیزها را می پوشاند و پنهان می کند .

اکثراً روی کمبود های خودشان را با کلمه تجارت می پوشانند و همچنین عدم امکان ارتباط در یک سطح فکر عمیق را ، در این صورت هر نوع ضعفی را می توان با این کلمه پنهان کرده . آدمها برای اینکه

حرفهایشان را بزنند یا نزنند دارند از کلمه دیگری که دبطنی بقضیه ندارد استفاده می‌کنند. این را من نمی‌فهمم. من با این نوع حرفها نمی‌توانم ارتباط برقرار کنم. من این مسئله را ندارم. و این نوع تجارت را هم که توضیح دارم مسئله من نیست. هیچوقت نمی‌توان خط کش گذاشت و گفت سینمای تجربی یعنی ضرر، و سینمای تجارتی یعنی نفع. این خارج از فهم من است.

در ایران سینمایی که بحساسیت و موقعیت جغرافیایی ایران تأثیر پذیری آدمها و نحوه تفکر و فعل و افعال آنها پردازد فقط در چند سال اخیر بوجود آمده است. و این فقط بخاطر آنست که سازندگانش توانسته‌اند بعد دیگری را ببینند. زمانی که تمام ابعاد زندگی را متوجه شویم در حجم قرار می‌گیریم حجم خواه ناخواه از نظر زندگی واقعی تر است تمام بد بختی سینمای فارسی تا به حال این بوده که همیشه در دو بعد قرار داشته، و تازه داریم بعد دیگری پیدا می‌کنیم. تمام شد

ببینید

«بی تا» کارگردان هژیر داریوش - فیلمبرداری: قوانلو - بازی: انتظامی - مهین شهرابی(آماده نمایش).

«آدمک» کارگردان خسرو هریتاش - فیلمبرداری: مصطفی عالمیان(آماده نمایش).

«رگبار» کارگردان بهرام بیضائی . بازی پرویز : فنی زاده- جمشید لایق - فیلمبرداری : باربد طاهری (آماده نمایش).

«صبح روز چهارم» : کارگردان کامران شیردل بازی : سعید داد - اسماعیل نوری علاء (در حال تهیه).

«صادق سرده» کارگردان - ناصر تقواei(در حال تهیه).

بازی : شهناز صاحبی - شکوه نجم آبادی - مهوش برگی
بدری اخوان - گلنazar صاحبی - سعیده - هوشنگ توزیع -
فرخ تمیمی - محمد نوازی - فرهاد مجدد آبادی - رضا قاسمی
محمد رضا زیان - کامبیز صاحبی - نوتابش
همکاران دیگر : هما یون پای ور - احمد دلشدیان -
سعید محمدی - باقر صحرارودی .

... این نخستین تجربه‌ی من در صحنه فیلم بود . انگیزه
من در این کار را تنها باید در قرابت دنیای ذهنی نصیبی و
خودم یافت .

من در این فیلم نقش شاعری را دارم که شعری
می‌خواند، شعر - دست‌های بدرقه - خودم . طبعاً من برای
اینکه درین نقش ظاهر شوم مشکلی نمی‌دیدم . یعنی لازم
نباود که حتیماً یک ذره پوست عوض کنم .

من در فیلم همانم که هستم : شاعر دست‌های بدرقه .
اما من در لحظات فیلم مسحور دنیای پاکی هستم که نصیبی
آنرا دنیای «رها یافتنگان» و نه «رها شدگان» می‌نامد . در

چه هراسی دارد ظلمت روح !

شکوه نجم آبادی در فیلم چه هراسی دارد ظلمت روح
تهییه کننده : تلویزیون ملی ایران(قسمت
پژوهش) .

کارگردان و نویسنده : نصیب نصیبی
دستیار کارگردان : بصیر نصیبی
فیلمبرداری : سهراب دانشمندی
تدوین : فریده عسگری

اندیش است ، و یک شاعر در مصاحبت با او همیشه خود را در آینه ذهنیات خودش می بیند و چنین بود که خواستم و با اشتیاق خواستم که یکبار دیگر سیمای خودم را بهنگام سروden دست های بدرقه – به بینم .

فرخ تمیمی

بخوانید

نشر های تاریخی

با انتخاب اسماعیل حاکمی

ناشر : انتشارات رز

این دنیا همه چیز پاک است .

در حقیقت نصیبی در این فیلم طراح آرزوهای انسان برای سفر به یک مدینه فاضله و یا Utopia است و من در تمام وقایعی که نقش خودم را اجرا میکرم و یا تماشاگر حاشیه صحنه فیلمبرداری بودم خون این احساس رادر خود جاری می دیدم .

تماشاگر این فیلم نصیبی زیر تأثیر و باورهای القابی فیلم هرگز «مغز شویی» نمیشود بل بدون آنکه متوجه باشد و در کمال آرامش از هسیری عبور می کند که در پایان وقتی خودش را می بادد احساس می کند که پذیرائی «قلب شویی » با شکوهی شده است .

من دنیای ذهنی نصیبی را بسیار گسترده میباشم .

نصیبی یک شاعر سینماگر حساس و ترف

مرکز تهیه فیلم های ۸ میلیمتری

نشانی :
خیابان شاهرضا مقابل
لالهزارنو ساختمان قندھاری
شماره ۹

تلفن ۸۲۲۳۴۱

نشریه انجمن فیلم دانشگاه

آریامهر

دفتری در سینما

از انتشارات روز بخواهید

منتشر می شود

انتشارات

سینمای آزاد

مهر هفتم

فیلمنامه‌ای اینگمار برگمان
ترجمه‌ی حسن بنی‌هاشمی

پستچی

داریوش مهرجوئی که با کارگردانی فیلم گاو که در مرکز امور سینمایی کشور «وزارت فرهنگ و هنر» تهیه شده بود توانست در محافل سینمایی جهان موفقیت قابل توجهی بدست بیاورد فیلم پستچی را آماده نمایش نموده است . عزت الله انتظامی - علی نصیریان - بهمن فرسی - احمد رضا الحمدی بازیگران پستچی هستند .
بموفقیت این فیلم بسیار امید داریم .

بخوانید

سندي کنار پنجره بگذاري
و بشينييم و
 بشب دراز تاريک خاموش سرد يبابان ذگاه کنيم

نوشته‌هی عباس نعلبندیان

ناشر : کارگاه نمایش

دابو سخ. ساموراچ. مالک

دایرۀ سرخ !

سنداریست و کارگردان : ژان پیر ملویل ، مدیر فیلمبرداری ، هنری دکا ، موزیک از اریک دو مارسان ، بازیها : آلن دلون (کوری) - آندره بورویل (ماتئی) - جان ماریا دو ٹونته (ووژل) - ایومونتان (ژانسن) - فرانسو پریه (سانتی) . محصل ۱۹۷۰ فرانسه .

ملویل نام فیلمش را از گفته ساکاپامونی به وام گرفته است ، که بوداست . و گچی که کوری (آلن دلون) در سرک کشیدنی بشتاب به محل بازی بیلیارد روی چوب بیلیارد میمالد نمودی عینی است از دایره‌ای سرخ . و مگر نه اینکه زمانی کوری و رفقایش گرداگردهمان میز بیلیارد به بازی می‌آمدند ، اولین نماهای فیلم از یک چراغ راهنمائی است که همچنان به قرمز و سبز شدن در دیرهنگام شبی مشغول است که عبور ، آن اعتبار سر سام آور روز را ندارد .

دایره سرخ . سامورائی و ...

ملویل شاید با این آغاز تصویری حساب شده ، آمادگی‌ای داده است به تماشچی ، برای تبیین کلیت قضایای فیلم . آدمهای فیلم ووژل (جان ماریا وولونته) و آقای مانئی (آندره بورویل) اند . ملویل در معرفی ووژل تأکید خاصی دارد در نماهایی که او در کوپه قطار دراز کشیده است . و قیاس کنید این نماها را با اولین نماهای معرفی جف کاستلو (آلن دلون) آدم اصلی فیلم سامورائی ، و نماهای معرفی کوری و ژانسن (ایومونتان) در همین فیلم ، ووژل در سایه روشن رنگهای یخ زده و مات ، در تب و تاب گریز . بظاهر دست در بند دراز کشیده است ، و شاید لانگ شات بزرگ حرکت قطار تنها ، زوزه خزیدن آن بر پهنه وسیع خاکها در سکوت آن وقت مرموز نمودی تصویر شده از ووژل در بند است که سودای گریختن دارد . در این قسمت توجه کنید به عدم تفاهم عاطفی آقای مانئی و ووژل ، وقتی آقای مانئی هوس می‌کند سیگار بکشد ، ولی از آنجا که نمی‌خواهد به ووژل تعارف کند خودش نیز از کشیدن سیگار منصرف می‌شود .

از کوپه‌ای که ووژل در آن دراز کشیده به اطاقی از زندان که کوری در آن دراز کشیده کات می‌شود ، ملویل در این پیوند نگرشی همانند به این دو مرد دارد . و پیوند موازی در نماهای بعدی در بر دارنده کوری و ووژل تأکیدی بر این نگرش است .

کوری به خاطر حسن رفتار زودتر از موعد از زندان آزاد می‌شود ، در اطاقیکه کوری لوازمش را از مأمور زندان تحویل می‌گیرد ، گفتار آهسته یک رادیو شنیده می‌شود که پیام‌های شادی پخش می‌کند و در آنها برای شوندگان خود آرزوی خوشبختی می‌کند . با توجه به تصویر آنچه که در نماهای این قسمت می‌گذرد ، ملویل انگار بحروفهای کلیشه‌ای رادیو دهن کجی می‌کند . اشاره می‌کنم به پیام‌های شادی پخش دیگری از رادیو ، درست در

دایرۀ سرخ . سامورائی و ...

در همین سو . در سامورائی وقتی جف کاستلو بعد از قتل مرد در کاباره ، از پله های آن هتل کوچک با اضطرابی بجا مانده از قتل بالا میرود ، تا در آن اطاق کوچک بقمار بنشیند ، کوری بعد از آزاد شدن از زندان پیش شریک قبلیش میرود . در رو برو شدن با او کوری مشکوک است و این عدم اعتماد را ملویل با اسلحه ای که در محل پنهانی پولهاست موجه جلوه میدهد .

کوری بعد از ترک شریک قبلیش به محل همیشگی بازی بیلیارد میرود . که پاتوق قدیمی او هم هست بمیز بیلیارد با رویه ماهوتی سبز پیش روی کوری یاد روز هائی دیگر را ذنده میکند . و آدمهائی دیگر را هم ، وقتی کوری دستش را به نشانی آخرین تماس ها به نرمی روی ماهوت سبز می کشد موسیقی در حین تغزل خاطره هائی عزیز تمی محزون و غمناک دارد ، و توجه کنید به تکرار همین تم در نخستین آشناei و وزل و کوری در بیابان ، و بعد در هر گ ژانسن و کوری هم .

کوری تنها در رو شدن با شرارت حریفان قدیم بازی ، محل بازی بیلیارد را غیر قابل اعتماد می یابد . و مشکوک هم ، در این قسمت در نمائی که یکی از مهره های بیلیارد حرکت ماهرانه و حساب شده ای می کند ، بدون آنکه صاحب عمل در نما باشد با توجه به ربط این نما به کلیت و قایع این قسمت ، غنای ظرافت تصویری فیلم ساز پیداست .

ملویل به وزل بر میگردد . فرار او در جنگل و تعقیب او توسط پلیس ، و اینکه تعقیب وزل در فیلم یکجور شکار است ، و تلقی ملویل ازین تعقیب در جهتی غیر انسانی تر از یک شکار در نما ها تجلی میکند . نمونه میدهم : سگهای تعقیب کننده ، توطئه نامردانه آقای ماتئی ، و توجیه خود آقای ماتئی از قضیه ، در دیالوگ او با یک آدم

دایرۀ سرخ . سامورائی و ...

دیگر ، پلیس . ولانگ شات های اغراق آمیز از زیادی آدمهای پلیس و ماشین هاشان و بخصوص نمائی که در آن پلیس یک حلقه محاصره برای بچنگ آوردن ووژل درست میکند .

در توقف چند دقیقه‌ای در دستوران ، کوری ووژل را که در فرار بشتاب در عقب ماشین او مخفی میشود می‌بیند . و در میان راه وقتی پلیس از کوری میخواهد که در عقب ماشینش را باز کند ، کوری تعلل میکند و بهانه او برای باز نکردن در تأکید صریح ملویل است در نگرش او برابطه بعدی این دو .

وروژل در گریز از محاصره وسیع پلیس به همه چیز و همه کس مشکوک است . و چنین است که به آسانی در حیطه اینی کوری پا نمیگذارد . بعد از یک دیالوگ حساب شده ووژل انگار که در عرصه تنها معموم خودش جائی برای کوری پیدا میکند ، و سیگار که ملویل با آن پیشتر ، تصویری داده است به مهارت از رابطه عاطفی آقای مائئی و ووژل ، اینجا نیز به نشانه آغاز نده یک دوستی میان کوری و ووژل به کار ملویل می‌آید ، توجه کنید به نماهای که در آنها کوری فندک و سیگارش را برای ووژل پرت میکند ، و ووژل که سردش است سیگاری روشن میکند ، و بخصوص توجه کنید بنمائی که در آن دوربین با برداشتی سخت عاطفی ووژل را بگونه‌ای معصوم و غمگین بتصویر می‌آورد یک مدیوم شات که در آن ووژل بعد از روشن کردن سیگار بکوری نگاه میکند .

وروژل و کوری با تنها ایشان که اینک آمیزه‌ای از فضای ذهنی خسته و مضطرب آنهاست ، رویا روی آن دو حریف قدیمی که به تعقیب آنها آمده‌اند می‌ایستند ، و آنها را به قتل میرسانند ، ملویل با این ماجرای فرعی درگیری با آدمهای فیلمش جز پلیس پای تبهکاران شود راهم به میان میکشد تادر طرح کلی قضیه حرفهای دیگری را نیز مطرح کند قیاس کنید با درگیری های جف کاستلو با گروه تبهکاران در سامورائی .

دایرۀ سرخ . سامورائی و ...

در این میان اشاره‌ای هم هست از طرف فیلمساز به یک قضیه فرعی دیگر که با مسئله شدن فیلم حدائق برای من که تیز بین هم نیستم ، چندان روشن و واضح نیست ، قصدم وزیر کشور است و توجه او به عدم لیاقت آقای مائی و چفت و بست دادن این قضیه بطور دقیق به همه ماجرا ، که میدانید ، شاید بشود گفت که نوع روش آقای مائی در شکار آدمها تا حدی وابسته نوع زندگی خاص اوست . و ملویل این مقوله آخر را در چند نما از زندگی خصوصی او چه خوب نشان داده ، وبخصوص در علاقه او به گربه‌های پروار شده ، در میان کار آقای مائی و آنچه که ازین‌گر بهای فربه بر می‌آید چه رابطه ایست ؟

سومین آدمی که باید جای خالی خودش را در دایرۀ سرخ پر کند ژانسن است ، ملویل با چند نمای کوتاه‌جایی که ژانسن در آن روز هایش را میگذراند به خوبی به تصویر میگیرد . و نخستین نمای معرفی او تصویری از کابوسی است که ژانسن گرفتار آنست ، در مقایسه کلیت نماهای شناسانده ووژل ، کوری و ژانسن ، یک وجه مشترک تصویری بین هر سه که روی تخت دراز کشیده‌اند وجود دارد . و در این تجانسن تصویری ووژل و کوری به هم نزدیکترند و ژانسن که آرامش ظاهری آن دوی دیگر را ندارد شاید بخاطر گذشته مشکو کسیت که روی دوش سنگینی می‌کند سالهایی که چندان به آن دلبسته نیست ، و نماند که باز در فیلم مثله نشده انگار به آسانی پیدا بوده است که ژانسن قبل از پلیس فرانسه کار میکرده ، و با همه مثله شدن آن هنوز اشاراتی هست به این قضیه و کذایاتی . تا شروع سرقت قضیه دیگری هم هست .

دام آقای مائی برای سانتی (فرانسوای پریه) که کاباره داراست ، و اینکه آقای مائی میخواهد که سانتی برای او نیمچه مأموری باشد ، که سانتی نمی‌پذیرد و عکس العملش عقب زدن تلفن آقای مائی است . که انگار بی حرمتی

دایرۀ سرخ . سامورائی و . . .

میشود به عکس خانوادگی آقای ماتئی ، در افتادن عکس ، و همین عکس تلویحاً بازگو میکند گذشته آقای ماتئی را ، و مگر نه اینکه همین انگیزه‌ایست برای آزار سانتی با جلب پرسش ، که تهدیدی باشد برای به حرف آوردن سانتی و الخ ، و مهارت مل ویل در شان دادن همه این قضايا به ایجادی این چنین ستودنی است ، چه جود هم، سرقت آغاز میشود .

وژل و کوری با لوازم مخصوص بمحل سرقت میروند . وقتی آنها وارد یکی از راهروها میشوند سر و صدای عده‌ای که انگار یک پارتی شبانه مشغولند شنیده میشود و این باز طنز خاص ملویل است ، وژل و کوری در کارهای محتاطانه شان برای سرقت تنها خاصی دارند ، ناچیزترین حرکت آدمهای ملویل باز گوی کلیتی عاطفی و نهفته در آنهاست ، اشاره میکنم بدست کشیدن بی اختیار وژل روی پستان مجسمه‌ای که در گذرش در راهرو میبیند ، هیجان در نماهای این قسمت تنها هیجان خاص فیلمهای پلیسی نیست و بیشتر سوئی عاطفی و حسی دارد ، وقتی کوری و وژل در سکوت وسیع روی بام محل سرقت به آرامی حرکت میکنند (و بخصوص توجه کنید به ترکیب رنگهای خاص) تنها ائم انگیزی در رفتارشان هست که توجه تماشاگر را از عمل و هیجان آن به خود آدم فیلم و درون او منتقل میکند .

هیجان این نماها بیشتر از آنکه سوئی دلهره آور داشته باشد بگونه‌ای یخ زده و سرد است ، توجه کنید بسکوت نماها ، و واکنش کار آدمها در چهره شان ، وقتی وژل و کوری از آن طناب آهسته پائین میآیند ، وقتی ژانسن در آن لانگ شات‌های دقیق با آرامی از پله‌ها بالا میرود ، هیجان در بطن تصویر هیجانی است که از عمق یک سردی و سکوت بر میخیزد ، و چنین سردی و سکوت است که در نمود همه جانبه‌اش تصویرگر تنها این آدمهایست ، توجه کنید به عدم دیالوگ در همه این نماها .

دایرۀ سرخ . سامورائی و ...

جواهرات که دزدیده میشود آقای مائئی جز فرار ووژل در گیر قضیه‌ای دیگر است و سانتی بخاراط پرسش حاضر به همکاری با او شده است . فروشنده قبلی جواهرات حاضر بخریدن جواهرات نیست ، و در این میان انگار تبانی با شریک قبلی کوری در بین است .

آقای مائئی در حیله خود برای شکار موفق میشود ، کوری تنها وارد کاباره میشود ، قیاس کنید حالت کلی کوری را در کاباره در این فیلم و جف کاستلو را در کاباره سامورائی ، دختر فروشنده گل سرخی به کوری میدهد ، ملویل در گل بودن و رنگ سرخ آن تأکیدی تصویری دارد . این تأکید تصویری غنی در قسمت بعد باد عاطفی خود را از کوری به ووژل منتقل می‌کند ، در دیدار کوری و آقای مائئی پیش رفتگی تاریکی‌ها در روشنایی‌ها در تصویر ، یک نمود تصویری مشکوک به نما میدهد که در آن بفضای مبهم خدعاً و نیرنگ تأکید میشود .

در قسمت بعد وقتی کوری برای بردن جواهرات به خانه می‌رود در ووژل نشانه‌ای از اضطراب و دلهره یک فرجام تلخ هست . همین اضطراب را به گونه‌ای دیگر معشوقه جف کاستلو در سامورائی دارد وقتی جف کاستلو برای آخرین بار پیش او می‌رود . توجه کنید به دیالوگ‌های کوری و جف در آخرین واکنش ووژل و آن معشوقه . (جمله‌ای باین مضمون : ناراحت نشو . ترتیب همه کاره و میدم ، یا همه چیز درس میشه) ، وقتی کوری تنها ، در آسانسورد پائین می‌رود ، دوربین متناوباً به ووژل نگران سرک میکشد ، و این نماها با پیوندی شاعرانه از چشمگیر ترین و غنی ترین نماهای فیلم است .

آخرین قسمت تله‌ایست که آقای مائئی برای کوری گذشته است ، و قیاس کنید در تله افتادن کوری را با رفتن جف کاستلو به کاباره در سامورائی ، پیوستن ووژل به کوری و بعد سر دسیدن ژانسن که قبلاً جوانمردانه از منافع

دایره سرخ . سامورائی و ...

جواهرات کنار کشیده است آخرین حرفهای ملویل در طرح کلی مسئله است . ژانسن تنها به رو در رو شدن با صمیمیت کوری و ووژل در این ماجرا بعنوان منافع سرقت بسنده کرده است . اگر چه جوانمردانه در پایان کار بکوری می‌پیوندد . و ووژل که در دلشوره خود در انتظار کوری‌پای بند نیست میخواهد تا صمیمانه خودش را در فرجام کوری سهیم بداند .

مرگ این سه تن در آن موقعیت زمانی و مکانی بخصوص ، [و توجه کنید که بیشتر زمان فیلم مثل سامورائی در شب میگذرد باز از زیباترین و در عین حال شعر گونه ترین نماهای فیلم است ، وقتی ووژل ، ژانسن و کوری در زمینه سبز چمن ها بر روی زمین می‌غلطند ترکیب تصویری نماها در نهایت غنای استتیک است ، و توجه کنید به موسیقی محزون و غمناکی که پیشتر هم در آشنایی ووژل و کوری و کشیدن دست کوری روی ما هوت سبز میز بیلیارد شنیده میشود ، و باز توجه کنید در این قسمت به دیالوگ ژانسن با آقای ماقثی در آخرین لحظه های مرگ . و کثرت جمعیت پلیس در آخرین نماها ، و به نمای در بر دارنده آقای ماقثی در پایان فیلم ، و فرمود یک جود بیهودگی و نا رضایتی در چهره اش .

دایره سرخ هر چند در مجموع فیلم بی نقص و کاملیست اما در بررسی همه جانبه کار ملویل گاه از سامورائی ناموفق تر مینماید ، در سامورائی فیلم ساز میخواهد تا با نگرشی خاص و گاه بگونه ای روانکارانه تلقی خود را از زندگی یک جنایتکار و یا قاتل تصویر کند . و در پایان با تصویر ویژگیهای نهفته در این زندگی ، تماشاجی رارویاروی آدم فیلم خودش به قضاوتی نه چندان آسان و سهل بنشاند .

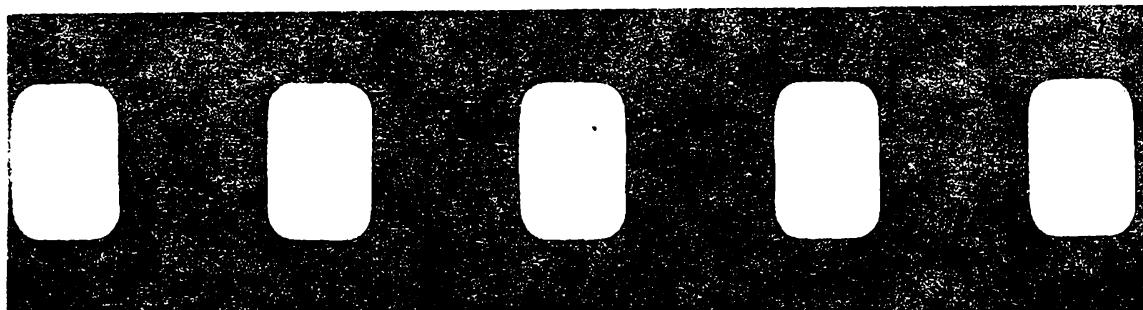
ملویل پیش از آنکه یک جامعه شناس باشد و یا یک روانشناس ، یک شاعر سینماست ، و در شعری بدینگونه سیال

دایره سرخ . سامورائی و . . .

به نمودن تنهایی معموم آدمهای نشسته است که با مقیاس های اخلاق کلیشهای مطرود جامعه شان هستند . در سامورائی برداشت فیلمساز از کیلت رفتار آدمهای قانون آنقدر گستاخ و بی پرده است که گاه در تصویر موجز رفتار آنها مقایسه ای جسوارانه می بینیم با اعمال تبهکاران ، آدمهای ملویل همانطور که بوسیله پلیس در تعقیبند ، مورد تعقیب تبهکاران و جنایتکاران نیز هستند ، و بیان این قضیه در سامورائی صحیح تر است ، و در این فیلم بصراحت توجیه ملویل از اعمال آدمهای قانون و کانگسترها گاه یکی است .

ملویل در سامورائی دایره سرخ کوشیده است تا با پس زدن صورت ظاهر تبهکارانه آدمهایش به تمامیتی عاطفی در درون آنها برسد . آدمهای ملویل اگر بظاهر جنایتکارند اما رفتاری آرام دارند . و چنین است که می بینید کوری را بخاطر حسن رفتار زودتر از موعد از زندان آزاد می کنند ، [جز این توجه کنید به کم حرف زدن این آدمها در این دو فیلم .) شاید بشود بعضی از انگیزه های رفتار آدمهای ملویل را در دنیای مشکوک و غیر قابل اعتماد دور و بر شان پیدا کرد ، اما ملویل هنرمندانه فقط بطرح کلی قضیه برخاسته است .

محمد علی هاشمی

برنامه های کارگاه نمایش مرکز تئاتر تجربی ایران

پرومته در زنجیر

حالت چطوره مش رحیم و گلدو نه خانم

براساس نوشه هی اشیل

کارگردان شهر و خردمند

نویسنده و کارگردان اسماعیل خلج

ماهانه ستاره سینما

بخوانید

با همکاری ، پرویز دوائی ، (پیام) ایرج صابری ، رضا سهرابی ،
ارسان ساسانی ، هژیر داریوش ، جمال امید ، بیژن خرسند و . . .

شماره ۹ منتشر شد

چند یاد آوری

اول : چند تائی آگهی در این کتاب چاپ شده است ، چاپ این آگهی ها تماماً رایگان بوده فقط نشانه‌ی سپاس ما از کسانیست که به نحوی گروه ما را یاری کرده اند .

دوم : چند مطلب مانند برای کتاب دوم از آن جمله تحلیل مرگ کلامغ از «محمد تهامی» بحث جامعی پیرامون سینمای تجزیی از «هوشمنگ آزادیور» نوشه‌ای ژنر گونه از «هاینیبال الخاص» فیلم‌نامه‌ی عصر طلا (لوئیس بونوئل) سه فیلم‌نامه‌ی ایرانی دو یاد داشت از بهنام جعفری و علی یگانه سینما‌گران «گروه سینمای آزاد» و میز گرد سینما‌گران جوان سینمای ۸ . . . .

سوم : در این کتاب در باره‌ی دو فیلم بلند ایرانی «شب قوزی» ، سیاوش در تخت جمشید «که در سینمای آزاد نمایش داده شد مطلب داریم و از چند فیلم بلند دیگر که مورد پذیرش ما هم هست باین علت که هنوز در سینمای آزاد نمایش داده نشده صحبت نکرده‌ایم .

چهارم : حسن بنی هاشمی برای ترجمه‌ی مطالب تکنیکی و گیتی ناوران برای آرایش صفحات بسیار زحمت کشیدند، سپاسگزاریم .

سینمای آزاد

ناشر : انتشارات سینمای آزاد

با نظر : بصیر نصیبی

طرح روی جلد و آرایش صفحات : گیتی ناوران (نوین)

Cinema - ye - \zad

bookl

Published by : Cinema - ye - Azad publishing Centre

Editor : Basir Nasibi

Tehran : P . O . Box 14 - 1205

با سرمایه‌ی محمد علی تحویلی - حسن سیفی - بصیر نصیبی در چاپخانه آفتاب

تلفن ۳۹۱۱۷۴ چاپ شد

آذر ماه ۱۳۵۰

با شماره $\frac{۱۰۴۶}{۵۰/۹/۲۵}$ در کتابخانه ملی ثبت شد

<http://www.facebook.com/groups/BashgaheKetab/>

<http://bashgaheketab.blogspot.com/>

سینمای آزاد

پخش شهرستانها : انتشارات روز خیابان شاهرضا - خیابان دانشگاه
پخش تهران : انتشارات سینمای آزاد صندوق پستی ۱۲۰۵ - ۱۴

پنج تومان